รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๙/๒๕๒๒ (สมัยสามัญ)

วันพฤหัสบดีที่ ๑๙ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๒๒

ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๙.๑๕ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๒๑๐ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : วันนี้มีสมาชิกมาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว ขอเปิดประชุม

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๓/๒๕๒๒ (สมัยสามัญ) วันพฤหัสบดีที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๒๒ ซึ่งเจ้าหน้าที่ได้วางไว้เพื่อให้ท่านสมาชิกตรวจดูแล้วตั้งแต่วันศุกร์ที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๒๒ จะมีสมาชิกในที่ประชุมนี้ขอแก้ไขเพิ่มเติมประการใดหรือไม่

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไขเพิ่มเติม)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีท่านสมาชิกขอแก้ไขเพิ่มเติมก็ถือว่าที่ประชุมได้รับรองรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๓/๒๕๒๒ (สมัยสามัญ) วันพฤหัสบดีที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๒๒

ระเบียบวาระที่ ๓ กระทู้ถาม กระทู้ถามลำดับที่ ๑ เป็นกระทู้ถามด่วนของคุณยงยุทธ ชัติยนนท์ เรื่อง ชาวญวน ชาวเขมรอพยพเข้ามาในดินแดนไทย ถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ขอเชิญคุณยงยุทธ ครับ

นายยงยุทธ ชัติยนนท์ (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานที่เคารพและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม นายยงยุทธ ชัติยนนท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดร้อยเอ็ด ก่อนอื่นกระผมขอกราบขอบพระคุณท่านประธาน ที่ได้บรรจุกระทู้ถามของกระผมเข้าในวาระการประชุม แต่กระทู้ถามของกระผมนั้นเป็นกระทู้ถามด่วน กระผมได้ยื่นไว้ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม และกระทู้ถามในทำนองเดียวกันนี้เข้าสู่สภามาแล้ว ๔ กระทู้ถามด้วยกัน กระผมมั่นใจว่าถ้าหากกระผมจะถามอีก ก็เชื่อเหลือเกินว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยคงจะตอบในทำนองเดียวกันกับที่ได้ตอบกระทู้ถามต่าง ๆ มาแล้ว เพื่อเป็นการประหยัดเวลาของสภาแห่งนี้จะได้พิจารณาเรื่องราวต่าง ๆ ซึ่งมีมากมายเหลือเกินที่จะเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติบ้านเมือง กระผมยังมีข้อที่จะให้ท่านประธานได้พิจารณาอีกนิดหนึ่งว่า กระทู้ถามในทำนองเดียวกันนั้น กระผมเห็นว่าควรจะบรรจุในวาระเดียวกัน ไม่ควรจะบรรจุเป็นวาระซ้ำ ๆ ซาก ๆ ซึ่งทำให้เป็นการเสียเวลาต่อสภาแห่งนี้ สำหรับวันนี้กระผมขอถอนกระทู้ถามของกระผมออกครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอบคุณ ขอเรียนชี้แจงหน่อยนะครับ บรรดากระทู้ถามที่ซ้ำ ๆ กันนี้ คือกระทู้ที่ตั้งถามมาในระยะแรกทางสภาก็ส่งไปยังรัฐบาลพร้อม ๆ กัน แต่เมื่อเวลารัฐบาลท่านตอบมาไม่ได้มาพร้อมกันเหมือนกัน เพราะฉะนั้นกระทู้ถามไหนที่มาก่อนก็ตอบไปก่อน ทีหลังถ้าหากว่าตั้งกระทู้ถามมาใหม่ไปซ้ำอันเก่า นั่นแหละครับผิดข้อบังคับ ถึงจะให้ถอนไป

ต่อไปกระทู้ถามลำดับที่ ๒ เป็นกระทู้ถามด่วนของคุณบุญเกิด นากดี เรื่อง โรงงานสุราจังหวัดสุรินทร์ ถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ขอเชิญคุณบุญเกิด ครับ

นายบุญเกิด นากดี (สุรินทร์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายบุญเกิด นากดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุรินทร์ พรรคกิจสังคม ก่อนที่กระผมจะตั้งกระทู้ถามรัฐบาลเกี่ยวแก่ความเดือดร้อนของประชาชนนั้น กระผมใคร่อชิบาย เหตุผลและข้อเท็จจริงประกอบกระทู้ถามสักเล็กน้อย ท่านประธานครับ คำว่า "แม่น้ำชี" นั้น ก็เป็นแม่น้ำสายหนึ่งซึ่งเป็นแม่น้ำขวางกั้นระหว่าง ๒ จังหวัด คือ จังหวัดสุรินทร์ และจังหวัดบุรีรัมย์ แม่น้ำชีก็คือแม่น้ำที่ให้ความอุดมสมบูรณ์ แม่น้ำที่ให้ความร่มรื่นแก่ประชาชนซึ่งอาศัยอยู่ทั้ง ๒ ฟากฝั่ง แต่บัดนี้ครับ ท่านประธาน แม่น้ำชีกลับวิปโยค ประชาชน ๒ ฟากฝั่งสะอื้นน้ำตาตกใน ที่กระผมกราบเรียนอย่างนี้เพราะในสมัยก่อนนั้นแม่น้ำชีแห่งนี้เป็นแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ ซึ่งให้ความอุดมสมบูรณ์ทางด้านเศรษฐกิจและโภคภัณฑ์อันอาหารแก่ประชาชนซึ่งอาศัยอยู่ข้างเคียงนั้น บัดนี้ถึงหน้าแล้งน้ำเป็นพิษ โค กระบือ ลงอาบกินตาย ปลา กุ้ง หอย ตายปีละ ๒ ครั้ง ๓ ครั้ง น่าอนาถหรือไม่ครับ ท่านประธาน ทั้ง ๆ ที่การแถลงนโยบายของรัฐบาล เมื่อวันที่ ๗ มิถุนายน ศกนี้ ในหมวดเศรษฐกิจ รัฐบาลจะอนุรักษ์ธรรมชาติ น้ำซึ่งเป็นทรัพยากรธรรมชาติ แต่บัดนี้น้ำในลำชีเน่าเป็นพิษ เพราะโรงงานต้มกลั่นสุราของรัฐบาลปล่อยให้น้ำเน่า กากน้ำตาลไหลลงไปสู่แม่น้ำชี จึงทำให้ลำน้ำชีเกิดวิกฤติดังกล่าว ดังนั้นกระผมจึงขอกราบเรียนถาม ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ดังมีข้อความต่อไปนี้

เนื่องด้วยโรงงานสุราจังหวัดสุรินทร์ ได้ปล่อยน้ำเสียและกากน้ำตาลลงในแม่น้ำชี ทำให้น้ำเป็นพิษเกิดอันตรายต่อชีวิตและสัตว์เลี้ยงเป็นอย่างมาก จึงขอเรียนถามว่า

๑. ท่านได้ทราบเรื่องนี้หรือไม่ ประการใด

๒. ถ้าหากว่าทราบแล้ว ทำไมจึงปล่อยให้โรงงานฆ่าคนและสัตว์อย่างนี้

๓. เมื่อท่านทราบแล้ว จะแก้ไขประการใด ขอกราบขอบคุณครับ

นาวาอากาศเอก วิมล วิริยะวิทย์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม) • ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ เกี่ยวกับกระทู้ถามของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติซึ่งถามมา ๓ ข้อ เกี่ยวกับโรงงานสุราจังหวัดสุรินทร์ว่า ๑. ท่านได้ทราบเรื่องนี้หรือไม่ ประการใด ๒. ถ้าหากทราบแล้ว ทำไมจึงปล่อยให้โรงงานฆ่าคนและสัตว์อย่างนี้ ๓. เมื่อท่านทราบแล้ว จะแก้ไขประการใด

กระผมก็ใคร่ขอตอบว่า เรื่องนี้ทางโรงงานแห่งนี้เป็นของรัฐซึ่งอยู่ในความควบคุมของกรมสรรพสามิตซึ่งกระทรวงอุตสาหกรรมทราบดี และกรมสรรพสามิตได้ให้บริษัทวรวัฒน์ จำกัด เช่าดำเนินกิจการ เกี่ยวกับปัญหาเรื่องน้ำเสียของโรงงานนั้น ทางกรมโรงงานได้สั่งการให้โรงงานแก้ไข และขณะนี้ทางโรงงานได้สร้างระบบบำจัดน้ำเสียเสร็จแล้ว และจะได้เริ่มทดสอบระบบ ซึ่งจะได้ติดตามควบคุมให้โรงงานทำการกำจัดน้ำเสียให้มีลักษณะถูกต้องตามประกาศของกระทรวงอุตสาหกรรม ต่อไปเรื่องนี้รัฐบาลได้กำหนดนโยบายแผนปฏิบัติสำหรับโรงต้มกลั่นสุรา ที่เป็นของรัฐไว้แล้วตามมติคณะรัฐมนตรี วันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๒๒ กำหนดให้โรงต้มกลั่นสุราทุกโรงของกรมสรรพสามิตดำเนินการแก้ไขปัญหาน้ำเสียให้แล้วเสร็จ ก่อนเดือนมิถุนายน ๒๕๒๓ เนื่องจากการกำจัดน้ำเสียประเภทนี้จะต้องใช้เวลาทำการศึกษาวิจัยระบบบำจัดที่เหมาะสมต่อสภาพของโรงต้มกลั่นสุราในประเทศไทย รวมทั้งการลงทุนและวิธีการที่โรงต้มกลั่นสุราจะสามารถปฏิบัติได้ด้วย ก็เป็นเรื่องที่ไม่ได้ปล่อยละทิ้ง แล้วทางราชการก็ตระหนักอยู่ด้วยดีว่าจำเป็นจะต้องแก้ไข ได้วางมาตรการและมีการแก้ไขรวมทั้งได้ให้ทำระบบน้ำเสียซึ่งก็สร้างเสร็จแล้ว และต่อไปจะไม่ปล่อยให้โรงงานฆ่าคนและสัตว์ อย่างที่ว่า ได้รีบทำการแก้ไข โรงงานนี้ก็ทำเสร็จก่อนมติ ค.ร.ม. ด้วยซ้ำไป เพราะมติ ค.ร.ม. กำหนดไว้ว่าเดือนมิถุนายน ๒๕๒๓ เป็นเดดไลน์ (Dead Line) ที่จะให้ทางโรงงานต่าง ๆ ได้ดำเนินการ โรงงานจำพวกนี้มีอยู่หลายจังหวัดด้วยกัน เป็นโรงงานประเภทของราชการขึ้นอยู่กับความรับผิดชอบ ของกรมสรรพสามิต ซึ่งกรมโรงงานอุตสาหกรรมก็ได้เข้าไปดูแลเกี่ยวข้องอยู่ด้วยอย่างใกล้ชิด ขอบคุณครับ

นายบุญเกิด นาคดี (สุรินทร์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมได้ฟัง ฯพณฯ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมตอบ ท่านก็จะแก้ไขแล้วครับ ปีนี้เป็นปีพุทธศักราช ๒๕๒๓ โรงงานสุราแห่งนี้ตั้งมานานนับหลายศตวรรษ กระผมยังแปลกใจเหลือเกินว่าเหตุใดรัฐบาลถึงขึ้นมาบริหารประเทศ ทั้ง ๆ ที่มีนโยบายที่จะแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ อนุรักษ์ธรรมชาติ แต่พอมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตั้งกระทู้ถามขึ้นไปเท่านั้น รัฐบาลก็จะดำเนินการและเป็นที่กระจ่างแจ้งอย่างแน่ชัดในชุดนี้ ท่านประธานที่เคารพ ตลอดจนท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทุกคน ในวันนี้เราได้รับฟังคำตอบจาก ฯพณฯ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมแล้วว่า ท่านจะดำเนินการก็ไม่นานเกินรอนะครับ ในปีพุทธศักราช ๒๕๒๓ นี้คงจะบรรลุเป้า แต่ถ้าหากรัฐบาลไม่ดำเนินการประการใดตามที่ท่านให้คำมั่นสัญญาต่อสภานี้ กระผมจะตั้งกระทู้ถามท่านอีก

อีกประการหนึ่ง ท่านประธานที่เคารพ นาละอายเหลือเกิน จังหวัดสุรินทร์ ถ้าท่านได้มีโอกาสโดยสารรถไฟสายอุบลราชธานี – กรุงเทพ ฯ ผ่านไปยังโรงกลั่นสุราของรัฐบาลจะมีกลิ่นทะแม่ง ๆ พิเศษและเน่าเหม็นร้ายยิ่งกว่าสิ่งปฏิกูลอื่น ๆ เปรียบไม่ได้ เรื่องอย่างนี้ประชาชนเขาได้รับความเดือดร้อนจริง ๆ อยากจะถาม ฯพณฯ รัฐมนตรีว่า ก่อนที่จะถึงปีพุทธศักราช ๒๕๒๓ นั้น กลิ่นทะแม่ง ๆ ที่ว่านั้นท่านจะดำเนินการแก้ไขได้หรือไม่ ถ้าได้ จะดำเนินการเมื่อใด กระผมขอถามสั้น ๆ อย่างนี้ ขอกราบขอบคุณครับ

นาาาอากาศเอก วิมล วิริยะวิทย์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม) : ความจริงท่านได้ถามว่าไม่ได้ดำเนินการ คือดำเนินการมาตั้งแต่รัฐบาลสมัยก่อน ๆ ติดต่อกันมาเรื่อย ไม่ใช่มาเริ่มดำเนินการในสมัยของรัฐบาลชุดนี้ เรื่องนี้ติดต่อมาตั้งแต่ปี ๒๕๑๙ – ๒๕๒๐ แล้วตามประวัติที่เป็นมา

สำหรับคำถามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ถามว่า จะกำจัดสิ่งหรืออะไรพวกนี้ให้หมดไปได้หรือไม่ ผมขอตอบได้เลยว่า เมื่อระบบน้ำทิ้งเสร็จไปแล้วก็คงจะ

หมดไป เพราะว่าระยะนี้กำลังจะทดสอบระบบอยู่ เพราะฉะนั้นภายใน ๒ – ๓ เดือน หรือภายในก่อนสิ้นปีนี้หรือปี ๒๕๒๓ ผมอาจจะรับรองได้ว่าคงจะไม่มีกลิ่นไม่มีอะไรก็มิฉะนั้นแล้วเราคงจะต้องให้แก้ไขจนกระทั่งเดดไลน์ไป เพราะฉะนั้นโรงงานเสร็จแล้ว ระบบน้ำทิ้งเสร็จแล้ว ท่านลองไปตรวจสอบ ถ้าเป็นไปตามแบบที่ได้ออกไว้แล้วกระทำไปตามนั้น กลิ่นหรืออะไรที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ว่าก็คงจะหมดไปภายในไม่กี่เดือนข้างหน้านี้ ขอบคุณครับ

นายบุญเกิด นากดี (สุรินทร์) : กระผมได้ฟังท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมตอบนั้นก็พอใจ เพราะท่านให้คำมั่นสัญญาจริง ๆ และกระผมขอให้สมาชิกทั้งสภาเป็นสักขีพยานกระผมด้วย ถ้าโอกาสข้างหน้าคำมั่นสัญญานี้จะไม่บรรลุตามเป้าหมายนั้น กระผมขอตั้งกระทู้ถามท่านอีก กระผมขอกราบขอบคุณเท่านี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กระทู้ถามลำดับที่ ๓ เป็นกระทู้ถามของคุณประจัญ กล้าผจญ เรื่อง การจ่ายเงินสะสมคืนแก่ข้าราชการ ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เชิญคุณประจัญครับ

นายประจัญ กล้าผจญ (นครราชสีมา) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายประจัญ กล้าผจญ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา พรรคชาติไทย กระผมได้ตั้งกระทู้ถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง กระผมต้องกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงที่กระทู้ถามของกระผมได้เข้าระเบียบวาระ แต่เดิมนั้นข้าราชการทั้งหลายที่มีเงินเดือนประจำต่างก็ถูกหักเงินสะสมไว้ร้อยละต่างกัน ต่อมาวาระสุดท้ายก็มีการหักเงินสะสมร้อยละ ๔ แต่มาเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๘ ทางราชการได้เลิกเก็บเงินสะสมของข้าราชการแล้วก็จะคืนเงินสะสมให้แก่ข้าราชการ แต่การคืนเงินนั้นเป็นการคืนเงินให้ประเภทผ่อนส่ง คือไม่พร้อมกันและทั้งหมด เพราะฉะนั้นจึงเป็นเหตุให้ข้าราชการทั้งหลายมีความเดือดร้อนเนื่องจากเงินจำนวนนี้ ข้าราชการที่มีสิทธิที่จะได้รับคืนต่างก็ต้องการเงินสะสมของตนเองไปเป็นการประกอบอาชีพ หรือใช้จ่าย เฉพาะในโอกาสนี้กระผมจึงขอเรียนถามว่า

๑. ท่านได้นำเงินสะสมของข้าราชการ ไปใช้จ่ายในทางอื่นบ้างหรือไม่ และเงินที่ยังจ่ายคืนไม่หมดขณะนี้มีจำนวนเท่าใด

๒. ท่านจะดำเนินการจ่ายเงินสะสมคืนให้แก่ข้าราชการ ที่ยังค้างจ่ายในขณะนี้ได้ทันทีหรือไม่ เพราะแม้รัฐบาลจะให้ดอกเบี้ยเท่าเงินฝากประจำในธนาคาร แต่ข้าราชการส่วนใหญ่ไม่ประสงค์จะได้ดอกเบี้ยดังกล่าวต่อไป แต่ต้องการเงินดังกล่าวมาช่วยบรรเทาความเดือดร้อน

๓. มีอุปสรรคอะไรบ้างที่ท่านไม่สามารถจ่ายเงินสะสมให้ข้าราชการได้ทันที แม้กำหนดเวลาที่กระทรวงการคลังกำหนดระยะเบิกจ่ายคืน สำหรับข้าราชการระดับต่าง ๆ ส่วนใหญ่ขณะนี้ก็ยังไม่ได้รับครบถ้วนตามที่กำหนด

นายสุชี สิงห์เสน่ห์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม นายสุชี สิงห์เสน่ห์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ขอตอบกระทู้ถามของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติดังต่อไปนี้

เงินสะสมของข้าราชการที่กระทรวงการคลัง ได้หักไว้จากการจ่ายเงินเดือนนั้น ไม่ได้นำไปใช้ในทางหนึ่งทางใดทั้งสิ้น จำนวนเงินที่ยังคงมีเหลืออยู่และจะต้องจ่ายคืนต่อไปขณะนี้มีจำนวนประมาณ ๑,๓๐๐ ล้านบาท การจ่ายเงินสะสมคืนให้แก่ข้าราชการทุกคนที่ยังไม่ได้จ่ายให้หมดทันทีเป็นเพราะว่าจำนวนข้าราชการที่มีสิทธิได้รับเงินสะสมคืนมีมาก คือมีถึง ๗ แสนราย นอกจากมีปัญหาเกี่ยวกับปริมาณของผู้มีสิทธิรับเงินสะสมคืนแล้ว ท่านสมาชิกคงจะมองเห็นว่าการจ่ายเงินสะสมคืนนั้นเป็นการจ่ายแต่ละราย อาจจะต้องมีการคำนวณจำนวนเงินที่เป็นส่วนของข้าราชการแต่ละท่าน รวมทั้งจะต้องมีการคิดดอกเบี้ยให้อีกด้วย โดยเหตุที่เกี่ยวกับจำนวนคนและการคำนวณเงินที่จะต้องจ่ายให้แก่ข้าราชการแต่ละท่าน ก็ทำให้ต้องใช้เวลาอยู่บ้าง

ส่วนที่ได้ถามว่า จะจ่ายให้ได้ทันทีทั้งหมดหรือไม่ และส่วนใหญ่ในขณะนี้ยังได้รับไม่ครบถ้วนนั้น กระผมขอเรียนว่า การจ่ายเงินสะสมคืนให้ทั้งหมดทันทีนั้นก็มีข้อปัญหาอยู่บ้าง ดังที่กระผมได้เรียนแล้วก็คือว่า ทางส่วนราชการเจ้าสังกัดจะต้องใช้

เวลาในการตรวจจ่ายตามสมควร ทางกระทรวงการคลังได้กำหนดแผนงานที่จะจ่ายเงินสะสมคืนให้เสร็จสิ้น เดิมกำหนดไว้จะใช้เวลา ๔ ปีครึ่ง ตอนหลังนี้ได้มีการปรับปรุงเร่งรัดเพิ่มจำนวนคนทั้ง ๒ ทางก็จะสามารถจ่ายเงินคืนได้ภายในเวลา๓ปีครึ่ง นับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๒๐ เพราะฉะนั้นเงินสะสมทั้งสิ้นจะจ่ายได้หมดภายในวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๒๔ คือประมาณ ๑ ปีกับ ๔ เดือนหรือ ๙ เดือน นับจากวันนี้ ขอขอบคุณครับ

นายประจัญ กล้าผจญ (นครราชสีมา) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมต้องขอกราบขอบพระคุณท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังเป็นอย่างสูง กระผมจะขอถามอีก ๑ ครั้งถ้าหากท่านได้ตอบข้อนี้เป็นที่แจ่มแจ้ง กระผมมีข้อสงสัยเหลือเกินว่าการที่ท่านได้บอกว่าเงินสะสมที่หักจากข้าราชการ และไม่สามารถจะคืนให้แก่ข้าราชการได้ทั้งหมดนั้น เนื่องจากว่าข้าราชการมีจำนวนมาก กระผมขอเรียนถามว่า ในเมื่อข้าราชการจะมีจำนวนเท่าใดก็ตาม แต่เงินสะสมของข้าราชการที่ท่านหักไว้นั้น ย่อมเป็นเงินที่มีตัวตนอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นเหตุใดท่านจึงไม่สามารถที่จะคืนให้แก่ข้าราชการทั้งหมดได้ในทันทีทันใด ขอกราบเรียนถามครับ

นายสุชี สิงห์เสน่ห์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ที่ได้มีคำถามเพิ่มเติมว่า เงินก็มีอยู่แล้วเพียงแต่จำนวนข้าราชการมีมากรายเท่านั้นเอง ทำไมยังแก้ไขไม่สำเร็จ อยากจะขอกราบเรียนว่าอย่างนี้ อย่างที่กระผมได้กล่าวตอนต้นแล้วว่า พูดถึงจำนวนเงินที่จะต้องจ่ายคืนนั้นก็ไม่มีปัญหาแต่อย่างใด เพราะเป็นเงินที่หักไว้จากเงินเดือนของข้าราชการ เป็นสิทธิที่จะต้องได้รับคืน แล้วทางด้านแบ่งเงินก็มีทางที่จะต้องจ่ายให้โดยเรียบร้อย ทีนี้เวลาที่จะจ่าย จะต้องมีการทำงานกัน ๒ ทาง ทางที่หนึ่งคือกรมเจ้าสังกัดจะต้องเอาสมุดเงินสะสมนี้มาตรวจจ่ายว่าหักทุกเดือน เดือนละ ๔ เปอร์เซ็นต์ของเงินเดือน จนกระทั่งสุดท้ายเป็นเงินเท่าไร แล้วก็คิดดอกเบี้ยให้ เช่นว่าร้อยละ ๘ เป็นต้น เสร็จแล้วก็มาทางกระทรวงการคลังมาตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง แล้วก็จะจ่ายให้ เมื่อกระผมมารับงานก็มีความคิดเช่นเดียวกันกับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่า

รีบให้ไปเสียให้หมด ก็จะได้เป็นที่น่ายินดีกับทุกฝ่าย ถ้าจะพูดถึงทางด้านกระทรวงการคลังที่จะตรวจจ่ายให้ได้โดยเร็วก็แก้ไขได้ แต่ที่นี้อีกด้านหนึ่งก็คือทางส่วนราชการต่าง ๆ ถ้าเป็นกรมเล็ก เขาก็ทำได้ แต่ถ้าหากเป็นกรมใหญ่ มีปัญหามาก เพราะว่าจำนวนคนมีมาก นอกจากนั้นเขาต้องไปดูว่ามีความคลาดเคลื่อน ในทางตัวเลขหรือไม่ เพื่อให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติคลายใจว่าเจ้าของเงินสะสมนี้ท่านเดือดร้อน ก็อยากจะกราบเรียนว่า มีมาตรการกำหนดไว้แต่ต้นดังนี้นะครับ คือผู้ที่เดือดร้อนปกติก็เป็นข้าราชการระดับต่ำ ส่วนข้าราชการระดับสูงอาจจะเดือดร้อนน้อยลง การกำหนดช่วงเวลาจ่ายคืนก็กำหนดไว้ทำนองนี้ ข้าราชการระดับ ๑ และระดับ ๒ จ่ายคืนภายใน ๒ ปี นับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๒๐ จนถึงบัดนี้ได้จ่ายระดับ ๑ และระดับ ๒ หมดไปแล้ว ทีนี้สูงขึ้นมาระดับ ๓ ระดับ ๔ จะสามารถจ่ายให้หมดได้ภายในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๒๒ ก็คืออีก ๓ เดือนข้างหน้านี้ จะจ่ายระดับ ๓ กับระดับ ๔ หมด หลังจากนั้นก็เหลือระดับ ๕ ขึ้นไปซึ่งมีไม่มาก ตั้งใจไว้ว่าจะจ่ายให้หมดภายในอีก ๖ เดือน กระผมคิดว่าถ้ามองในแง่ความเดือดร้อนแล้ว การที่ได้เร่งรัดการจ่ายให้แก่ระดับต่ำก่อนกระผมเชื่อว่าพอจะผ่อนคลายไปได้ตามสมควรแล้ว ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร ° กระทู้ถามลำดับที่ ๔ เป็นกระทู้ถามของคุณสันต์ อรุโณทัย เรื่อง เงินสะสมของข้าราชการ ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ขอเชิญคุณสันต์ครับ

นายสันต์ อรุโณทัย (ชอนแก่น) ° ท่านประธานที่เคารพ กระผมสันต์ อรุโณทัย ส.ส. ชอนแก่น พรรคกิจสังคม กระทู้ถามของกระผมมีเนื้อหาสาระเหมือนกับของคุณประจัญที่ได้ถามไปแล้ว กระผมได้ฟังท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังตอบ กระผมก็พอใจ กระผมจึงอุทิศเวลาให้เป็นการพิจารณาเรื่องอื่นต่อไปครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร ° ขอบคุณครับ

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้ว

เรื่องที่ ๑ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการพิจารณาของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ ซึ่งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒

ขอเชิญคณะกรรมาธิการเข้าประจำที่ครับ

(คณะกรรมาธิการเข้าประจำที่)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : การพิจารณาในวาระที่ ๒ นี้ จะพิจารณาตั้งแต่ชื่อร่าง คำปรารภ แล้วเรียงตามลำดับมาตราจนกว่าจะจบร่าง ในการอภิปรายก็ให้อภิปรายได้เฉพาะถ้อยคำหรือข้อความที่มีการแก้ไข หรือที่มีผู้แปรญัตติสงวนคำแปรญัตติไว้ หรือที่คณะกรรมาธิการสงวนความเห็นไว้ เพราะฉะนั้นขอเชิญท่านประธานคณะกรรมาธิการมีอะไรที่จะแถลง เชิญครับ

นายไกรสร ตันติพงศ์ (ประธานคณะกรรมาธิการ) : คณะกรรมาธิการไม่มีอะไรแถลงครับ ท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญเลขาธิการรัฐสภาดำเนินการต่อไป

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติวิธีการพิจารณาของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ....

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ	ไม่มีการแก้ไข
คำปรารภ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑ มาตรา ๒ และมาตรา ๓	ไม่มีการแก้ไข
หมวด ๑ บททั่วไป	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๔	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๕	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๖	มีการแก้ไข
มาตรา ๗ มาตรา ๘ และมาตรา ๙	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๐	ไม่มีการแก้ไข มีผู้แปรญัตติและขอสงวน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญผู้แปรญัตติครับ

นายชีระพันธ์ เพ็ชรสุวรรณ์ (ชุมพร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมชีระพันธ์ เพ็ชรสุวรรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชุมพร ได้ขอแปรญัตติไว้ใน

มาตรานี้ ซึ่งเหตุผลในการขอแปรญัตติไว้ในมาตรานี้ก็คือว่า ให้ประธานตุลาการรัฐธรรมนูญหรือผู้รักษาการแทนแจ้งคำวินิจฉัยให้แก่คู่กรณีทุกฝ่ายให้ทราบ ภายในกำหนด ๑๐ วัน นับตั้งแต่วันที่ได้มีคำวินิจฉัย คือมีปัญหาขึ้นว่าในกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้ก็ไม่ได้กำหนดไว้ว่าเมื่อตุลาการรัฐธรรมนูญวินิจฉัยแล้ว จะแจ้งคำวินิจฉัยนั้นไปให้ใครทราบ เป็นแต่มาบัญญัติกันไว้ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นเอง มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๘ และมาตรา ๓๑ เพิ่งมาบัญญัติกันไว้ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ซึ่งยังไม่เป็นกฎหมาย แต่ที่นี้การที่มาตรา ๒๑ บัญญัติไว้ว่าจะต้องแจ้งให้ประธานสภาทราบนั้น ก็เป็นการบัญญัติไว้ตามมาตรา ๑๙๐ (๑) ตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ แต่ในกรณีตามมาตรา ๑๙๑ ตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ เมื่อตุลาการรัฐธรรมนูญตัดสินก็ไม่ต้องแจ้งผ่านไปยังประธานสภา ที่นี้ก็มีเงื่อนงำกันขึ้นว่าถ้าหากรัฐธรรมนูญเมื่อไม่ได้บัญญัติห้ามไว้เช่นนี้ ผลของการตัดสินหรือการวินิจฉัยของตุลาการรัฐธรรมนูญนั้นจะเกิดขึ้นเมื่อใด จะเกิดขึ้นในวันที่ทำคำวินิจฉัยหรือจะเกิดขึ้นเมื่อคำวินิจฉัยไปถึงผู้ที่ได้ถูกตัดสิน ที่นี้ถ้าหากผลเกิดขึ้นเมื่อคำวินิจฉัยไปถึงผู้ที่ถูกตัดสินนั้น ๆ อย่างเช่น รัฐมนตรีถูกวินิจฉัยว่าขาดคุณสมบัติ พ้นจากสมาชิกภาพเหล่านี้ ถ้าผลเกิดเมื่อวันวินิจฉัยก็ไม่มีปัญหา แต่ถ้าผลไปเกิดเมื่อวันที่ได้รับทราบคำวินิจฉัยซึ่งเป็นหลักทั่วไปของกฎหมายทั่วไป จะเกิดขึ้นเมื่อวันอ่านคำพิพากษา เมื่อผู้ที่ถูกตัดสินได้ทราบระยะเวลานี้จะมีปัญหา ระหว่างที่ส่งกันไปส่งกันมานั้น ถ้าเกิดรั่วไหลไปเข้าหูคนที่พ้นตำแหน่งนั้นก็อาจจะไปเซ็นอนุมัติอะไร ๆ เข้า ตัวอย่างเช่นจะไปอนุมัติกิจการบางสิ่งบางอย่างซึ่งเกี่ยวข้องกับเงินเป็นร้อย ๆ ล้าน พัน ๆ ล้าน ของรัฐบาลเข้าจะเกิดความเสียหายแก่ประเทศชาติ กระผมว่าเราควรจะกำหนดไว้ให้ชัดเจน แล้วก็ไม่มีอะไรที่จะห้ามไว้ว่าตุลาการรัฐธรรมนูญวินิจฉัยแล้ว จะแจ้งคำวินิจฉัยไปยังคู่กรณีไม่ได้ เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอยืนยันว่ามาตรา ๑๐ นี้สมควรอย่างยิ่งที่จะมีการแก้ไข ให้ตุลาการรัฐธรรมนูญมีอำนาจในการวินิจฉัยได้เต็มที่ และควรจะแจ้งไปยังคู่กรณีได้ว่าได้ตัดสินแล้วเป็นอย่างนี้ ที่นี้กฎหมายที่เราจะมาคิดร่างกันขึ้นมานี้ ถ้าปล่อยให้มีช่องว่างไว้ให้คิ้นกันได้แล้วคิดกันว่าเราจะได้วิ่งเต้นกัน

เผื่อเราถูกตัดสินเราจะได้วิ่งเต้นให้ชะลอกันอะไรกัน ก็เกิดความไม่เด็ดขาดในกฎหมาย ทำให้เกิดความเบื่อหน่าย เขาจะต้องหันไปใช้มาตรา ๑๗ มาตรา ๒๐๐ อะไรก็เพราะอย่างนี้แหละ เพราะฉะนั้นเมื่อเขียนกฎหมายแล้วก็ควรให้มีสภาพบังคับได้ และให้เด็ดขาดให้มีความเสมอภาคกัน ไม่ใช่ว่าคนนี้ก้างขวางก็ติดต่อกันได้ คนนี้ไม่ก้างขวางติดต่อกันไม่ได้ กระผมมีความเชื่อมั่นว่าท่านประธานสภาก็ดี ท่านตุลาการรัฐธรรมนูญชุดนี้ก็ดีมีความสุจริตเป็นอย่างยิ่ง กระผมเคยเป็นลูกศิษย์ลูกหาท่านมาก่อน แต่เมื่อเราจะเขียนกฎหมาย กระผมว่ามีช่องว่างอยู่ตรงนี้ เราควรจะแก้ไขให้รัดกุมเสีย ให้มีความเสมอภาคกันในการใช้กฎหมายฉบับนี้

อีกประการหนึ่ง โดยหลักกฎหมายทั่วไปแล้ว กฎหมายฉบับหลังก็ยกเลิกแก้ไขฉบับแรกได้ หรือว่ามาตราที่บัญญัติหลัง ๆ ก็ยกเว้นมาตราแรก เป็นหลักทั่วไป ทีนี้คำวินิจฉัยของตุลาการรัฐธรรมนูญที่กระผมมาขอให้แจ้งภายใน ๑๐ วัน ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๐ ในร่างฉบับนี้ แล้วเมื่อมีมาตรา ๒๑ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๘ และมาตรา ๓๑ ก็ดี ประธานสภาก็ดี ปลัดกระทรวงก็ดี นายกรัฐมนตรีก็ดี ก็อาจจะถือว่าเป็นเพียงแต่จำศาลเท่านั้น ถ้าพูดในทางศาล คือเป็นคนแจ้งคำบังคับหรือรับสภาพคำบังคับเท่านั้นเอง แต่ไม่ใช่เป็นผู้วินิจฉัย เพราะฉะนั้นผู้วินิจฉัยก็ควรจะแจ้งไว้ให้เด็ดขาดไปยังผู้ที่ถูกวินิจฉัย ควรจะเป็นอย่างนั้น กระผมจึงขอสงวนคำแปรญัตติไว้ดังที่กล่าวมาแล้ว เพื่อจะขอความเห็นต่อสภานี้อีกครั้งหนึ่ง ขอขอบพระคุณมากครับ

นายไกรสร ตันติพงศ์ (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม นายไกรสร ตันติพงศ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ พรรคประชาธิปัตย์ ประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญชุดนี้ขออนุญาตเรียนชี้แจงท่านผู้แปรญัตติคือ ทางคณะกรรมาธิการทราบเจตนารมณ์ของท่านที่ท่านต้องการให้บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๐ แต่ด้วยเหตุผลที่ว่า

๑. ท่านแปรญัตติลงในหมวดบททั่วไป นี่คือเหตุผลประการที่ ๑ คือท่านแปรญัตติลงไม่ตรงหมวด ถ้าท่านแปรญัตติลงในมาตรา ๒๑ ตามที่ท่านอ้างมาตรา ๒๔

มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๘ และมาตรา ๓๑ คณะกรรมาธิการก็เกือบจะไม่ขัดข้อง

๒. เนื่องจากท่านแปรญัตติลงผิดหมวดแล้ว ยังปรากฏว่ารัฐธรรมนูญได้บัญญัติไว้ ถ้าลงในหมวด ๑๐ นั้น จะกระทบกระเทือนถึงรัฐธรรมนูญ เนื่องจากรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๑ ได้เขียนบัญญัติไว้ว่า คำวินิจฉัยของตุลาการรัฐธรรมนูญนั้นจะต้องแจ้งต่อประธานแห่งสภา ฉะนั้นกระผมขออนุญาตอ่านรัฐธรรมนูญมาตรา ๘๑

มาตรา ๘๑ "สมาชิกวุฒิสภาหรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสิบของจำนวนสมาชิกทั้งหมดของแต่ละสภา มีสิทธิเข้าชื่อร้องต่อประธานแห่งสภาที่ตนเป็นสมาชิกว่าสมาชิกภาพของสมาชิกคนใดคนหนึ่ง แห่งสภานั้นสิ้นสุดลงตามมาตรา ๘๗ (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) หรือ (๑๐) หรือมาตรา ๑๐๓ (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) (๑๐) หรือ (๑๑) แล้วแต่กรณี และให้ประธานแห่งสภาที่ได้รับคำร้อง ส่งคำร้องไปยังคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ เพื่อวินิจฉัยว่าสมาชิกภาพของสมาชิกผู้นั้นสิ้นสุดลงหรือไม่

เมื่อคณะตุลาการรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัยแล้ว ให้คณะตุลาการรัฐธรรมนูญแจ้งคำวินิจฉัยนั้นไปยังประธานแห่งสภาที่ได้รับคำร้องดังกล่าวในวรรคหนึ่ง"

เพราะฉะนั้นที่ท่านขอแปรญัตตินั้น ท่านให้ประธานตุลาการแจ้งไปเองจึงขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๑ รัฐธรรมนูญมาตรา ๘๑ บัญญัติว่า ต้องแจ้งต่อประธานสภา แล้วประธานสภาถึงจะแจ้งต่อคู่กรณี ทำไม่ได้ อยู่ตรงนี้ มาตราอะไร มาตรา ๘๑ นอกจากนั้นยังปรากฏว่าในมาตรา ๒๔ ของร่างพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งอ้างอิงรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๓๐ รัฐธรรมนูญมาตรา ๑๓๐ นั้นไม่มีคู่กรณี ที่ท่านขอแปรญัตติ ท่านบอกว่า ให้ประธานตุลาการรัฐธรรมนูญแจ้งไปยังคู่กรณีภายใน ๑๐ วัน ปรากฏว่ามาตรา ๑๓๐ ของรัฐธรรมนูญนี้ไม่มีคู่กรณี เป็นเรื่องการยับยั้งร่างพระราชบัญญัติ รัฐธรรมนูญมาตรา ๑๓๐ เขียนไว้ว่า "ในกรณีที่วุฒิสภาหรือสภาผู้แทนราษฎรเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติที่เสนอหรือส่งให้พิจารณานั้น เป็นร่างพระราชบัญญัติที่มีหลักการอย่างเดียวกันหรือคล้ายกันกับหลักการของพระราชบัญญัติที่ต้องยับยั้งไว้ ให้

ประธานวุฒิสภาหรือประธานสภาผู้แทนราษฎรส่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ให้คณะตุลาการรัฐธรรมนูญวินิจฉัย ถ้าคณะตุลาการรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่าเป็นร่างพระราชบัญญัติที่มีหลักการอย่างเดียวกัน หรือคล้ายกันกับหลักการของร่างพระราชบัญญัติที่ตองยับยั้งไว้ ให้ร่างพระราชบัญญัตินั้นตกไป" จึงเห็นว่าไม่มีคู่กรณี ของท่านแปรญัตติว่าให้แจ้งไปยังคู่กรณี ในกรณีอย่างนี้เขาจะต้องแจ้งมายังประธานสภาแห่งสภานั้น ๆ เพื่อจะยับยั้งร่างพระราชบัญญัติ นอกจากนั้นแล้วมาตรา ๒๖ ที่ท่านอ้างถึงเป็นรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๗๙ รัฐธรรมนูญมาตรา ๑๗๔ นั้น เป็นกรณีที่ศาล ศาลขัดกัน เมื่อศาลขัดกันตามระเบียบจะต้องผ่านปลัดกระทรวง ตามวิธีการของทางราชการ เมื่อปลัดกระทรวงได้รับเรื่องแล้ว ถึงส่งให้คณะกรรมการตุลาการรัฐธรรมนูญ เมื่อถึงคณะกรรมการตุลาการรัฐธรรมนูญมีการวินิจฉัยเรื่องจะคืนกลับไปยังกระทรวงนี่เป็นวิธีการของราชการ เมื่อมาดูอีกมาตราหนึ่งที่ท่านอ้างถึง คือมาตรา ๒๘ ก็เกี่ยวพันกับรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๙๐ รัฐธรรมนูญมาตรา ๑๙๐ ก็บอกไว้อีก ซึ่งไม่มีคู่กรณีอีกว่า "หากสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งสองสภารวมกัน หรือสมาชิกของแต่ละสภามีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในห้าของจำนวนสมาชิกทั้งหมด ของทั้งสองสภา เห็นว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ให้เสนอความเห็นต่อประธานรัฐสภา ประธานวุฒิสภา หรือประธานสภาผู้แทนราษฎรแล้วแต่กรณี แล้วให้ประธานแห่งสภาที่ได้รับความเห็นดังกล่าว ส่งเรื่องนั้นไปยังคณะตุลาการรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัย แล้วแจ้งให้นายกรัฐมนตรีทราบ" ไม่มีคู่กรณีครับ ตามที่ท่านแปรญัตตินั้นมีคู่กรณี กระผมจึงได้เรียนว่าเจตนารมณ์ของท่านที่แปรญัตตินั้น เป็นเจตนารมณ์ที่ดี คณะกรรมาธิการก็อยากจะพิจารณา แต่เนื่องจากท่านแปรญัตติผิดหมวดไป

อีกประการหนึ่ง เราดูรัฐธรรมนูญทั้งหมด รัฐธรรมนูญทั้งหมดนี้ไม่ได้บัญญัติไว้ว่า เมื่อมีการร้องแล้ว กำหนดให้ผู้รับคำร้องส่งให้ตุลาการรัฐธรรมนูญเมื่อใด ท่านจะเห็นเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญเป็นพื้นฐานเบื้องแรกว่า เมื่อร้องต่อประธานรัฐสภา ประธานสภาผู้แทนราษฎร ประธานวุฒิสภา ตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๘๑

หรือตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๐ มาตรา ๑๓๔ มาตรา ๑๔๐ มาตรา ๑๔๑ และมาตรา ๑๕๕ ไม่ได้บัญญัติไว้ว่า เมื่อรับคำร้องแล้ว จะต้องส่งคำร้องนั้นให้แก่คณะตุลาการรัฐธรรมนูญในกำหนดเมื่อใด เมื่อไม่มีกำหนดในการส่งคำร้องนั้นให้ตุลาการรัฐธรรมนูญวินิจฉัย ก็เหตุไฉนเล่าเราจะมากำหนดว่า เมื่อวินิจฉัยเสร็จแล้วจะต้องส่งคืนมายังคู่กรณีเมื่อใด เมื่อพิจารณาถึงคำว่า "คู่กรณี" ก็ปรากฏว่ารัฐธรรมนูญมาตรา ๑๓๐ ไม่มีคู่กรณี มาตรา ๑๔๐ ไม่มีคู่กรณี มาตรา ๑๔๑ ไม่มีคู่กรณี คงมีคู่กรณี เฉพาะมาตรา ๘๑ มาตรา ๑๓๔ และมาตรา ๑๕๕ เท่านั้น คณะกรรมาธิการจึงไม่สามารถจะรับคำแปรญัตติของท่านซึ่งผิดรัฐธรรมนูญหลายมาตรา ดังที่กระผมกราบเรียน หวังว่าท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติของสภานี้คงจะพิจารณาคำแปรญัตติของผู้แปรญัตติว่าขัดกับรัฐธรรมนูญ ดังที่กระผมกราบเรียน

นายผัน บุญชิต (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมผัน บุญชิต แห่งอุบลราชธานี พรรคกิจสังคม กระผมขอสนับสนุนคำแปรญัตติของท่านผู้แทนผู้มีเกียรติ

ประการแรก กระผมจะได้ชี้ให้เห็นว่าคำแปรญัตตินี้ไม่ขัดกับรัฐธรรมนูญตามที่คณะกรรมาธิการชี้แจงว่าขัดต่อรัฐธรรมนูญนั้น กระผมยังไม่เห็นว่าขัดตรงไหน ในกรณีที่ท่านอ้างมานั้นเป็นการไล่สมาชิก ไลสมาชิกวุฒิสภาและรัฐมนตรีออก จึงได้แจ้งให้ประธานสภานั้น ๆ เป็นการผ่านไปเพื่อให้ถึงตุลาการรัฐธรรมนูญ ในการแปรญัตติมาตรา ๑๐ นี้ เป็นการขยายความเพื่อให้ชัดแจ้งลงไปว่า คำวินิจฉัยของตุลาการรัฐธรรมนูญให้ทำเป็นหนังสือและให้แสดงเหตุผลประกอบคำวินิจฉัยนั้น แล้วก็เติมข้อความลงไปว่าให้ส่งไปภายในเท่านั้นเท่านี้ ส่งให้คู่กรณีทราบ ท่านว่ามีคู่กรณีที่ไหน กระผมอยากจะกราบเรียนให้ท่านประธานที่เคารพได้ทราบ ในคราวที่กระผมได้อภิปรายกฎหมายฉบับนี้ กระผมจะชี้ให้เห็นว่าคู่กรณีต้องมีแน่นอน ในกรณีคดีขึ้นสู่ศาล กระผมได้ยกคดีซึ่งจอมพล ป. พิบูลสงคราม ขึ้นสู่ศาลในข้อหาว่าเป็นอาชญากรสงคราม คู่กรณีคือใคร คืออัยการโจทก์ จอมพล ป. พิบูลสงคราม จำเลยและก็ศาล นี่แหละ

คือคู่กรณีจะต้องแจ้งให้เขาทราบ ในกรณีนอกสภา ถ้าในสภานั้นกระผมไม่ว่าแจ้งผ่านไปยังท่านประธานรัฐสภานั้น ๆ เพื่อแจ้งให้คู่กรณีทราบ นั่นไม่มีปัญหา ในกรณีนอกสภาล่ะ จะแจ้งไปยังประธานสภาอย่างนั้นหรือ จอมพล ป. ไม่ได้อยู่ในสภานี้ แล้วอัยการโจทก์ก็ไม่ได้อยู่ในสภานี้ นี่แหละกระผมอยากจะกราบเรียนว่า ไม่ได้เสียหายอะไร ไม่ได้ผิดหมวด เป็นการขยายความเพื่อประโยชน์ของสมาชิกในสภานี้ว่าเราควรจะได้รับทราบ นี่แหละเขาเรียกว่าอ่านคำพิพากษาให้จำเลยฟัง ท่านประธานที่เขาแปรญัตติอย่างนี้ ให้คู่กรณีทราบ ให้โจทก์ ให้จำเลยทราบ เรียกว่าอ่านคำพิพากษาให้จำเลยฟัง กระผมไม่เห็นมีอะไรจะเสียหาย กระผมจึงกราบเรียนท่านผู้มีเกียรติในสภานี้ว่าเป็นการคุ้มครองสิทธิของเรา กระผมได้อภิปรายไว้แล้วคราวที่กฎหมายฉบับนี้เข้าสู่สภาในขั้นรับหลักการว่า กระผมจะคุ้มครองจะป้องกันสิทธิของสมาชิกเราเพื่อไม่ให้เสียงข้างมากรังแก เมื่อเราต้องการจะให้กฎหมายฉบับนี้ชัดแจ้งแล้วอ่านให้จำเลยฟัง ให้เราได้รู้ชิ ในกรณีจะขับผมออกจากสภาอย่างนี้ จะส่งไปที่ไหนล่ะไม่ได้ส่งมาให้ผม ผมนี่แหละจะเป็นคนเดินออกจากสภา แล้วผมไม่ทราบไปส่งให้คนอื่น อย่างนี้จะใช้ได้อย่างไร ท่านประธานที่เคารพ ในคราวที่นายอินทร สิงหเนตร ซึ่งถูกขับออกจากสภานี้เขาก็ได้ฟังอยู่ตลอด ฟังคำวินิจฉัย นี่แหละกระผมอยากจะกราบเรียนว่า การแปรญัตตินี้เป็นผลดีไม่ใช่เสียหายอะไร ไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญที่ท่านอ้างว่าต้องแจ้งต่อประธานสภา ในกรณีที่สมาชิกถูกร้อง นายฉ่ำ จำรัสเนตรถูกร้อง อย่างนี้ก็ต้องแจ้งไปยังประธานสภาไม่มีปัญหา เขาทำถูกต้องตามรัฐธรรมนูญเมื่อวินิจฉัยแล้วว่า นายฉ่ำไม่วิกลจริต ก็แจ้งไปให้ประธานสภานั้น ถูกต้อง นี่ในกรณีซึ่งนอกสภา ตามมาตรา ๑๘๑ ซึ่งท่านประธานคณะกรรมาธิการก็ได้ยกว่าต้องแจ้งผ่านไปยังปลัดกระทรวง กระผมอ่านแล้วไม่เห็นมีข้อความตรงไหนว่า ปลัดกระทรวงให้ศาลรอการพิจารณาพิพากษาคดีไว้ชั่วคราว แล้วส่งความเห็นเช่นว่านั้นตามทางการเพื่อตุลาการรัฐธรรมนูญจะได้พิจารณาวินิจฉัย เท่านั้นเอง ไม่เห็นมีข้อความตรงไหนว่าต้องส่งไปยังปลัดกระทรวง หรือท่านจะตีความว่าทางการเป็นปลัดกระทรวง กระผมคิดว่าตัวหนังสือไม่ได้ว่าอย่างนั้น ส่งไปอย่างนี้ก็เป็นทางการ ไม่ใช่ทางอื่น ทางการ

กระผมจึงขอกราบเรียนท่านผู้มีเกียรติในสภานี้ว่า คำแปรญัตตินี้เพื่อประโยชน์ของสมาชิก เป็นการอ่านคำพิพากษาให้เราฟัง ในกรณีที่จะต้องถูกขับออกจากสภานี้ กระผมขอสนับสนุน ขอขอบคุณท่านประธาน

นายไกรสร ศันติพงศ์ (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ คือเหตุผลที่ว่า ต้องการให้อ่านคำวินิจฉัยเพื่อจะให้สมาชิกที่ถูกขับออกนั้นได้รับฟังคำวินิจฉัย ถ้าพูดอย่างท่านสมาชิกผู้ลุกขึ้นมาสนับสนุน สภาอาจจะเคลื่อนตามได้ ถ้ากรณีสภาจะขับ ไม่ถึงขั้นคณะตุลาการรัฐธรรมนูญก็ได้ครับ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๒ ถือเสียงข้างมากของสภาประชุมกัน อภิปรายในสภาแล้วขับกัน แต่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๑ มีการส่งคำร้องผ่านไปยังประธานแห่งสภานั้น แล้วรัฐธรรมนูญ มาตรา๘๑ ก็ได้เขียนไว้ในวรรคท้ายว่า "เมื่อคณะตุลาการรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัยแล้วจะต้องแจ้งคำวินิจฉัยนั้นให้ประธานแห่งสภานั้น" ทราบ ชัดอยู่ครับ ส่วนมาตรา ๑๙๑ ที่บอกว่าตามทางการนั้น โดยระเบียบปฏิบัติราชการของประเทศไทย ก็ปลัดกระทรวงครับเป็นผู้รับเรื่อง และโดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านผู้แปรญัตติบอกว่า ต้องการให้คำวินิจฉัยภายในกำหนด ๑๐ วัน เพื่อรู้ชัดว่าคำพิพากษานั้นได้ลงโทษเมื่อใด ก็น่าที่ท่านจะได้พิจารณาดู ดังที่กระผมได้เรียนแล้วว่า ก็เมื่อส่งคำร้องเบื้องต้น รัฐธรรมนูญยังไม่ได้บัญญัติไว้เลยครับว่าผู้รับคำร้องแล้วจะต้องส่งให้คณะตุลาการรัฐธรรมนูญ เมื่อใด ก็เหตุไฉนเล่าครับ คำวินิจฉัยมีเสร็จแล้วจะไปกำหนดไว้ว่าให้ลงโทษ ภายใน ๑๐ วัน ก็ผู้รับคำร้องเขาจะส่งไปเมื่อใดยังไม่กำหนดบอกให้ร้องกัน แต่บทเขาจะลงโทษสมาชิก กลับบอกว่าตีไว ๆ ภายใน ๑๐ วันตีเสีย ถ้าจะพิจารณาอย่างนั้น ทำไมท่าน ขอประทานโทษดูรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๒ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๒ เขาบัญญัติว่าจะลงโทษกันเมื่อใด บัญญัติไว้อย่างนี้ครับ "คำวินิจฉัยของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญถือเป็นเด็ดขาด และให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา" นั่นแหละครับลงโทษแน่ ทีนี้ถ้าหากท่านกำหนดภายใน ๑๐ วัน ปรากฏว่าภายใน ๑๐ วัน ไม่สามารถประกาศในราชกิจจานุเบกษาทัน ไม่ชัดกันหรือครับกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๒ กระผมว่าเราเอาตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๒ ชัดกว่า ขอประทานโทษ

กระผมขออนุญาตเรียนท่านสมาชิกทั้งหลาย มาตรา ๑๙๒ "คำวินิจฉัยของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญให้ถือเป็นเด็ดขาด และให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา" ชัดที่สุดครับ กระผมขอเรียนชี้แจงเท่านี้ครับ

นายปิยะณัฐ วัชราภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ปิยะณัฐ วัชราภรณ์ จากศรีสะเกษ กระผมคิดว่าเรื่องที่เรามาคำนึงถึงว่าสมาชิกจะขาดสมาชิกภาพกันหรือไม่นี้ นอกจากสมาชิกของเราแล้ว ก็ยังหมายถึงอำนาจในการที่ตุลาการรัฐธรรมนูญจะวินิจฉัยสมาชิกภาพของความเป็นรัฐมนตรีจะสิ้นสุดลง หรือไม่ด้วย ปัญหาว่าคณะรัฐมนตรีนั้นท่านไม่ได้เป็นสมาชิก ไม่ว่าจะสภาใดก็มีโอกาสเป็นรัฐมนตรีได้ เมื่อตุลาการรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่าสมาชิกภาพของรัฐมนตรีท่านหนึ่งท่านใดสิ้นสุดลงแล้ว ถ้าหากจะบัญญัติเอาไว้แต่เฉพาะว่า ให้ตุลาการรัฐธรรมนูญทำเป็นหนังสือให้แสดงเหตุผลประกอบแล้วก็แจ้งมาให้ท่านประธานได้ทราบ กระผมคิดว่าท่านรัฐมนตรีท่านที่ไม่ได้เป็นสมาชิกสภาใดท่านจะทราบได้อย่างไร นี่เป็นประเด็นที่ ๑ ที่กระผมขอเรียนถาม และที่ท่านประธานคณะกรรมาธิการท่านติดใจว่ารัฐธรรมนูญบัญญัติว่าเวลาจะส่งเรื่องไปยังตุลาการรัฐธรรมนูญไม่ได้กำหนดเวลา แล้วการที่ส่งเรื่องกลับคืนมาทำไมจะต้องกำหนดเวลา กระผมคิดว่าเป็นคนละเรื่องคนละประเด็นกัน ไม่เห็นว่าจะขัดกันตรงไหน ขณะที่ยังไม่มีการวินิจฉัยนั้นสมาชิกภาพก็ยังคงอยู่ แต่เมื่อวินิจฉัยเสร็จแล้ว นั่นละครับ จะอยู่หรือจะไปอย่างไรก็ควรที่จะรีบแจ้งให้ทราบ เพื่อจะได้ไม่ให้เกิดความเสียหายขึ้น ในกรณีที่ขาดคุณสมบัติ กระผมจึงคิดว่าถ้าหากเราจะเพิ่มเติมเอาไว้ก็ไม่เสียหายประการใด แล้วก็น่าจะเป็นผลดียิ่งกว่าที่จะปล่อยเว้นเอาไว้อย่างนี้ ขอบพระคุณมากครับ

นายไกรสร ตันติพงศ์ (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมขอเรียนชี้แจงแก่สมาชิกผู้มีเกียรติ ในกรณีความสิ้นสุดของรัฐมนตรีตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๙๕ ว่า เมื่อคณะตุลาการรัฐธรรมนูญวินิจฉัยแล้วจะแจ้งใครรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๙๕ วรรคท้าย เขียนไว้ว่า "ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๘๑ มาตรา ๘๒ และมาตรา ๘๓ มาใช้บังคับแก่การสิ้นสุดของความเป็นรัฐมนตรี" ก็หมายความว่า

แจ้งต่อประธานสภาครับ เมื่อรัฐธรรมนูญบัญญัติไว้อย่างนี้ ทั้งความสิ้นสุดของสมาชิกสภาและความสิ้นสุดของรัฐมนตรี บัญญัติไว้อย่างนี้ แล้วท่านจะให้ประธานคณะตุลาการรัฐธรรมนูญแจ้งไปยังคู่กรณี ก็ไม่ถูกอีกแหละครับ กระผมขอเรียนชี้แจงเท่านี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นจะพอวินิจฉัยได้แล้วนะครับ ผู้แปรญัตติเชิญครับ

นายธีระพันธ์ เพ็ชรสุวรรณ์ (ชุมพร) : กระผมผู้แปรญัตตินี้ ขออนุญาตท่านประธาน ขอถามท่านประธานคณะกรรมาธิการว่า ตามมาตรา ๑๙๒ ก็ดี หรือตามที่รัฐธรรมนูญฉบับนี้บัญญัติไว้ก็ดี มีตรงไหนบ้างหรือไม่ครับที่เขาบอกไว้ว่า คำวินิจฉัยของตุลาการรัฐธรรมนูญมีผลเมื่อใด ถึงมาตรา ๑๙๒ บัญญัติว่า "คำวินิจฉัยของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญให้ถือว่าเป็นเด็ดขาด" เป็นเด็ดขาดเมื่อใด เมื่อตัดสินหรือเมื่อแจ้งให้คู่กรณีทราบ แล้วให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ก็ไม่ได้บอกว่าให้มีผลบังคับใช้ เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษา ก็ไม่ได้บอกไว้ เพราะฉะนั้นก็เลยไม่รู้ว่าจะมาร่างกันทำไมพระราชบัญญัติตุลาการรัฐธรรมนูญ ส่งคำร้องไปแล้วก็อาจจะมีการแช่เย็นกันได้ ตัดสินแล้วก็แช่เย็นกันได้ แล้วมาร่างกันทำไมเสียเวลาสภานี้เปล่า ๆ เงินเดือนคนหนึ่งตั้ง ๒,๐๐๐ – ๓,๐๐๐ บาท กระผมว่ามาร่างกันทำไม เพราะฉะนั้นควรจะให้มีผลบังคับได้ แล้วถ้าท่านว่าบกพร่อง ตอนที่จะยื่นคำร้อง แล้วตอนที่ส่งให้ประธานสภา แล้วก็ไม่กำหนดเวลาไว้ก็บกพร่อง อย่างนั้นก็ไม่มีผลบังคับใช้ ก็ไม่ควรรับหลักการร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสียเลยจะดีกว่าเพราะบังคับอะไรกันไม่ได้เลย ก็มีเงื่อนงำกันมากนัก กระผมว่าจะมีผลหรือครับ แล้วไม่มีกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับใดว่า คำวินิจฉัยของตุลาการรัฐธรรมนูญ วินิจฉัยเสร็จแล้วมีผลเมื่อใด กระผมอยากทราบ ขอให้ท่านชี้แจงให้กระผมฟังหน่อยเถอะครับ มีผลเด็ดขาดเมื่อใด

นายไกรสร คันติพงศ์ (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร คำวินิจฉัยจะเด็ดขาดก็ในเมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษา ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔๒ เด็ดขาด ท่านจะเห็นว่าพระราชบัญญัติต่าง ๆ จะบัญญัติว่ามีผลใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา หรือถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา นี่ก็เหมือนกัน เป็นอันทราบกันในทางปฏิบัติ

ส่วนที่ท่านบอกว่าจะพิจารณากฎหมายนี้ทำไม กระผมไม่ได้พูดในนามของคณะกรรมาธิการ ขอพูดในนามส่วนตัว ในนามส่วนตัวกระผมเห็นว่าเราจำเป็นต้องพิจารณากฎหมายนี้ เนื่องจากรัฐธรรมนูญได้บัญญัติไว้ ความสิ้นสุดของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สิ้นสุดเมื่อใด ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๑ มาตรา ๘๒ เขาจะขับกัน ก็เมื่อรัฐธรรมนูญเขียนจะขับกัน อย่างนี้ก็จำเป็นต้องมีกฎหมายในด้านสมาชิกรัฐสภา ก็จำเป็นต้องมีกฎหมายรองรับ แต่ถ้าถามจริง ๆ ในส่วนตัวกระผมว่าน่าจะมีการขับผู้แทนราษฎรหรือไม่ กระผมเห็นว่าคน ๗ คน จะมาขับก็ไม่ชอบอยู่แล้ว เพราะว่าคนที่ได้รับเลือกมาเป็นหมื่น ๆ คะแนน ทีนี้เมื่อรัฐธรรมนูญบัญญัติไว้อย่างนี้ ก็น่าที่พวกเราจะไปแก้บทบัญญัติรัฐธรรมนูญไม่ให้ขับผู้แทนได้ แต่เมื่อเราจะมาพิจารณากฎหมายฉบับนี้ เราต้องคำนึงถึงบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ เขาเขียนไว้อย่างนั้น มาตรา ๘๑ วรรคสอง บัญญัติว่าต้องแจ้งต่อประธาน ไม่ได้ให้แจ้งต่อคู่กรณี มาตรา ๑๕๕ เขาก็บัญญัติว่า ความสิ้นสุดของรัฐมนตรีต้องแจ้ง ตามมาตรา ๘๑ คือต่อประธาน ก็จนใจ ความจริงท่านแปรญัตตินี้ท่านเขียนไว้ดี แต่กระผมได้กราบเรียนเบื้องต้นเมื่อกี้นี้แล้วว่า ถ้าท่านเขียนลงในมาตราของแต่ละหมวด ทางคณะกรรมาธิการก็ไม่ขัดข้อง แต่นี่ท่านไม่ได้เขียนลงในแต่ละหมวด ถ้าท่านเขียนลงในมาตรา ๒๑ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๑ ลงแต่ละหมวด สภาอาจเห็นตามท่านได้ แต่ตอนนี้กระผมว่าถ้าสภาเห็นตามก็ไม่ถูกต้อง ขอประทานโทษ จึงอยากจะขอให้สภาคำนึงถึงเรื่องนี้ครับ โดยเฉพาะมาตรา ๒๑ ถ้าท่านจะแปรญัตติลงก็ยังไม่ได้ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๑ เขียนไว้ว่า ต้องแจ้งต่อประธานสภานั้น ๆ กระผมจึงขอทำความเข้าใจนะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมเห็นว่าพอจะวินิจฉัยได้แล้ว ผมจะได้ขอมติต่อที่ประชุมว่า ท่านผู้ใดเห็นว่าควรแก้ไขมาตรา ๑๐ นี้ให้เป็นไปตามผู้แปรญัตติโปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๕๐ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะเป็นไปตามร่างเดิมโปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๐๙ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้เป็นไปตามร่างเดิม ขอให้เลขาธิการรัฐสภาดำเนินการต่อไป

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : หมวด ๒ การพิจารณาการสิ้นสุดแห่งสมาชิกภาพของสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และความเป็นรัฐมนตรี ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๑ มีการแก้ไข

นายชวน หลีกภัย (ตรัง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอประทานอนุญาต ขอให้คณะกรรมาธิการชี้แจงการแก้ไขมาตรา ๑๑ นิดเถอะครับ เหตุผลอะไรครับ

นายยงยุทธ ชัติยนนท์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม ยงยุทธ ชัติยนนท์ กรรมาธิการ ที่คณะกรรมาธิการได้แก้ไขข้อความบางตอนของมาตรา ๑๑ นั้น ด้วยสาเหตุที่ว่าในการร้องของสมาชิกสภาตามมาตรา ๑๑ ตามรัฐธรรมนูญนั้น จะต้องเข้าชื่อกัน ๑ ใน ๑๐ ของสมาชิกสภา ถ้าเป็นสภาผู้แทนราษฎรก็คือ ๓๐ คน ในการที่จะยื่นคำร้องจำนวน ๓๐ คนนั้น ทางคณะกรรมาธิการเห็นว่าคงจะมีการไตร่ตรองโดยความรอบคอบ มีการพิจารณากันแล้วว่า คำร้องของตัวเองที่จะส่งเข้าสู่ประธานสภานั้นร้องให้บุคคลสิ้นสภาพ หรือสิ้นสมาชิกภาพของความเป็นรัฐมนตรีก็ดี ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็ดี คงจะได้

กลั่นกรองอย่างถูกต้องแน่นอนแล้ว ถ้าจะปล่อยให้ผู้ร้องได้เอาคำร้องเมื่อส่งไปแล้วนั้นไปพิจารณาข้อความ คณะตุลาการรัฐธรรมนูญเห็นว่าไม่ถูกต้อง หรือถ้อยคำที่ไม่ชัดเจนจะส่งกลับไปอีก ก็จะเป็นการทำให้เกิดการกลั่นแกล้งกันง่ายยิ่งขึ้น เมื่อมีความผิดพลาดอย่างนั้นแล้ว ผู้ร้องก็สามารถที่จะไปค้นหาหรือไปทำหนังสือขึ้นมาใหม่ ซึ่งเป็นการขัด และอีกประการหนึ่ง ความถูกต้องต่าง ๆ ที่เราจะย้อนคืนไปย้อนคืนมานั้นก็ทำให้สภาพแห่งคำร้องยิ่งจะมีการเพิ่มเติมมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะในส่วนที่มีการกลั่นแกล้งกัน ทางคณะกรรมาธิการจึงเห็นว่าเมื่อคำร้องใดก็ตามที่ผู้ร้องส่งไปยังประธานสภาแล้ว คณะตุลาการรัฐธรรมนูญได้พิจารณาแล้วนั้นถ้าหากว่าเป็นคำร้องที่มีถ้อยคำไม่สุภาพหรือไม่ชัดเจน ดังที่ตัดออกไปนั้นก็เป็นอันว่าให้สิ้นสุดลงไม่มีการวินิจฉัยต่อไป กระผมคิดว่าถ้าหากตัดข้อความ ดังที่ตัดออกไปนั้นก็จะทำให้ผู้ร้องได้พิจารณาถ้อยคำของตนเองที่จะร้องไปยังประธานครับ

นายชวน หลีกภัย (ตรัง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอชี้ให้เห็นถึงความแตกต่างของร่างเดิมกับร่างใหม่ของคณะกรรมาธิการ ด้วยความเคารพต่อความเห็นของคณะกรรมาธิการ กระผมเพียงแต่อยากให้คณะกรรมาธิการได้ทบทวนว่าที่คณะกรรมาธิการได้แก้ไขไปนั้นชอบหรือไม่เท่านั้นเอง ถ้าคณะกรรมาธิการเห็นว่าชอบแล้วกระผมก็ไม่ว่าอะไร แต่ที่กระผมจะชี้ให้เห็นความแตกต่างซึ่งจะเกิดขึ้นก็คือว่า ถ้ายกตามร่างเดิมแห่งมาตรา ๑๑ ในกรณีที่สมาชิกได้ยื่นคำร้องไปแล้วปรากฏว่าข้อความที่ยื่นไปนั้นอ่านไม่เข้าใจ หรือข้อความมีถ้อยคำที่ไม่สุภาพ คณะตุลาการรัฐธรรมนูญจะยกเสียทีเดียวไม่ได้ แต่คณะตุลาการรัฐธรรมนูญจะต้องสั่งเป็นหนังสือไปยังผู้ร้องให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมภายในกำหนดระยะเวลาตามที่กำหนด แต่ถ้าเป็นไปตามร่างใหม่ของคณะกรรมาธิการในกรณีที่คำร้องนั้นอ่านไม่เข้าใจ หรือมีถ้อยคำไม่สุภาพ ตุลาการรัฐธรรมนูญจะไม่มีการส่งมาให้แก้ไขเพิ่มเติม แต่จะยกเลิกคำร้องนั้นทันที นี่คือผลที่แตกต่างกัน กระผมกราบเรียนถามคณะกรรมาธิการอีกครั้งหนึ่งว่า ท่านได้ทบทวนดูหรือยังครับ และท่านคิดว่าของเดิมกับของใหม่นั้นอันไหนดีกว่ากัน กระผมจะถือความคิดของคณะกรรมาธิการเป็นหลัก

นายไกรสร ตันติพงศ์ (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานสภาผู้แทนที่เคารพ ที่มีสมาชิกผู้มีเกียรติขอฟังความเห็นของคณะกรรมาธิการ คือคณะกรรมาธิการมีความเห็นว่าการร้องซึ่งคนเข้าชื่อตั้ง ๓๐ คน ก็น่าจะเขียนได้อย่างดีที่สุดที่จะกล่าวหาผู้ใดตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๑ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๕ แต่ถ้าหากว่ายังคงไว้ตามเดิมนั้นก็ร้องกันไม่มีที่สิ้นสุดกล่าวหากันไม่มีที่สิ้นสุด นอกจากความเห็นของคณะกรรมาธิการเห็นว่าควรจะตัดข้อความนั้นออกเสีย ก็ปรากฏว่ามีผู้แปรญัตติตรงกับของคณะกรรมาธิการด้วย คือคุณประยูร โง่นคำ เพราะฉะนั้นกระผมอยากจะขอให้สภานี้วินิจฉัยว่าผู้แปรญัตติกับคณะกรรมาธิการมีความเห็นสอดคล้องกัน, ก็ไม่น่าจะมีปัญหาครับ

นายชวน หลีกภัย (ตรัง) : ท่านประธาน กระผมเพียงแต่ให้ข้อสังเกตแก่คณะกรรมาธิการว่า ผลเกิดขึ้นจะแตกต่างกันอย่างนี้ ซึ่งถ้าออกมาในรูปที่คณะกรรมาธิการแก้ไขใหม่ คำร้องใด ๆ ที่สมาชิกเสนอไปนั้น ถ้าข้อความเคลือบคลุมหรือถ้อยคำไม่สุภาพในบางตอน ตุลาการรัฐธรรมนูญจะตัดออกทันทีเลย ไม่มีสิทธิที่จะแก้ไขใหม่ แต่ถ้าคณะกรรมาธิการยืนยันอย่างนี้ กระผมก็ไม่ว่าอะไรครับ

นายผัน บุญชิต (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ผัน บุญชิต แห่งอุบลราชธานี พรรคกิจสังคม กระผมขอสนับสนุนคณะกรรมาธิการในการตัดข้อความในร่างเดิมออก โดยเหตุผลที่กระผมได้อภิปรายในสภานี้ว่า ถ้าหากส่งไปให้แก้ไขไปเพิ่มเติมไปทำอะไรใหม่ การร้องไม่มีที่สิ้นสุด นี่แหละครับเป็นเหตุผล และถ้าหากว่าเราได้อ่านตลอดทั้งเรื่องจะปรากฏชัด กระผมขอประทานอ่าน "มีข้อความที่อ่านไม่เข้าใจหรือมีถ้อยคำไม่สุภาพ หรือสภาพแห่งคำร้องนั้นไม่ชัดแจ้งหรือไม่มีข้ออ้างที่อาศัยเป็นหลักแห่งคำร้องหรือข้อเท็จจริงที่ปรากฏในคำร้องนั้นแม้จะฟังว่าเป็นความจริง ก็ไม่เป็นเหตุให้สมาชิกภาพของสมาชิกวุฒิสภาหรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือความเป็นรัฐมนตรีของผู้ร้องนั้นสิ้นสุดลง ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ คณะตุลาการรัฐธรรมนูญมีอำนาจทำคำวินิจฉัยให้ยกคำร้องนั้นเสียได้"

ไม่ใช่ว่าอ่านไม่เข้าใจถ้อยคำไม่สุภาพ แล้วยกคำร้อง จะต้องมีข้อความต่อไปอีกว่า "แม้จะพิจารณาต่อไปก็ไม่ทำให้สมาชิกภาพของสมาชิก หรือความเป็นรัฐมนตรีสิ้นสุดลง ต้องอ่านให้ตลอด" เพราะฉะนั้นกระผมขอสนับสนุนการตัดออกของคณะกรรมาธิการ เพื่อไม่ให้การร้องซ้ำซ้อนไม่มีที่สิ้นสุด จะก่อความรำคาญให้แก่ผู้แทนราษฎรที่จะทำหน้าที่เพื่อผลประโยชน์ของราษฎร กระผมขอขอบพระคุณครับ

นายชวน หลีกภัย (ตรัง) : ท่านประธานครับ ความจริงกระผมไม่ได้ติดใจแล้วนะครับ แต่ว่าเมื่อท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ขอประทานโทษ คุณเผ่นได้ลุกขึ้นมาชี้แจงนั้น เพื่อความเข้าใจที่ถูกต้อง ซึ่งสมาชิกท่านใดที่ไม่ได้อ่านจะได้เข้าใจว่าความจริงไม่ได้เป็นอย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติกล่าว ความจริงไม่ใช่ถ้อยคำไม่สุภาพ อ่านไม่เข้าใจ แล้วปรากฏว่าสภาพแห่งคำร้องนั้นไม่มีข้ออ้างที่อาศัยเป็นหลักแห่งข้อหา ไม่ใช่ครับ กฎหมายไม่ได้ใช้คำว่า "และ" แต่ใช้คำว่า "หรือ" กระผมทบทวนใหม่นะครับ "ถ้าคณะตุลาการรัฐธรรมนูญเห็นว่าคำร้องนั้นมีข้อความที่อ่านไม่เข้าใจหรือมีถ้อยคำที่ไม่สุภาพหรือสภาพแห่งคำร้องนั้นไม่ชัดแจ้ง" ไม่ใช่ "และ" นะครับ เพราะฉะนั้นไม่จำเป็นว่าสภาพแห่งคำร้องนั้นไม่มีข้ออ้างที่อาศัยเป็นหลักแห่งข้อหา เพียงแต่ว่าถ้อยคำอ่านไม่เข้าใจหรือไม่สุภาพก็สามารถที่ยกคำร้องนั้นได้แล้ว กระผมขอทำความเข้าใจที่แท้จริงนะครับ กระผมไม่ติดใจครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ติดใจก็ไม่มีปัญหาอะไรแล้วนะครับ ก็ผ่านไป ขอให้เลขาธิการรัฐสภาดำเนินการต่อไป

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๑๒ มีการแก้ไข

มาตรา ๑๓ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๔ มีการแก้ไข

นายสมภพ โหตระกิตย์ (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมขออนุญาตเสนอขอเพิ่มคำเล็กน้อยเพื่อให้ข้อความสมบูรณ์ขึ้นในมาตรา ๑๔ วรรคสอง เหตุผลที่กระผมต้องเสนอเพราะเหตุที่ว่าคณะกรรมาธิการได้แก้ไขให้ผู้ถูกร้องยื่นคำร้องชี้แจงได้ ทีนี้เมื่อเป็นหลักการใหม่เช่นนี้

ในวรรคสองที่บอกว่า "ให้นำมาตรา ๑๑ มาใช้บังคับแก่การแก้ไขเพิ่มเติมคำร้อง โดยอนุโลม" เพราะฉะนั้นมาตรา ๑๑ ในที่นี้คือระยะเวลาว่ากำหนดภายใน ๑๕ วัน หรืออาจจะขยายได้ กำหนดระยะเวลา ๑๕ วันนั้นเองก็ควรจะมาใช้กับการยื่นคำชี้แจงหรือการแก้ไขคำชี้แจงด้วย กระผมอยากจะขอประทานเสนอว่าในวรรคสองควรจะเติมคำว่า "หรือคำชี้แจง" ต่อจากคำร้อง อ่านได้ความว่า "ให้นำมาตรา ๑๑ มาใช้บังคับแก่การแก้ไขเพิ่มเติมคำร้องหรือคำชี้แจงโดยอนุโลม" ถ้าเติมเช่นนี้แล้ว ข้อความจะสมบูรณ์รับกับวรรคหนึ่งครับ

นายไกรสร ตันติพงศ์ (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร คณะกรรมาธิการไม่ขัดข้องครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น ขอให้เลขาธิการรัฐสภาดำเนินการต่อไป

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๒ ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๓ การพิจารณาหลักการของร่างพระราชบัญญัติที่เสนอ และร่างพระราชบัญญัติที่ต้องยับยั้งไว้ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๓ และมาตรา ๒๔ ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๔ การพิจารณาปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลต่าง ๆ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๖ ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๕ การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่มีข้อความขัดหรือแย้ง ต่อรัฐธรรมนูญ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๗ และมาตรา ๒๘ ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๖ การพิจารณาบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่มีข้อความขัดหรือแย้ง ต่อรัฐธรรมนูญ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๓๑ ไม่มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นการจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ ต่อไปเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า ท่านผู้ใดเห็นสมควรจะเสนอร่างพระราชบัญญัติวิธีการพิจารณาของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ พ.ศ. .... ต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไป โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๙๑ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไปยังวุฒิสภา

เรื่องที่ ๒ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของตุลาการรัฐธรรมนูญ พ.ศ. .... ซึ่งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้วเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒

๒๒๘

ที่ ๖๒๒/๒๕๒๒ สภาผู้แทนราษฎร

๑๒ กรกฎาคม ๒๕๒๒

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่น ของตุลาการรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมาธิการวิสามัญ ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของตุลาการรัฐธรรมนูญ พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และส่งให้คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติวิธีการพิจารณาของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ พ.ศ. .... พิจารณา กรรมาธิการคณะนี้ประกอบด้วย

๑. นายเกรียงศักดิ์ สุขสว่าง
๒. นายไกรสร ตันติพงศ์
๓. นายคล้าย จิตพิทักษ์
๔. นายชวลิต วิเศษสิทธิกุล
๕. นายชุมพล ศิลปอาชา
๖. นายญาติ ไหวดี
๗. นายดาบชัย อัครราช
๘. นายนิยม คำแหง
๙. นายบุญยง แก้วฝ่ายนอก
๑๐. นายประมวล สุวรรณเกิด
๑๑. นายประยุทธ ศิริพานิชย์
๑๒. นายพิชัย ยันตะบุศย์
๑๓. นายมุสิก จันเทรมะ
๑๔. นายยงยุทธ ขัติยนนท์
๑๕. นายวรพจน์ ณ ถลาง
๑๖. นายวารินทร์ ศรีแย้ม
๑๗. นายวินัย คิดบรรจง
๑๘. นายสง่า วัชราภรณ์
๑๙. นายสมพร จุรีมาศ
๒๐. นายสีหนาท ภาชา

๒๑. นายเสรี โหสกุล ๒๒. นางไสว อุณาพรหม

๒๓. นายอภิชัย ตรังคิณีนาถ ๒๔. นายอำนวย สุวรรณศีรี

๒๕. นายอำพล พันธ์ประสิทธิ์

บัดนี้ คณะกรรมาธิการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อได้โปรดนำเสนอที่ประชุมสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

ไกรสร ตันติพงศ์

(นายไกรสร ตันติพงศ์)

ประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญ

รายงานของคณะกรรมาธิการวิสามัญ

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๕/๒๕๒๒ (สมัยสามัญ) วันพฤหัสบดีที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๒๒ ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของตุลาการรัฐธรรมนูญ พ.ศ. .... คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ และส่งให้คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติวิธีการพิจารณาของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ พ.ศ. .... พิจารณา กำหนดแปรญัตติภายใน ๗ วันนั้น บัดนี้ ได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมาธิการได้เลือก นายไกรสร ตันติพงศ์ เป็นประธานคณะกรรมาธิการ และเลือก นายชุมพล ศิลปอาชา เป็นเลขานุการคณะกรรมาธิการ

๒. ผู้ชี้แจงคณะรัฐมนตรีมอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็นคือ นายอัครวิทย์ สุมาวงศ์ รองเลขาธิการส่งเสริมงานตุลาการ กระทรวงยุติธรรม นายกนก อินทรัมพรรย์ ผู้พิพากษาประจำกระทรวง กระทรวงยุติธรรม นายสุจินต์ ทิมสุวรรณ อัยการพิเศษประจำกรม กองที่ปรึกษา กรมอัยการ กระทรวงมหาดไทย นางพรรณี ศรประชุม เจ้าหน้าที่วิเคราะห์งบประมาณ ๗ กองวิเคราะห์ ๒ สำนักงบประมาณ นายวิวัช ประภาศิริ ผู้อำนวยการกอง กองเงินเดือน และนายนำ สมแก้ว ผู้อำนวยการกอง กองระบบบัญชีและการคลัง กรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง

๓. สมาชิกผู้เสนอคำแปรญัตติมีจำนวน ๑ คน คือ นายชวน หลีกภัย

๔. ผลของการพิจารณา

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>คำปรารภ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑</u>	ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓ มีการแก้ไข

นายชวน หลีกภัย ขอแปรญัตติไว้

คณะกรรมาธิการได้แก้ไขและชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๔ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖ ไม่มีการแก้ไข

๕. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติม มาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

ชุมพล ศิลปอาชา

(นายชุมพล ศิลปอาชา)

เลขานุการคณะกรรมาธิการวิสามัญ

ร่าง

พระราชบัญญัติ

เงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่น

ของตุลาการรัฐธรรมนูญ

พ.ศ. ....

.....

.....

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยเงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของตุลาการรัฐธรรมนูญ

.....

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของตุลาการรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ...."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ประธานตุลาการรัฐธรรมนูญ ให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งเดือนละสี่สามพันบาท และตุลาการรัฐธรรมนูญให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งเดือนละสามสองพันบาท ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่รัฐสภาแต่งตั้งตุลาการรัฐธรรมนูญจากผู้ทรงคุณวุฒิ

มาตรา ๔ ในกรณีตามมาตรา ๓ หรือในกรณีที่ตุลาการรัฐธรรมนูญผู้ใดได้รับแต่งตั้งในระหว่างเดือนหรือพ้นจากการเป็นตุลาการรัฐธรรมนูญก่อนสิ้นเดือน ให้จ่ายเงินประจำตำแหน่งของเดือนนั้นให้ตามส่วนของจำนวนวันที่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่ง

มาตรา ๕ เมื่อมีการประชุมคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ ให้ตุลาการรัฐธรรมนูญซึ่งมีถิ่นที่อยู่นอกจังหวัดอันเป็นที่ตั้งรัฐสภา ได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางจากจังหวัดอันเป็นถิ่นที่อยู่มายังจังหวัดอันเป็นที่ตั้งรัฐสภา และเมื่อการประชุมคณะตุลาการรัฐธรรมนูญสิ้นสุดลง ให้ได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางจากจังหวัดอันเป็นที่ตั้งรัฐสภากลับไปยังจังหวัดอันเป็นถิ่นที่อยู่ ในอัตราเทียบเท่าผู้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีตามนัยแห่งกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ

ในกรณีที่ตุลาการรัฐธรรมนูญมีความจำเป็นต้องเดินทางไปนอกจังหวัด อันเป็นที่ตั้งรัฐสภาเพื่อปฏิบัติหน้าที่ของตุลาการรัฐธรรมนูญ ให้ได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางตามความในวรรคหนึ่งด้วย

มาตรา ๖ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

เชิญประธานคณะกรรมาธิการแถลงครับ

นายไกรสร ตันติพงศ์ (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ คณะกรรมาธิการไม่มีอะไรจะชี้แจงเพิ่มเติมครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติเงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของตุลาการรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ....

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ	ไม่มีการแก้ไข
คำปรารภ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑ และมาตรา ๒	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓	มีการแก้ไข

นายเทอดพงษ์ ไชยนันทน์ (ตาก) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม เทอดพงษ์ ไชยนันทน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดตาก พรรคประชาธิปัตย์ กระผมอยากจะขอเรียนถามคณะกรรมาธิการสักเล็กน้อยว่า มีการแก้ไขเงินเดือนประจำตำแหน่งประธานตุลาการรัฐธรรมนูญและตุลาการรัฐธรรมนูญนั้น น่าจะมีเหตุผลอะไรพอสมควรหรือว่ามีอะไรที่คลใจให้คณะกรรมาธิการได้แก้ไขอันนี้มา อยากจะขอฟังคำชี้แจงของคณะกรรมาธิการครับ

นายไกรสร ตันติพงศ์ (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมขอชี้แจงแทนคณะกรรมาธิการ คือเนื่องจากคณะกรรมาธิการได้พิจารณากันโดยละเอียดแล้วเห็นว่าคณะกรรมการตุลาการรัฐธรรมนูญนี้มีหน้าที่จริง ๆ ตามที่รัฐธรรมนูญบัญญัติไว้ คือมาตรา ๘๑ ของรัฐธรรมนูญข้อหนึ่งก็คือเมื่อสมาชิกวุฒิสภาหรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ถูกร้องว่าขาดสมาชิกภาพสิ้นสุดความเป็นสมาชิกแห่งสภานั้นจึงจะมีการวินิจฉัย เพราะฉะนั้นโอกาสที่ตุลาการรัฐธรรมนูญจะได้ทำงานชิ้นนี้ก็มองเกือบจะไม่เห็น

อีกข้อหนึ่งรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๐ การยับยั้งร่างพระราชบัญญัติที่มีหลักการอย่างเดียวกัน หรือคล้ายคลึงกันกับร่างพระราชบัญญัติที่เคยยับยั้งไว้แล้ว ตุลาการรัฐธรรมนูญถึงจะพิจารณาตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๓๐

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๕ ตุลาการรัฐธรรมนูญมีหน้าที่จะพิจารณาความสิ้นสุดของการเป็นรัฐมนตรีเฉพาะตน

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๙ จะพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ที่ผ่านความเห็นชอบของสภาไปแล้ว ก่อนจะนำขึ้นทูนเกล้า ฯ ลงพระปรมาภิไธยว่าขัดกับรัฐธรรมนูญหรือไม่ ซึ่งตุลาการรัฐธรรมนูญถึงจะมีโอกาสพิจารณาเรื่องนี้

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ (๑) (๒) ก็เป็นเรื่องของสมาชิกสภาซึ่งมีจำนวน ๑ ใน ๕ ของทั้งสองสภาเห็นว่าขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ เมื่อพระราชบัญญัติที่ผ่านสภาไปแล้วประกาศใช้ แต่ตุลาการรัฐธรรมนูญยังไม่ทันวินิจฉัย สภาใดสภาหนึ่งเกิดเห็นว่าขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญ ถึงจะกราบเรียนไปยังตุลาการรัฐธรรมนูญหรือไม่มาตรา ๑๙๐ (๒) คณะรัฐมนตรี โดยนายกรัฐมนตรีเห็นว่าขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญ

นอกจากนั้นก็มีรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๑ในกรณีที่ศาลมีความเห็นขัดแย้งกัน

เมื่อพิจารณาดูแล้วว่าหน้าที่ของตุลาการรัฐธรรมนูญนั้น มีบัญญัติไว้เพียง ๖ กรณี แล้วตลอดเวลามาตุลาการรัฐธรรมนูญก็ไม่เคยพิจารณา พูดง่าย ๆ ว่าที่ฟังเสียงจากสมาชิกมาก็บอกว่าตุลาการรัฐธรรมนูญส่วนใหญ่ เกือบจะไม่มีงานอะไรทำ มิหนำซ้ำเรามาดูรัฐธรรมนูญบัญญัติว่า ตุลาการรัฐธรรมนูญประกอบไปด้วยท่านผู้ใด ก็ประกอบไปด้วยท่านประธานรัฐสภา ประธานศาลฎีกา อธิบดีกรมอัยการ นี่คือโดยตำแหน่ง แล้วแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิ ก็ปรากฏว่าในปัจจุบันนี้เราได้แต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งประกอบไปด้วยข้าราชการบำนาญ เช่น คุณวิกรม เมาลานนท์ อดีตประธานศาลฎีกา พลโท สมิง ไตลังคะ อดีตเจ้ากรมพระธรรมนูญ คุณเสริม วินิจฉัยกุล อดีตรัฐมนตรีหลายสมัย คุณถมล วรรณประภา อดีตอธิบดีกรมอัยการและอดีตรัฐมนตรี ทั้ง ๔ ท่านนี้ก็เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นผู้มีเกียรติ ตุลาการรัฐธรรมนูญนี้น่าจะเป็นตำแหน่งผู้ทรงเกียรติทั้งนั้น แต่ละท่านก็มีผลประโยชน์โภคผล มีฐานะดี ยิ่งภาวะปัจจุบันรัฐบาลขึ้นราคาน้ำมันแล้วจะต้องมาจ่ายเงินภาษีให้กับคณะตุลาการรัฐธรรมนูญอย่างนี้อีก พวกเราก็

เลยพิจารณาเห็นว่าน่าจะให้เกียรติท่าน ให้ท่านเห็นว่าท่านได้รับเกียรติพอสมควร เงินทองนั้นไม่ค่อยสำคัญกับท่านเหล่านั้น ตุลาการรัฐธรรมนูญก็คงจะเห็นตามคณะกรรมาธิการวินิจฉัยชุดนี้ คณะกรรมาธิการก็เลยลดของท่านลงมาซึ่งก็ไม่เสียหายอะไร เพียงเล็กน้อยเท่านั้นครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๔ มาตรา ๕ และมาตรา ๖ ไม่มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นการจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ ต่อไปเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า ท่านผู้ใดเห็นสมควรจะเสนอร่างพระราชบัญญัติเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่น ของตุลาการรัฐธรรมนูญ พ.ศ. .... ต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไป โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๖๗ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไปยังวุฒิสภา

เรื่องที่ ๓ พิจารณารายงานการพิจารณาปัญหาน้ำมันขาดแคลน ซึ่งคณะกรรมาธิการวิสามัญได้พิจารณาเสร็จและรายงานมายังสภาแล้ว

ขอเชิญคณะกรรมาธิการเข้าประจำที่

(คณะกรรมาธิการเข้าประจำที่)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านประธานคณะกรรมาธิการมีอะไรที่จะแถลงต่อที่ประชุมหรือไม่ ขอเชิญครับ

พลตรี ชาติชาย ชุณหะวัณ (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณาปัญหาน้ำมันขาดแคลน ซึ่งคณะกรรมาธิการคณะนี้ประกอบด้วย

๑. นายโกศล แวงวรรณ
๒. นายเจี๋ย ก๊กผล
๓. พลตรี ชาติชาย ชุณหะวัณ
๔. ร้อยตำรวจโท ฉรงค์ เทวคุปต์
๕. นายทองหยด จิตตวีระ
๖. นายประจวบ ตั้งชัยศักดิ์
๗. นายประเทือง คำประกอบ
๘. นายประยูร จินดาศิลป์
๙. นายเปรม มาลากุล ณ อยุธยา
๑๐. นายพิภพ อะสีติรัตน์
๑๑. นายไพฑูรย์ แก้วทอง
๑๒. นายไพโรจน์ เครือรัตน์
๑๓. นายวัฒนา อัศวเหม
๑๔. นายสามารถ เจริญรัตน์
๑๕. นางสาวสุพัตรา มาศดิตถ์
๑๖. นายสุมิตร สุนทรเวช
๑๗. นายหอม ทองประเสริฐ
๑๘. นายอราม กระบวนรัตน์
๑๙. นายเอื้อม อุบลพันธุ์

บัดนี้คณะกรรมาธิการได้พิจารณาปัญหาดังกล่าวเสร็จแล้ว จึงกราบเรียนรายงานให้ที่ประชุมพิจารณารายงานของคณะกรรมาธิการต่อไป

อนึ่ง กระผมใคร่จะขอกราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติขอให้ทราบว่า สำหรับคณะกรรมาธิการชุดนี้เปรียบเสมือนกลุ่มทำงานของท่านหรือ เวิคกิ้ง กรุพ (Working group) ซึ่งจะหาสาเหตุการที่น้ำมันขาดแคลนของประเทศไทย สำหรับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่านใดจะเปลี่ยนแปลงแก้ไข

เพิ่มเติม ท่านมีสิทธิได้ทั้งสิ้น และอีกประการหนึ่ง กระผมขอกราบเรียนว่า คณะกรรมาธิการวิสามัญชุดนี้ไม่ใช่ผู้แทนของรัฐบาลครับ เนื่องด้วยคณะกรรมาธิการได้ทำหนังสือกราบเรียนท่านประธานสภามาล่วงหน้าแล้ว และได้ส่งรายละเอียดต่าง ๆ ที่คณะกรรมาธิการได้รายงานให้สภาได้ทราบ เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอหยิบยกข้อสาเหตุที่สำคัญ ๆ หรือข้อความที่สำคัญ ๆ มาเรียนให้สภาทราบ เพื่อเป็นการประหยัดเวลา เป็นการประหยัดไฟฟ้า และน้ำมันไปด้วยในตัว สาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาน้ำมันขาดแคลนซึ่งอยู่ในหน้าที่ ๔ เกิดจาก

๑. การกำหนดราคา และนโยบายการผลิตผลิตภัณฑ์น้ำมันไม่เหมาะสม

๒. ไม่มีผู้รับผิดชอบแผนการใช้น้ำมัน การจัดสัดส่วนกำลังผลิตและความต้องการ

๓. ขาดหน่วยงานที่มีประสิทธิภาพและมีอำนาจดำเนินการโดยตรง

๔. รัฐขาดข้อมูลอันเกี่ยวกับน้ำมันที่ถูกต้อง และไม่ทันต่อเหตุการณ์ เป็นเหตุหนึ่งที่ทำให้รัฐตัดสินใจผิดพลาด

๕. ควรจะศึกษาปัญหาและข้อมูลที่แท้จริง มากกว่าการแก้ปัญหาโดยใช้มาตรการทางกฎหมายแต่เพียงอย่างเดียว

๖. ไม่ได้มีการควบคุมระบบการขนส่งผลิตภัณฑ์น้ำมันสำเร็จรูป จากต้นทางถึงมือผู้ใช้อย่างเคร่งครัด

สำหรับการที่จะแก้ไขข้อบกพร่องนั้น คณะกรรมาธิการใคร่จะขอประทานกราบเรียนดังต่อไปนี้ สำหรับโครงการแก้ไขน้ำมันขาดแคลนเร่งด่วน

(๑) ควรใช้วิถีทางการทูต และความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศจัดซื้อน้ำมันดิบและน้ำมันสำเร็จรูปจากมิตรประเทศ เช่น กลุ่มประเทศอาหรับในตะวันออกกลาง สาธารณรัฐประชาชนจีน อินโดนีเซีย มาเลเซีย และสิงคโปร์ ทั้งนี้ให้ดำเนินการจัดซื้อในระยะสั้นและระยะยาวอย่างน้อย ๓ ปี

(๒) โดยที่พระราชบัญญัติการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย ได้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๑ จึงเห็นสมควรที่รัฐบาลต้องเร่งดำเนินการ

แต่งตั้งคณะกรรมการและผู้ว่าการเพื่อรับผิดชอบงานด้านนี้โดยตรง สำหรับข้อนี้กระผมขอกราบเรียนชี้แจงว่า รัฐบาลได้แต่งตั้งแล้วครับกรรมการและผู้ว่าการ แต่ยังไม่ได้ปฏิบัติงานซึ่งใช้เวลามาถึง ๗ เดือนแล้ว

(๓) เห็นควรแก้ไขพระราชบัญญัติการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย มาตรา ๗ เพื่อให้มีอำนาจกำหนดราคาและควบคุมการขายผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม ทั้งนี้เพื่อให้การปิโตรเลียมแห่งประเทศไทยรับผิดชอบเกี่ยวกับเรื่องนี้อย่างสมบูรณ์

(๔) ปรับปรุงแก้ไขควบคุมระบบการขนส่งน้ำมันจากโรงกลั่น คลังน้ำมัน และจากสถานีบริการจนถึงผู้ใช้ รวมทั้งจัดตั้งคณะกรรมการควบคุมการใช้น้ำมันระดับชาติและระดับท้องถิ่นตั้งแต่ระดับจังหวัดจนถึงอำเภอและตำบล

(๕) ปรากฏอย่างชัดแจ้งว่า การที่บริษัทน้ำมันต่าง ๆ ได้มีการขายน้ำมันโดยวิธีใช้ตั๋วนั้น เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดการขาดแคลนน้ำมันในตลาด จึงเห็นสมควรให้รัฐบาลจะต้องกำหนดมาตรการและวิธีการ เพื่อมิให้มีการจำหน่ายตั๋วโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร อันอาจนำไปหาประโยชน์ในลักษณะการขายน้ำมันในตลาดมืดได้ เช่นกำหนดให้กลุ่มหรือหน่วยงานใด ที่มีความจำเป็นต้องใช้น้ำมันโดยแท้จริงซื้อน้ำมันโดยวิธีใช้ตั๋วได้เท่านั้น และกำหนดเวลาในการรับน้ำมันตามตั๋วอย่างเคร่งครัด

(๖) สมควรกำหนดบทลงโทษอย่างหนักแก่บุคคลที่เกี่ยวข้อง กับการซื้อขายกักตุนน้ำมันในตลาดมืด

(๗) ควบคุมการใช้น้ำมันมิให้สูงกว่าที่ใช้ในปัจจุบันนี้

(๘) เห็นสมควรให้รัฐบาลจัดหาถังเก็บน้ำมัน และเรือบรรทุกน้ำมันขนาดใหญ่เพื่อเก็บสำรองน้ำมัน สำหรับความต้องการของประชาชนในประเทศไว้ได้อย่างน้อย ๔๐ วัน

(๙) เห็นสมควรให้รัฐบาลเร่งจัดหาเรือบรรทุกน้ำมันเป็นของรัฐ เพื่อขจัดปัญหาไม่มีเรือบรรทุกน้ำมันดังเช่นที่ได้เคยประสบมาแล้ว

(๑๐) ควรวางมาตรการประหยัดการใช้น้ำมันโดยด่วนและเคร่งครัด

(๑๑) จัดสรรปันส่วนน้ำมันให้แก่กิจการคมนาคม อุตสาหกรรม เกษตร-กรรม และผู้ใช้น้ำมันอย่างแน่นอนตามอัตราส่วนแห่งความจำเป็นและเป็นธรรม

สำหรับโครงการแก้ไขน้ำมันขาดแคลนระยะยาวนั้น กระผมใคร่ขอกราบเรียนท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติดังต่อไปนี้

(๑) ขยายโรงงานกลั่นน้ำมันที่มีอยู่แล้ว และให้สร้างโรงงานกลั่นน้ำมันเพิ่มขึ้นใหม่อีกหนึ่งหรือหลายโรงให้พอเพียงกับความต้องการของตลาด

(๒) เห็นสมควรให้รัฐบาลวางโครงการเร่งด่วนในการนำก๊าซธรรมชาติมาใช้เป็นเชื้อเพลิงทดแทนน้ำมันเตาในการผลิตกระแสไฟฟ้าให้เร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้

(๓) เห็นสมควรให้รัฐบาลดำเนินการสำรวจ พัฒนาและวางโครงการใช้หินน้ำมันที่จังหวัดตากเป็นเชื้อเพลิง

(๔) เห็นสมควรให้รัฐบาลได้ดำเนินการสำรวจ พัฒนาและวางโครงการใช้ลิกไนท์ที่มีอยู่ในภาคเหนือและภาคใต้มาใช้ เพื่อทดแทนน้ำมันเชื้อเพลิง

(๕) เห็นสมควรให้รัฐบาลเร่งรัดจัดตั้งโครงการผลิตแอลกอฮอล์ จากผลิตผลทางเกษตร เช่น อ้อยและมันสำปะหลัง เพื่อนำมาใช้เป็นน้ำมันเชื้อเพลิง

(๖) ควรให้สถาบันทางวิทยาศาสตร์ของรัฐ ทำการค้นคว้าพลังงานจากแสงอาทิตย์มาใช้ให้เป็นประโยชน์

(๗) เห็นสมควรส่งเสริมให้ผลิตก๊าซจากมูลสัตว์เพื่อใช้ในการหุงต้ม

(๘) รัฐบาลควรจะได้ใช้ผลิตผลทางการเกษตรต่อรองแลกเปลี่ยนน้ำมันดิบกับประเทศผู้ผลิต ขอบพระคุณครับ

นายประยูร โง่นคำ (กาฬสินธุ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมนายประยูร โง่นคำ จากกาฬสินธุ์ พรรคประชาธิปัตย์ กระผมรู้สึกขอบคุณท่านประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญ เกี่ยวกับเรื่องน้ำมันที่ได้ประทานความกรุณาชี้แจงถึงเหตุผลและการแก้ไขในการที่น้ำมันขาดแคลนเร่งด่วน แต่กระผมมีความสงสัย

อยู่ว่าโครงการแก้ไขน้ำมันขาดแคลนเร่งด่วนนั้น ในหน้า ๑๑ ข้อ ๕ มีข้อความปรากฏอย่างชัดแจ้งว่า การที่บริษัทน้ำมันต่าง ๆ ได้มีการขายน้ำมัน โดยวิธีใช้ตั๋วนั้น เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้น้ำมันขาดแคลนในตลาด กระผมใคร่ขอทราบข้อเท็จจริงว่า การขายน้ำมันโดยวิธีใช้ตั๋วก็คือโควต้าน้ำมันนั้นใช่หรือไม่ ถ้าใช่ เพราะเหตุใดรัฐบาลซึ่งควบคุมการซื้อขายน้ำมันจึงไม่ทำการแก้ไขมาก่อนหน้านั้น และกระผมได้ทราบจากการวิพากษ์วิจารณ์ในท้องตลาดว่าการขายโควต้าส่วนมากเป็นผู้มีอิทธิพล ได้แก่คุณหญิง คุณนาย หรือผู้มีสิทธิต่าง ๆ ในรัฐบาลส่วนนี้ ข้อเท็จจริงอย่างนี้เป็นจริงหรือไม่ ขอให้ท่านได้โปรดชี้แจง

พลตรี ชาติชาย ชุณหะวัณ (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ สำหรับเรื่องตั๋วน้ำมันนี้ เป็นเรื่องหนึ่งที่ทำให้น้ำมันเข้าไปอยู่ในตลาดมืด คือว่าการซื้อขายนี้ง่าย เพราะว่าการใช้ตั๋ว เราไปซื้อที่บริษัทน้ำมันจะเป็นเงิน ๕ ล้านบาท ๑๐ ล้านบาทก็ตาม โดยใช้กระดาษเพียงใบเดียว ไม่ต้องตั้งปั๊ม ไม่ต้องสร้างถัง ไม่ต้องมีรถขน พอไปซื้อมาไว้แล้วก็ไปหาว่าที่ไหนมีตลาดมืดที่ต้องการ ก็เอาไปขายเพียงกระดาษแผ่นเดียวครับ การค้าขายสมัยใหม่เขาทำกันแบบนี้ ไม่ต้องทำอะไรทั้งสิ้น เพราะเหตุนี้น้ำมันที่ออกมาจากโรงกลั่นน้ำมันไปยังบริษัทค้าน้ำมัน เลยหายเข้าไปในตลาดมืด แต่ว่าปั๊มนี้ถูกตัดหมด เพราะเหตุว่าได้มีบุคคลกลุ่มหนึ่งค้าน้ำมันเถื่อนหรือน้ำมันในตลาดมืด น้ำมันนี้กระผมขอเรียนรายงานว่า ไม่ได้ขาดครับ น้ำมันไปผิดที่กับผิดราคา เท่านั้นครับ ขอบคุณ

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมาตย์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ กระผม เชวงศักดิ์ เศรษฐมาตย์ แห่งอุบลราชธานี สังกัดพรรคประชาธิปัตย์ กระผมอยากจะกราบเรียนถามท่านประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาปัญหาการขาดแคลนน้ำมัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ท่านประธานคณะกรรมาธิการได้ชี้แจงเกี่ยวกับปัญหาน้ำมันขาดแคลนว่า เกี่ยวกับน้ำมันไปผิดทางกับราคาต่างกัน กระผมอยากจะกราบเรียนถามท่านว่า การที่น้ำมันขาดแคลนนั้นไม่ได้อยู่ที่บริษัทน้ำมัน

แต่อย่างเดียว ท่านทราบบ้างหรือไม่ว่าปั๊มน้ำมันเล็ก ๆ ก็เป็นกลไกสำคัญอย่างหนึ่งซึ่งสร้างความขาดแคลนน้ำมันให้กับประชาชนผู้ใช้บริการอย่างมาก กระผมอยากจะยกตัวอย่าง เช่นกรณีถ้าหากมีการประกาศเปลี่ยนแปลงราคาน้ำมันเมื่อใด ปรากฏว่าปั๊มทุกปั๊มในท้องถิ่นชนบทจะปิดตัวเงียบหยุดไม่มาดำเนินการค้าขายแล้วอ้างว่าไม่มีน้ำมัน ทั้ง ๆ ที่น้ำมันอยู่ในปั๊มมีพอที่จะบริการแก่ประชาชนได้ แต่ถ้าหากเราไปซื้อในราคาที่สูงขึ้นซึ่งไม่ใช่ราคาควบคุมแล้ว ท่านประธานครับ ปรากฏว่าปั๊มเหล่านั้นมีขายให้ เพราะฉะนั้นคณะกรรมาธิการได้คำนึงถึงเรื่องนี้บ้างหรือไม่ แล้วเราจะหาวิธีการอย่างไรที่จะแก้ไขไม่ให้เจ้าของปั๊มเหล่านี้ใช้วิธีการอันหลอกลวงชาวบ้าน และวิธีการอันแหลมคมเพื่อที่จะหลอกลวงเจ้าหน้าที่ของรัฐแล้วประกาศไปว่าน้ำมันขาดแคลน ทั้ง ๆ ที่รัฐบาลมีหน้าที่ที่จะควบคุมได้ แต่เท่าที่ผ่านมา กระผมไม่เคยเห็นรัฐบาลใดได้ไปควบคุมปั๊มน้ำมันว่าได้ขายจำหน่ายไปตามโควต้าที่รับมาหรือไม่ เพียงแต่มาแก้ไขเรื่องปลายเหตุ เพราะฉะนั้นกระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า ถ้าหากรัฐบาลมีมาตรการจริงใจที่จะแก้ไขภาวะน้ำมันขาดแคลนแล้ว ปั๊มน้ำมันย่อยในชนบทก็เป็นแหล่งหนึ่งซึ่งจะต้องแก้ไขภาวะน้ำมันได้ไม่น้อยกว่า ๓๐ เปอร์เซ็นต์ เพราะฉะนั้นกระผมจึงอยากฝากท่านประธานสภาและคณะกรรมาธิการ ตลอดจนรัฐบาลได้พิจารณาหาทางแก้ไขโดยรีบด่วน ทั้งนี้เพื่อผลประโยชน์ของประชาชนโดยส่วนรวม กระผมขอขอบพระคุณ

นายทองหยด จิตตวีระ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ปัญหาเรื่องน้ำมันขาดหรือไม่ขาดนี้ก็เป็นปัญหาที่ถกเถียงกันอยู่มาก แต่เมื่อคณะกรรมาธิการชุดนี้ที่สภาได้แต่งตั้งขึ้นมาได้หาข้อมูลแล้ว ปรากฏว่าน้ำมันนั้นไม่ได้ขาด แต่หายไปอยู่ที่ไหน เราต้องหาหลักฐานอันนี้ แต่ที่ท่านสมาชิกได้พูดแล้วบอกว่าปั๊มนี้อาจจะเอาไปขายเกินราคา คือรับน้ำมันไปแล้วก็ไม่เอาไปขาย นี่ก็ประการหนึ่งมีทั้งหมดด้วยกัน ๓ ประการ ที่น้ำมันเข้าไปอยู่ คือตั้งแต่โรงกลั่นขึ้นมา เมื่อโรงกลั่นกลั่นน้ำมันขึ้นมาแล้ว เราได้สอบสวน ปรากฏว่ามีบริษัทคนกลางของโรงกลั่นนั้นอีกทีหนึ่ง น้ำมันจะเข้ามาอยู่ในที่นี้ ส่วนการทำเงินการขายน้ำมันไปให้ปั๊ม

ที่ไหนนั้นเป็นหน้าที่ของบริษัทนี้ทั้งนั้น เพราะฉะนั้นวิธีการที่จะทำให้น้ำมันขาดแคลนซึ่งรัฐบาลไม่เคยควบคุมเลยก็มีอยู่ว่าน้ำมันตามปั๊มนั้นถูกตัดลงไปหมด ในตอนหลัง ๆ นี้เราจะเห็นได้ว่าคราวใดที่บริษัทน้ำมันต้องการจะขึ้นราคาน้ำมัน คือโอดครวญกับรัฐบาลคราวใดแล้ว บริษัทจะตัดน้ำมันตามปั๊มต่าง ๆ เพื่อให้เกิดการสับสนขึ้นตลอดมา เพราะเรามีตัวเลขเราเรียกตัวเลขจากบริษัทต่าง ๆ มาดู จะเห็นว่าในระยะต้น ๆ นั้นบริษัทค้าน้ำมันได้จ่ายน้ำมันออกไปให้กับปั๊มมากมาย แต่ต่อ ๆ มาในระยะที่บริษัทหรือโรงกลั่นต้องการจะขึ้นราคาน้ำมันแล้ว บริษัทต่าง ๆ นั้นจะตัดน้ำมันเป็นเปอร์เซ็นต์ลงไป ซึ่งในระยะเมื่อเดือนเมษายนที่แล้ว ปั๊มเคยได้รับน้ำมัน ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ แต่ว่ามาในระยะที่มีความปั่นป่วนนี้บริษัทน้ำมันจะส่งน้ำมันให้กับปั๊มเพียง ๒๕ เปอร์เซ็นต์ ๕๐ เปอร์เซ็นต์เท่านั้น เมื่อทำอย่างนี้แล้ว ผู้ใช้น้ำมันนี้จะต้องตรงไปที่ปั๊ม ไม่ได้ตรงไปที่อื่น เมื่อตรงไปที่ปั๊ม ปั๊มถูกตัดน้ำมันลงไปถึงขนาดนี้ ความปั่นป่วนก็เกิดขึ้น น้ำมันก็ขาดในที่ต่าง ๆ นี่ประการแรก

ประการที่ ๒ ปั๊มก็มีเป็นส่วนใหญ่เหมือนกัน เมื่อได้รับน้ำมันไปน้อย วิธีการที่เขาจะหากำไรเพื่อมาชดเชยน้ำมันที่เขาเคยขายได้มาก ๆ ก็เกิดมีวิธีการขึ้นมา โดยวิธีนำเอาน้ำมันนั้นไปซุกซ่อนหรือขายหรือไม่ขายอะไรต่าง ๆ มีวิธีการต่าง ๆ ซึ่งรัฐบาลก็ควบคุมไม่ถึง เมื่อปัญหาเกิดขึ้นที่นี่ ปัญหาใหญ่คือโรงกลั่นกับบริษัทผู้ค้าน้ำมันนี่เองเป็นผู้บันดาลที่จะทำให้ความปั่นป่วนของน้ำมันเกิดขึ้น โดยรัฐบาลควบคุมไม่ได้เลย ท่านจะเห็นว่าการควบคุมน้ำมันนั้นไปควบคุมอยู่ที่ปั๊มเท่านั้นเอง บังคับให้ขายเท่าไร ๆ อยู่ที่ปั๊ม แต่ว่าจะบังคับบริษัทน้ำมันให้ไปขายให้กับใคร ราคาเท่าไรไม่ได้บังคับ ไปบังคับอยู่ที่ปั๊ม เพราะฉะนั้นบริษัทน้ำมันซึ่งเป็นคนกลางนี่เองเป็นผู้หาประโยชน์ใส่ตนอย่างมากมาย กระผมจึงขอเรียนว่า วิธีการควบคุมของรัฐบาลนั้นยังไม่ตลอดไปถึงต้น ไปควบคุมเอาปลายเท่านั้นเอง ผลที่สุดน้ำมันก็ไปอยู่ที่บริษัทน้ำมันใหญ่ เราได้เรียกบัญชีมาสอบสวน บริษัทผู้ค้าน้ำมัน ผู้ค้าน้ำมันก็ปฏิเสธบอกว่าฉันขายให้คนนั้นบ้าง คนนี้บ้าง โรงงานนั้นบ้าง โรงงานนี้บ้าง เพราะว่าตามปั๊มนี่เมื่อส่งออก

ไปแล้วมีตัวเลข แต่เขาบอกว่าเขาขายให้คนอื่นเขาก็มีสิทธิที่จะขายได้ เพราะว่าเขามีการค้าโดยเสรี เขาจะขายให้ใครก็ขายได้ เมื่อเป็นอย่างนี้รัฐบาลก็คุมเขาไม่ได้ว่าเขาจะขายให้ใคร เขาก็ตัดที่ปั๊ม เมื่อตัดที่ปั๊มความโกลาหลปั่นป่วนก็เกิดขึ้น เพราะปั๊มหรือว่าบริการน้ำมันขั้นสุดท้ายนั้น คืออยู่ที่ปั๊มน้ำมัน เมื่อรถวิ่ง มีปั๊มที่ไหนก็เข้าไปเติม เมื่อปั๊มถูกตัดน้ำมันลงไปเช่นนี้แล้ว ความปั่นป่วนก็เกิดขึ้น เมื่อความปั่นป่วนเกิดขึ้น บริษัท โรงกลั่นก็ต่อรองกับรัฐบาล รัฐบาลก็ขึ้นราคาตามสบายให้ ก็ว่าน้ำมันขาดแล้ว ความจริงน้ำมันไม่ขาด กระผมขอเรียนให้สภาทราบแต่เพียงเท่านี้ก่อน ขอขอบคุณ

นายเจริญ เชาวน์ประยูร (เชียงใหม่) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม นายเจริญ เชาวน์ประยูร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงใหม่ พรรคกิจสังคม กระผมใคร่จะเรียนถามคณะกรรมาธิการเกี่ยวกับโครงการแก้ไขน้ำมันขาดแคลนเร่งด่วน ข้อ ๖ ที่ว่า "สมควรกำหนดบทลงโทษอย่างหนักแก่บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการซื้อขายและกักตุนน้ำมัน" นั้น ได้รวมไปถึงการโกงและแก้ไขมิเตอร์หรือไม่ เพราะเกี่ยวกับเรื่องนี้เท่าที่กระผมประสบมาในต่างจังหวัดน่าจะมีแทบทุกจังหวัด ได้มีการแก้ไขโกงผู้ซื้อน้ำมัน โดยวิธีการต่าง ๆ นานา ถ้าหากว่ามีผู้ร้องเรียนก็ปรากฏว่าเจ้าของปั๊มมักจะรู้ล่วงหน้าก่อนทุกรายไป อย่างนี้หมายความว่าอย่างไร กระผมใคร่จะขอฝากรัฐบาลได้แก้ไข และลงโทษสถานหนักแก่บุคคลประเภทนี้ด้วย ขอขอบคุณครับ

พลตรี ชาติชาย ชุณหะวัณ (ประธานคณะกรรมาธิการ) : กระผมจะให้จดบันทึกเอาไว้ครับ เพิ่มเติมลงไป ขอบพระคุณครับ

นายชุนทอง ภูผิวเดือน (กาฬสินธุ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชุนทอง ภูผิวเดือน พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดกาฬสินธุ์ กระผมได้ฟังประธานคณะกรรมาธิการพิจารณาปัญหาน้ำมันและกรรมาธิการได้ชี้แจงมาแล้ว รู้สึกว่าได้ประโยชน์อย่างมากครับ ก็อยากจะเรียนถามดังต่อไปนี้

ที่ท่านประธานคณะกรรมาธิการชี้แจงว่าน้ำมันนี้ไม่ได้ขาด แต่หาย แล้วส่วนที่หายนั้นมีคณะบุคคล กลุ่มบุคคล มีกระดาษแผ่นเดียวก็สามารถที่จะเอาน้ำมันหายไปในที่ต่าง ๆ ได้ กระผมอยากจะเรียนถามว่า คณะบุคคลเหล่านั้นเป็นยักษ์ใหญ่มาจากที่ไหน มีตัวมีตนอยู่ในประเทศไทยหรือไม่ อยู่ภายใต้กฎหมายของเมืองไทยหรือไม่ ถ้าสมมุติว่ากระผมและสภานี้ตั้งท่านประธานคณะกรรมาธิการเป็นนายกรัฐมนตรี และคณะกรรมาธิการทั้งหมดนี้ประกอบเป็นคณะรัฐมนตรี ท่านคิดว่าจะอยู่ในวิสัยที่จะปราบยักษ์เหล่านี้ได้หรือไม่ ถ้าปราบได้ ก็ควรจะเขียนลงไปว่า รัฐบาลนี้ควรจะปราบยักษ์เหล่านี้โดยวิธีอย่างนี้ ๆ ถ้าไม่ปราบ เราจะไปเป็นรัฐบาลเอง โดยท่านประธานคณะกรรมาธิการเป็นนายก ฯ ถ้าจะแก้ปัญหาได้

ประการที่ ๒ กระผมขอเรียนถามว่า ในบันทึกของคณะกรรมาธิการวิสามัญคณะนี้เขียนไว้ว่า "ประเทศผู้มีน้ำมันดิบจะขายให้ลูกค้าเฉพาะคนที่มีโรงกลั่นเป็นของตัวเองเท่านั้น" ก็ปรากฏว่าสำหรับรัฐบาลไทยนี้ไม่มีโรงกลั่นของตัวเอง มีอยู่บ้างก็ดอดไปให้คนอื่นเขาเช่าเสีย ก็เลยไปซื้อขายหาน้ำมันดิบด้วยตนเองไม่ได้ การมีสิทธิไปซื้อน้ำมันดิบจากประเทศผู้ผลิตน้ำมันดิบ ก็เป็นหน้าที่ของเอกชน รัฐบาลไม่ได้มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องนี้เลย อยากจะเรียนถามคณะกรรมาธิการว่า คณะกรรมาธิการได้ศึกษาเรื่องนี้หรือไม่ว่าจะแก้อย่างไร รัฐบาลไทยจะเข้าไปทำเอง เหมาะสมหรือไม่ หรือยังไม่เหมาะสม หรือถ้าไม่เหมาะสม จะให้ดำเนินการอย่างไร ขอฟังคำชี้แจงหน่อยครับ ขอบพระคุณมากครับ

ร้อยตำรวจโท ณรงค์ เทวคุปต์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม ร้อยตำรวจโท ณรงค์ เทวคุปต์ ผู้แทนราษฎรจากจังหวัดอุบลราชธานี พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะกรรมาธิการ กระผมใคร่ที่จะเรียนชี้แจงข้อสงสัยของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ที่ได้ถามรวมถึง ๒ ประเด็น แต่ก่อนที่กระผมจะพูดใน ๒ ประเด็นนั้น กระผมก็ใคร่ที่จะชี้ชี้งพอจะสรุปให้ท่านทั้งหลายได้เห็นว่า ปัญหาเรื่องน้ำมันขาดแคลนซึ่งคณะกรรมาธิการวิสามัญชุดนี้ได้รับเกียรติจากท่านทั้งหลายแต่งตั้งให้มาดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องนี้นั้น กระผมขอเรียนว่า เราทำได้

อย่างมากที่สุดก็เพียงแต่จะแค่หาตัวเลข หาข้อมูล ส่วนการที่จะดำเนินการแก้ไขนั้น ในหลายเรื่องหลายประการ เราก็พยายามที่จะใช้ท่านสมาชิกทั้งหลายในสภาแห่งนี้ที่จะช่วยกันชี้แนะช่องทางไปสู่รัฐบาล เพราะทางรัฐบาลนั้นเป็นผู้ที่จะดำเนินการแก้ไข

สำหรับในปัญหาเรื่องการขาดแคลนน้ำมัน กระผมคิดว่ามีเงื่อนไขมากหลายประการเหลือเกิน ถ้าเราจะหยิบยกออกมาเป็นเงื่อนไขทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศแล้ว ก็พอจะสรุปความสั้น ๆ ได้ว่า น้ำมันเงื่อนไขภายนอกประเทศก็เกิดจากวิกฤติของการขึ้นราคาน้ำมันของกลุ่มประเทศโอเปคทั้งหลาย เรื่องนี้ทางรัฐบาลก็ได้ชี้แจงไปเมื่อวันจันทร์ที่แล้ว เรื่องสภาพการขึ้นราคา ความจริงแล้วกระผมก็ไม่อยากจะกล่าวถึง เพราะคณะกรรมาธิการของเรานั้นได้พิจารณาเสร็จไปก่อนที่ทางรัฐบาลจะได้ชี้แจงในปัญหาเหล่านี้ แต่ความจริงแล้วคณะกรรมาธิการก็อยากจะมีความเห็นว่า รัฐบาลควรที่จะชี้ให้ประชาชนเห็นชัดกว่านั้นว่าสภาพน้ำมันซึ่งในต่างประเทศขึ้นนั้น ขึ้นแล้วนี้ เราจำเป็นอย่างไรที่จะต้องขึ้นและขึ้นมากอย่างไรในเรื่องของราคาน้ำมัน เป็นตัวเลขออกมาชี้แจงต่อประชาชนทั้งประเทศ คณะกรรมาธิการไม่ได้พิจารณาถึงปัญหาการขึ้นราคาน้ำมัน เรามาพิจารณาว่าปัญหาการขาดแคลนน้ำมันภายในประเทศนั้นมีเงื่อนไขอยู่ ๒ – ๓ ประการ เงื่อนไขที่สำคัญหลักก็คือ เกิดจากโรงกลั่นน้ำมันอย่างที่ท่านสมาชิกได้หยิบยกขึ้นมาถามว่าบ้านเมืองไทยเราเคยได้มีการศึกษา หรือว่าทางรัฐบาลได้เคยหยิบเรื่องปัญหาโรงกลั่นน้ำมันนี้ขึ้นมาพิจารณาอย่างจริงจังหรือไม่ สำหรับตัวกระผมเองแล้วก็ขอเรียนว่า ได้มีโอกาสเข้าไปหาข้อมูลจากการทำกิจการโรงกลั่นภายในประเทศ กระผมขอเรียนว่าโรงกลั่นเรามีอยู่ ๔ โรง โรงกลั่นแรกคือ โรงกลั่นน้ำมันที่ฝางเป็นของกรมการพลังงานทหาร ซึ่งทางรัฐบาลเป็นผู้ทำเอง ส่วนโรงกลั่นอีก ๓ โรงคือ โรงกลั่นน้ำมันชัมมิทนั้นเป็นโรงกลั่นของกรมการพลังงานทหารเหมือนกัน ของกระทรวงกลาโหม แต่ว่าให้บริษัทชัมมิทเช่าไป จะหมดสัญญาก็อีกหลายปี ปี พ.ศ. ๒๕๒๒–๒๕๓๐ กว่าครับ ส่วนโรงกลั่นที่ ๓ คือโรงกลั่นน้ำมันไทยออยล์ โรงกลั่นนี้จะหมดสัญญาในปี พ.ศ. ๒๕๒๔ ซึ่งเหลืออีกปีเศษ ๆ โรงกลั่นที่ ๔ คือโรงกลั่นน้ำมันเอสโซ่

โรงกลั่นน้ำมันเอสโซ่นี้เป็นโรงกลั่นซึ่งไม่มีสัญญาผูกพันอะไรกับประเทศไทยมากนัก แต่กระผมอยากจะหยิบโรงกลั่นน้ำมันไทยออยล์หรือโรงกลั่นน้ำมันไทยขึ้นมาพูดว่า รัฐบาลเราไม่เคยคิดที่จะเข้าไปดำเนินการในกิจการน้ำมันเอง เป็นเหตุหนึ่งที่ทำให้รัฐบาลหลายรัฐบาลไม่สามารถที่จะทราบตัวเลขที่แท้จริงเลยว่า คอสท์(Cost) หรือต้นทุนการผลิตน้ำมันต่าง ๆ สูงมากมายขนาดไหน ตัวเลขต่าง ๆ ที่นำมาแสดงนั้นเป็นตัวเลขนำมาจากโรงกลั่นน้ำมัน เพราะฉะนั้นโรงกลั่นน้ำมันสามารถที่จะคบตารัฐบาลหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลไทยอย่างไรก็ได้ กระผมขอเรียนว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งเป็นผู้ดำเนินการเกี่ยวกับกิจการน้ำมันหรือเป็นผู้ที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับน้ำมันนั้น บุคคลเหล่านี้ได้ทำมาหลายรัฐบาลแล้วเป็นข้าราชการประจำ แต่ปัญหาน้ำมันมิเคยได้หมดไปจากประเทศไทยเลยสักครั้งหนึ่ง นั่นเพราะว่าข้าราชการเหล่านั้นถ้าเราจะพูดได้ว่าอยู่ภายใต้อำนาจลึกลับของโรงกลั่นเหล่านั้น หรืออย่างไรก็น่าจะพูดได้ เพราะการแก้ไขปัญหาน้ำมันซึ่งเราไม่ได้มีโอกาสเข้าไปเป็นผู้ทำเอง โดยรัฐบาลได้เป็นผู้ทำเองนั้นเป็นเรื่องยากที่จะแก้ไขปัญหาน้ำมันได้ เพราะฉะนั้นตัวเลขต่าง ๆ ที่คณะกรรมาธิการได้มาก็ดี เราได้มาจากพวกโรงกลั่นน้ำมันเหล่านี้ รัฐบาลได้มาจากโรงกลั่นเหล่านี้ แล้วกระผมสามารถที่จะแสดงให้ท่านสมาชิกทั้งหลายเห็นว่า การแถลงของรัฐบาลแต่ละครั้งของเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบในเรื่องน้ำมัน บางครั้งแถลงออกมาไม่ตรงกัน บางคนบอกว่าน้ำมันจะขาดแคลน จำเป็นที่จะต้องขึ้นราคา น้ำมันตอนนี้ขาดแล้ว คนหนึ่งก็แถลงออกมาอย่างนี้ บางคนเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลก็แถลงออกมาว่าน้ำมันยังไม่ขาด น้ำมันยังมีพอใช้ น้ำมันอะไรกันครับ ท่านสมาชิกทั้งหลายก็ในเมื่อรัฐบาลได้รับตัวเลข ได้รับข้อมูลมาจากที่ไหนล่ะครับ ถึงได้ไม่ตรงกัน เป็นการจริงชี้ให้เห็นว่าความผิดพลาดทั้งหลายแหล่ เนื่องจากรัฐบาลไม่เคยได้เข้าไปเกี่ยวข้องกับกิจการน้ำมันอย่างจริงจัง และโดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาน้ำมัน ซึ่งทำให้ราคาแพงหรือน้ำมันขาดแคลนนั้นเกี่ยวข้องกับการซื้อน้ำมันดิบ การซื้อน้ำมันดิบนี้เราในฐานะซึ่งเป็นประเทศที่กำลังพัฒนา เราไม่ได้เกี่ยวข้องกับประเทศในกลุ่มยุโรปหรือในกลุ่มประเทศตะวันตกหรือในกลุ่มประเทศอเมริกา ซึ่งเขามีความขัดแย้งกับกลุ่ม

ประเทศผู้ผลิตในปัญหาทางการเมือง เราควรอยู่นอกการเกี่ยวข้องเหล่านั้น น้ำมันดิบมีทั้งราคาโอเปค ไพรซ์ (Opec - price) ซึ่งเป็นราคาทั่ว ๆ ไป เรามีราคาน้ำมันซึ่งเขาเรียกว่า เฟรนชิพ ไพรซ์ (Friendship price) สามารถเจรจากันได้ในระหว่างซึ่งความเห็นใจระหว่างประเทศ หรือความสัมพันธ์ทางใด ๆ ก็ตาม นอกจากนั้นการที่เราจะขอร้องเอาน้ำมันดิบเข้ามาสต๊อค (Stock) ภายในประเทศเราก็ย่อมจะทำได้ แต่เงื่อนไขเหล่านี้ประเทศเหล่านั้นไม่ยอมเจรจากับประเทศไทย ถามท่านรัฐมนตรีหลายคนที่เคยเดินทางไปซื้อน้ำมัน ไปถามเถอะครับว่าเวลาที่เขาไปเจรจาขอซื้อน้ำมันนั้นเคยได้รับคำถามจากประเทศผู้ผลิตน้ำมันเหล่านั้น หรือไม่ว่าท่านมีโรงกลั่นน้ำมันหรือไม่ ท่านมาเป็นนายหน้าเพื่อซื้อน้ำมันไปให้โรงกลั่นใช่หรือไม่ ปัญหาเหล่านี้ซึ่งประเทศไทยและประชาชนคนไทยทั้งชาติรับอยู่ ก็เพราะว่าเราไม่ได้เป็นผู้ที่มีอำนาจในการต่อรองในหลาย ๆ ทางเกี่ยวกับน้ำมัน กับประเทศเหล่านั้นเลย ท่านสมาชิกที่เคารพ เราซื้อน้ำมันดิบ ซื้อผลิตภัณฑ์น้ำมันที่สำเร็จรูปแล้วเข้ามาประเทศปีหนึ่ง ๒๘,๐๐๐ ล้านบาทโดยประมาณ แต่เราไม่เคยมีอำนาจต่อรองกับประเทศเหล่านั้นในการที่เราต้องสูญเสียเงินตราต่างประเทศไปเป็นจำนวนมากในการซื้อน้ำมัน นี่ก็เป็นปัญหาหนึ่ง ซึ่งรัฐบาลควรที่จะหยิบขึ้นมาพิจารณาว่า ถึงเวลาหรือยังที่รัฐบาลจะเข้าไปดำเนินการในกิจการโรงกลั่นน้ำมัน หรือเป็นเจ้าของโรงกลั่นน้ำมันเอง หลายท่านในหลายรัฐบาล หรือแม้แต่ในรัฐบาลนี้เองก็ยังเคยพูดว่า ถ้าเป็นรัฐวิสาหกิจจะต้องเจ๊งจะต้องล่มจม เพราะรัฐวิสาหกิจของเมืองไทยส่วนใหญ่ล่มจม กระผมก็อยากพูดให้ท่านทั้งหลายได้ฟังว่า รัฐวิสาหกิจของเมืองไทยนั้น จริงครับ ที่เจ๊ง ที่ล่มจม ที่ขาดทุน ขาดทุนก็เพราะว่าด้านบริการของรัฐ ซึ่งท่านก็รู้อยู่แล้วว่าถ้าเป็นรัฐวิสาหกิจในด้านการบริการท่านลองไปติดต่อเถอะครับ ไปดูแค่สถานีรถไฟ ไปซื้อตั๋ว ท่านจะได้รับมารยาทที่ทรามมากจากบุคคลเหล่านี้ เพราะฉะนั้นเราจะแพ้กับเอกชนในด้านของการบริการ แต่การทำน้ำมันนั้น คนละเรื่องกัน การทำน้ำมันท่านผลิตน้ำมันออกไป ใครใช้รถ ใช้เครื่องจักร เครื่องยนต์ เครื่องกลต่าง ๆ ก็ต้องใช้

น้ำมัน ต้องซื้อน้ำมัน ไม่เหมือนกับสินค้าซึ่งเป็นกางเกงใน เป็นเสื้อยืด อะไรต่าง ๆ เหล่านี้ ท่านต้องมีการโฆษณา เพราะฉะนั้นการที่เราจะยกข้อมาเปรียบเทียบว่า ถ้าเป็นรัฐวิสาหกิจแล้วจะต้องเจ๊งจะต้องล่มจมนั้นเปรียบเทียบกันไม่ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาเรื่องน้ำมันซึ่งเป็นปัญหาปัจจัยสำคัญของประเทศชาติ และกระผมคิดว่าน้ำมันนั้นคือสายเลือดของเมืองไทย ของประชาชนคนไทยเหมือนกัน เพราะปัญหาน้ำมันเราต้องไปเกี่ยวพันกับต่างประเทศ แต่แล้วเราก็หาทางที่จะลดหย่อนภาวะเหล่านั้นได้ โดยเราเข้าไปดำเนินกิจการโรงกลั่น และในเรื่องนี้ได้เคยมีนักวิชาการซึ่งไม่ใช่เป็นเจ้าหน้าที่ของทางรัฐบาล ไม่เคยอยู่ในคอนโทรล (Control) ของรัฐมนตรี ไม่เคยอยู่ภายใต้ของผู้มีอำนาจที่จะสั่งว่าต้องพิจารณาให้เรื่องนี้ ไปเป็นอย่างนั้น เขาได้พิจารณาแล้วว่าเมืองไทยสามารถทำโรงกลั่นน้ำมันเองได้ เพราะฉะนั้นจึงเป็นปัญหาว่าเราไม่รู้ในเรื่องน้ำมันอย่างแท้จริง เราไม่มีตัวเลขอย่างที่แท้จริงซึ่งรัฐบาลเราจะไม่มีโอกาสรู้เลย เพราะเรารับมาจากทางฝ่ายโรงกลั่นหรือผู้ผลิตน้ำมันซึ่งสามารถจะแสดงข้อความเท็จใด ๆ ก็ได้ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ท่านสมาชิกได้ถามว่าการไปซื้อน้ำมันของบริษัทน้ำมันนั้น เขาจำเป็นต้องใช้คำรับรอง กระผมยกตัวอย่าง อย่างกระทรวงกลาโหม เรามีโรงกลั่นน้ำมันชัมมิท และกล้าพูดได้ว่า โรงกลั่นน้ำมันชัมมิทเวลาเขาจะไปซื้อน้ำมัน เขามีบริษัทแม่อยู่ต่างประเทศ เขาสามารถที่จะตบตาเราเรื่องค่าราคาน้ำมันที่เขาสลดกันระหว่าง ๙ เปอร์เซ็นต์ ใต้โต๊ะอะไรนี่ เขามีครับ ส่วนแบ่งรัฐบาลไม่เคยได้รับส่วนนั้นเข้ามาเป็นผลประโยชน์ของประเทศชาติ

(นายภิญญา ช่วยปลอด ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายภิญญา ช่วยปลอด (สุราษฎร์ธานี) ขอความกรุณาให้กรรมาธิการผู้นั้นยืนให้สุภาพหน่อยครับ ยืนเอามือล้วงกระเป๋า พูดเข้าประเด็นด้วยครับ ถามเพียง ๒ ข้อ แต่พูดนอกประเด็น เวลามีค่านะครับ

ร้อยตำรวจโท ณรงค์ เทวกุปต์ (กรรมาธิการ) ครับ ท่านประธานครับ กระผมก็ใคร่ที่จะตอบปัญหาท่านสมาชิกผู้มีเกียรติถึงเรื่องโรงกลั่นน้ำมัน เพราะ

เรื่องนี้เป็นเรื่องซึ่งกระผมอยากจะพูดมานานแล้ว และเมื่อมีโอกาสได้เข้ามาอยู่ในคณะกรรมาธิการน้ำมันก็อยากจะชี้ไปสู่ปัญหาเรื่องโรงกลั่นก่อน ส่วนปัญหาที่ท่านถามมาใน ๒ ประเด็นนั้น เรื่องการใช้ตั๋ว เดี๋ยวกระผมจะขอตอบกระผมขอพูดอีกนิดเดียวครับ ท่านที่ได้ทำการประท้วง ท่านสมาชิกผู้ประท้วง เมื่อปัญหาเรื่องโรงกลั่นกระผมได้พูดแล้วว่าเป็นความจำเป็นของประเทศชาติ ที่รัฐบาลจะต้องเข้าไปดำเนินการอย่างจริงจัง แล้วก็ควรถึงเวลาที่พิจารณาอย่างจริงจัง โดยเฉพาะอย่างยิ่งควรให้ประชาชนซึ่งเป็นเจ้าของประเทศ และถือว่าจะเป็นเจ้าของโรงกลั่นซึ่งจะหมดสัญญาในปีกว่า ๆ ข้างหน้า ได้มีส่วนรับรู้และมีส่วนในการพิจารณาเรื่องโรงกลั่นที่จะหมดสัญญา เพราะนำไปสู่ปัญหาหลาย ๆ ประการ ทั้งปัญหาการซื้อน้ำมัน ปัญหาค่าขนส่งนะครับ กระผมก็จะเรียนไว้ในฐานะที่ได้มีโอกาสมาชี้แจงต่อท่านทั้งหลาย

ส่วนปัญหาที่ท่านสมาชิกได้ถามถึงปัญหาเรื่องการใช้ตั๋ว ซึ่งท่านกรรมาธิการท่านหนึ่งได้ชี้แจงต่อท่านแล้วว่า เมื่อภาวะน้ำมันเริ่มจะขาดแคลน คือเกิดการเปลี่ยนแปลงราคาน้ำมันที่ปั๊มน้ำมันต่าง ๆ จะถูกลดโควต้าน้ำมันลง เพราะฉะนั้นท่านทั้งหลายอาจจะไปโทษที่ปั๊มว่าเวลาเปลี่ยนราคาน้ำมัน ปั๊มจะเป็นผู้กักตุนเอง ปั๊มจะเป็นผู้ขายเกินราคาเอง จะเป็นการกล่าวที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้ที่ประกอบอาชีพในการทำปั๊มน้ำมันเท่าที่ควรนัก แต่กระผมอยากจะชี้ว่าน้ำมันที่ถูกลดไปจากปั๊มนั้นเนื่องจากว่าทางรัฐบาล เมื่อรัฐบาลที่แล้วได้ตั้งคณะกรรมการพิจารณาควบคุมปัญหาน้ำมันขาดแคลน และก็ได้ตั้งศูนย์งานขึ้นมาคือ ศกก.* ศูนย์ของคณะกรรมการประสานงานพิจารณาปัญหาน้ำมันขาดแคลนนี่ครับ ก็ปรากฏว่าอำนาจในการสั่งจ่ายน้ำมันรายใหญ่ ๆ ได้ไปอยู่ที่ ศกก. คือเจ้าหน้าที่ของรัฐบาล ซึ่งกระผมทราบมาว่ามีเจ้าหน้าที่อยู่เพียง ๗ คนที่ทำงานอยู่ เพราะฉะนั้นเจ้าหน้าที่ ๗ คนนี้ไม่สามารถที่จะควบคุมการเคลื่อนย้ายน้ำมันก็ดี การสั่งน้ำมันไปยังลูกค้ารายใหญ่ ๆ เช่นอย่างโรงงานอุตสาหกรรม กลุ่มการประมง กลุ่มเกษตรกรรมต่าง ๆ เหล่านี้ว่า บุคคล

---

๑. ศูนย์ปฏิบัติการคณะกรรมการพิจารณาปัญหาน้ำมันขาดแคลน.

เหล่านั้นได้ใช้น้ำมันเต็มตามจำนวนที่ตัวเองต้องการแท้จริงเพียงใด หรือแม้แต่ว่ากลุ่มซึ่งเป็นบริษัทก่อสร้างใหญ่ ๆ บอกว่ามีเครื่องจักรกลที่จะต้องใช้น้ำมัน สมมุติว่าแสนลิตร แต่เขาขอมา ๑๕๐,๐๐๐ ลิตรหรือแสนลิตร ศกก. ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจในการอนุมัติที่จะจ่ายน้ำมันก็จะจ่ายน้ำมันให้เป็นตัวไปยังบริษัทผู้ค้าน้ำมัน บริษัทผู้ค้าน้ำมันก็อยากจะขายน้ำมันให้กับผู้ที่ขอซื้อในรายใหญ่ ๆ อย่างนี้ เพราะประการที่ ๑ เขาซื้อได้เป็นเงินสด ประการที่ ๒ เขาขายในราคาหน้าปั๊ม ก็คือว่ามีการแตกต่างในเรื่องผลกำไร บริษัทผู้ค้าน้ำมันนั้นถ้าขายให้ปั๊ม เขาจะมีส่วนลดหรือค่าการตลาดสำหรับปั๊ม แต่ถ้าขายให้กับผู้ซื้อน้ำมันรายใหญ่ ๆ เช่นบริษัทก่อสร้าง การประมงหรือกลุ่มเกษตรกรรมเหล่านี้ เขามีกำไรส่วนหนึ่งเพิ่มขึ้น เพราะฉะนั้นเมื่อเขาต้องการที่จะได้กำไรเข้าสู่บริษัทผู้ค้าน้ำมันเหล่านี้แล้ว น้ำมันจะออกไปเป็นจำนวนมาก ๆ ไปยังกลุ่มเหล่านี้ และน้ำมันเหล่านั้นแหละครับจะเข้าไปสู่ตลาดมืด พวกปั๊มเมื่อถูกลดน้ำมัน ประชาชนทั่วไปมองเห็นว่าน้ำมันขาดแคลนแน่ พวกรถบรรทุก รถขนส่งอะไรต่าง ๆ ก็เห็นว่าน้ำมันที่ปั๊มไม่มีแน่ ก็รีบซื้อรีบทำการกักตุน แล้วก็หาน้ำมันกันไม่ได้ พวกบริษัทใหญ่ ๆ หรือพวกที่ได้รับการซื้อมาเป็นตัวก็หาโอกาสที่จะเอาน้ำมันเหล่านี้ไปขายยังผู้ที่ต้องการน้ำมัน แม้จะเป็นราคาที่สูงกว่าที่ทางราชการกำหนด เขาก็จะเลือกเอาการดำเนินการนี้ แล้วปัญหาน้ำมันเข้าสู่ตลาดมืดก็คือปัญหาที่การควบคุมของรัฐบาล เป็นความผิดพลาดของรัฐบาลจากรัฐบาลที่แล้ว หรือว่าต่อเนื่องมารัฐบาลนี้ก็แล้วแต่ท่านทั้งหลายจะพิจารณากันเอาเอง แต่เกิดการผิดพลาดขึ้นมาแล้วว่าเจ้าหน้าที่เพียง ๗ คนช่วยกันสั่งจ่ายน้ำมันให้โดยวิธีการใช้ตั๋วนี้ เป็นการเปิดโอกาสให้น้ำมันไหลเข้าสู่ตลาดมืด และเป็นการสร้างภาวะการขาดแคลนน้ำมันให้ประชาชนมองเห็นว่า เมื่อปั๊มน้ำมันไม่มีน้ำมันก็ต้องขาดแคลนน้ำมัน ก็ต้องกระเสือกกระสนหาน้ำมันกัน เพราะฉะนั้นราคาน้ำมันในตลาดมืด หรือการค้าขายน้ำมันในตลาดมืด จึงเป็นการค้าที่เจริญงอกงามอยู่ในภาวะที่น้ำมันกำลังที่จะมีการเปลี่ยนแปลงราคา หรือตอนที่คณะกรรมาธิการชุดนี้ได้มาพิจารณาถึงปัญหาน้ำมันขาดแคลน และนอกจากนั้นกระผมก็อยากจะเน้นให้ท่านประธานและท่านสมาชิกได้ทราบว่า แม้ใน

ปัจจุบันรัฐบาลจะขึ้นราคาน้ำมันแล้วก็ตาม ปัญหาน้ำมันขาดแคลนก็ยังไม่ได้หมดไป และการค้าน้ำมันไม่ว่าจะเป็นเบนซิน โซล่า ก็ยังมีขายในตลาดมืดอยู่ในทุกวันนี้ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ใคร่ขอความกรุณาอภิปรายให้รวบรัดหน่อย ถามให้ตรงกับประเด็น เพราะว่ารายงานมีอยู่แล้ว เวลาซักถามรายงานก็ให้ตรงประเด็น รวบรัดหน่อยครับ

นายบุญเกิด พิมพ์วรเมธากุล (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายบุญเกิด พิมพ์วรเมธากุล พรรคพลังใหม่ จากขอนแก่น กระผมขอถามสั้น ๆ และขอความกรุณาทางท่านกรรมาธิการขอให้ตอบให้ตรงประเด็นนะครับ เพื่อสงวนเวลาของสภาแห่งนี้ ไม่จำเป็นต้องกล่าวเรื่อยเจื้อยไปเรื่อย ๆ นะครับ กระผมติดใจในคำกล่าวของท่านประธานคณะกรรมาธิการที่บอกว่าน้ำมันไม่ขาด แต่ไปติดที่ผิดราคาและมีการขายตั๋วกัน กระผมอยากขอความกรุณาให้ท่านประธานคณะกรรมาธิการชี้ชัดออกมาได้หรือไม่ว่ากลุ่มบุคคลหรือคณะบุคคลหรือบริษัทชื่ออะไรที่ขายตั๋ว หาความร่ำรวยบนหยาดน้ำตาของประชาชนในขณะนี้ ให้ระบุออกมาที่สภาแห่งนี้ได้ทราบกันโดยทั่วไป จะได้จารึกไว้ในหัวใจว่าบุคคลเหล่านั้นสร้างความร่ำรวย ให้แก่ตระกูลของเขา ให้แก่ญาติพี่น้องของเขาบนความทุกข์ยากของประชาชน ขณะนี้ใครก็ตามที่ว่าน้ำมันไม่ขาด กระผมอยู่บ้านนอก ขาด ชาวนาจะสูบน้ำก็ยังไม่มี จะเติมน้ำมันรถก็ยังไม่มี โดยเฉพาะอย่างยิ่งโซล่าขาดมากที่สุด ขอให้ตอบสั้น ๆ นะครับ และขอความกรุณาบอกไว้ด้วยว่า น้ำมันที่เขากักตุนไว้นั้นประมาณวันละกี่ล้านลิตรหรือว่ากี่หมื่นลิตรหรือกี่พันลิตร ขอขอบคุณครับ

พลตรี ชาติชาย ชุณหะวัณ (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมขอเรียนให้ทราบว่า สำหรับเรื่องน้ำมันดิบที่เข้ามานั้นไม่ขาดแน่ เพราะเหตุว่าสำหรับซัมมิทซึ่งกลั่นได้ประมาณวันละ ๖๕,๐๐๐ บาเรล นั้น ขณะนี้กลั่นได้ถึง ๗๐,๐๐๐ บาเรล แล้วครับ โดยได้น้ำมันที่เซ็นสัญญาไว้

ระหว่างชัมมิทกับชาอุดีอาระเบีย และยังได้น้ำมันดิบจากจีนมาเพิ่มขึ้นอีก สำหรับบริษัทหอร์คนั้นได้น้ำมันจากบริษัทแม่ คือบริษัทเชลล์เขาก็เป็นคนส่งให้บริษัทลูกของเขา และนอกจากนั้นก็เอสโซ่ แต่เอสโซ่ กระผมขอเรียนให้ท่านทราบว่า ไม่ใช่โรงกลั่นนะครับ เป็นโรงกลั่นยางมะตอย และเอสโซ่นั้นก็มีบริษัทแอสตรอนเขาส่งน้ำมันดิบให้ เพราะฉะนั้นจากตัวเลขจะเห็นได้ว่าที่เราใช้กันไปสูงขึ้นประมาณ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ต่อปีนั้น เราก็ได้น้ำมันพิเศษขึ้นมา หรือว่าโรงกลั่นกลั่นเต็มที่ หรือเกินกำหนดด้วยซ้ำ เพราะฉะนั้นก็ประมาณ ๕ เปอร์เซ็นต์ เพราะฉะนั้นก็ควรจะขาดประมาณ ๕ เปอร์เซ็นต์ น้ำมันที่เราใช้ แต่ที่ท่านว่าขาดนั้น ท่านลองไปซื้อตลาดมืดซิครับ มีขายทันที ท่านไปซื้อซิครับ เวลานี้ที่ไหนก็ที่นั่น เขาบอกน้ำมันไฮสปีดดีเซล (High Speed Diesel) ราคา ๔.๘๔ บาท ที่ออกมาใหม่ แต่ท่านไปซื้อราคา ๕ – ๖ บาท มีขายทันที กระผมถึงได้พยายามที่จะตรวจสอบกันอย่างใกล้ชิด ก็ปรากฏว่ามีขายทุกแห่ง ถ้าท่านซื้อราคาสูงกว่าราคาที่ทางการกำหนดไว้ สำหรับที่จะพูดว่าท่านผู้ใดมีหลักฐานหรือไม่ กระผมมีหลักฐานครับ เดี๋ยวเสร็จแล้วเรามีใบอินวอยซ์ (Invoice)ที่เรียกว่าตั๋ว ซื้อน้ำมันจากนครศรีธรรมราช แต่ไปลงระยองก็มี อย่างนี้เป็นต้น เพราะว่าเราไม่ได้คุมกัน ศกก. ที่ตั้งขึ้นนั้น ความมุ่งหมายมีครับ ตั้งเจ้าหน้าที่ไว้ประมาณ ๕๔ คนด้วยกัน แต่ว่ามีเจ้าหน้าที่ทำงานอยู่ประมาณ ๗ – ๘ คน และเจ้าหน้าที่ก็ได้รายงานว่าไม่มีงบประมาณที่จะไปติดตามว่าน้ำมันนี้ไปที่ไหน เพราะเหตุเช่นนี้การค้าขายน้ำมันในตลาดมืดจึงทำได้สะดวก เพราะว่าทางราชการไม่ได้ควบคุมอย่างใกล้ชิด กระผมจึงได้เรียนรายงานต่อสภาไว้ว่า ควรจะให้ผู้ว่าราชการ ระดับจังหวัดในส่วนภูมิภาคนั้นควรจะให้ผู้ว่าราชการหรือท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ไปจัดตั้งคณะกรรมการควบคุมอย่างใกล้ชิด และให้น้ำมันจากบริษัทค้าน้ำมันส่งโดยตรงกับปั๊ม แล้วก็ต้องคอยดูที่ปั๊มว่าใช้จ่ายให้แก่ใคร สำหรับกลุ่มต่าง ๆ ก็ไม่ทราบว่าเป็นกลุ่มจริงหรือไม่จริงมาขอซื้อไปเป็นจำนวนมาก ๆ และนอกจากนั้นเรือสินค้าต่าง ๆ ก็มาซื้อน้ำมันจากประเทศไทยเช่นเดียวกัน เพราะว่าราคาถูกกว่า ในระยะนั้น แต่ระยะนี้

กระผมไม่ทราบว่าจะมีการขายกันอย่างไรต่อไปสำหรับเดินเรือทะเล สำหรับบุคคลที่ค้าขายเรื่องน้ำมันในตลาดมืด เพราะว่าเป็นตลาดมืด เพราะฉะนั้นรายชื่อพวกนี้ก็คงมืดอยู่เช่นเดียวกันครับ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายชัย ชิดชอบ ผู้แทนราษฎรจังหวัดบุรีรัมย์ ในฐานะที่กระผมมีความสนใจในเรื่องภาวะการขาดแคลนน้ำมันก็ได้ตั้งกระทู้ถามต่อสภานี้ไปแล้ว กระผมอยากจะกราบเรียนต่อท่านประธาน และขอกราบเรียนถามคณะกรรมาธิการ ๓ ท่าน ท่านที่ ๑ ก็คือ ตัวประธานคณะกรรมาธิการ และท่านที่ ๒ ก็คือ ท่านอดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ท่านที่ ๓ ก็คือ อดีตรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม เพื่อให้เคลียร์ในปัญหา ในฐานะที่ท่านเคยจัดตั้งรัฐบาลและเป็นรัฐบาลมา

กระผมอยากจะเรียนถามท่านประธาน ในด้านท่านประธานคณะกรรมาธิการว่า ทราบข่าวเมื่อนานมาแล้ว ในระหว่างที่ท่านเป็นรัฐบาลนั้น ท่านเคยถือกระเป๋าเจมส์บอนด์ไปซื้อน้ำมันจากอาหรับ และถือกระเป๋ากลับนั้นได้ผลอย่างไร และระยะนั้นมีเหตุการณ์อย่างไรบ้าง และการปฏิบัติในเรื่องปัญหาต่าง ๆ ที่คณะกรรมาธิการได้ชี้แจงนั้น บอกว่ามีการนอกการในอะไร มีท่านกรรมาธิการผู้หนึ่งได้ชี้แจงต่อสภายืดยาว ท่านบอกว่ามีอะไรหลาย ๆ อย่าง กระผมอยากจะให้ท่านประธานคณะกรรมาธิการได้ช่วยชี้แจงว่า ปัญหาการซื้อขายน้ำมันดิบเป็นอย่างไร ดำเนินการอย่างไร ให้สภานี้ได้รับทราบ เพราะว่าขณะนั้นภาวะการขาดแคลนน้ำมันในระหว่างนั้นก็ยังไม่รุนแรงถึงขนาดนี้

ส่วนท่านที่ ๒ นั้น ในฐานะที่ท่านเคยเป็นรัฐบาล ได้เป็นถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ควบคุมกิจการในด้านการค้าน้ำมันมาแล้ว ในระยะเหตุการณ์ในสมัยนั้นท่านดำเนินการอย่างไร เหตุการณ์จึงปกติ และทำไมในขณะนั้นการค้าน้ำมันจึงอยู่ในสภาพอย่างนั้นได้ ลักษณะนี้ทำไมจึงเป็นอย่างนี้

ส่วนท่านที่ ๓ คือท่านอดีตรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมนั้น คือคุณวัฒนา อัศวเหม กระผมคิดว่าท่านเคยอยู่กระทรวงอุตสาหกรรม และท่านรู้สึก

หนาบางอะไรต่าง ๆ และท่านเคยเป็นเจ้าของปั๊มน้ำมันและกิจการค้าน้ำมันของท่านมากหลาย แล้วดำเนินการมา ท่านจะมีวิธีการอย่างไรที่จะแก้ไขปัญหาแล้วก็ชี้ให้แน่ชัดเพื่อให้สภาได้รับทราบ

กระผมขอกราบเรียนต่อคณะกรรมาธิการ ข้อสุดท้ายที่กรุณาชี้แจงต่อสภานี้ว่า โรงกลั่นน้ำมันนี้เคยมีผู้ที่จะขอสร้างโรงกลั่นน้ำมันนี้มีหรือไม่ แล้วในระหว่างที่ท่านประธานคณะกรรมาธิการเคยเป็นรัฐมนตรีอยู่นั้น เคยได้พิจารณาในปัญหานี้หรือไม่ และในขณะนี้ทราบว่ามีจำนวนเท่าใดขอไปแล้ว แล้วทำไมรัฐบาลไม่แก้ไขให้มีโรงกลั่นน้ำมันให้มากขึ้น เพราะเหตุใด และควรจะชี้ให้แน่ชัดอย่างในข้อที่ ๑ นี้นะครับ ให้ชัดไปเลยว่า ควรจะให้รัฐบาลนี้อนุญาตให้มีการสร้างโรงกลั่นน้ำมันให้มากที่สุด เพื่อผ่อนคลายภาวะการขาดแคลนน้ำมัน จะได้หรือไม่ กระผมขอกราบเรียนต่อท่านประธานสภาได้กรุณาอนุเคราะห์ให้กรรมาธิการได้ชี้แจง ทั้ง ๓ ท่านด้วย จะเป็นพระคุณอย่างยิ่ง

พลตรี ชาติชาย ชุณหะวัณ (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานสภาที่เคารพและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ สำหรับเรื่องการที่เมื่อกระผมเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศนั้น ก็เป็นระยะเวลาที่เกิดสงครามขึ้นระหว่างอิสราเอลกับกลุ่มอาหรับ คืออิสราเอลเข้ายึดแหลมซีไน ทั้งนี้ในตอนนั้นเป็นการเข้าใจผิดของทางกลุ่มประเทศตะวันออกกลาง นึกว่าประเทศไทยนั้นมีความใกล้ชิดกับสหรัฐอเมริกามาก เขาก็เข้าใจไปว่าไทยกับสหรัฐอเมริกา รวมกันช่วยสนับสนุนประเทศอิสราเอล เพราะฉะนั้นเขาใช้คำว่า "เท็มบาโก" นอกจากนั้นแล้วยังไม่พอจะตัดโควต้าด้วย แล้วก็เท็มบาโกน้ำมันที่มาจากประเทศไทยด้วย กระผมไปเจรจาคราวนั้นความจริงไม่ได้หิ้วกระเป๋าเจมส์บอนด์หรอกครับ คือประเทศอาหรับเขาห้ามนำสุราเข้า กระผมใส่เหล้าเข้าไปในกระเป๋า ไม่ใช่กระผมหิ้วกระเป๋าเจมส์บอนด์ที่นี้ก็เนื่องด้วยการเจรจาคราวนั้นกระผมก็ได้เข้าเฝ้าคิงส์ไฟซาล ๒ ครั้ง และได้เฝ้ามงกุฎราชกุมารซาเอ็ด ซึ่งท่านก็เป็นพระมหากษัตริย์ต่อมา สำหรับในประเทศซาอุดีอาระเบียนั้นท่านก็ทราบดีแล้วว่า ท่านที่เป็นพระมหากษัตริย์ก็ดำรงตำแหน่ง

นายกรัฐมนตรีด้วย ก็ได้เจรจากันถึงเรื่องว่าขออย่าให้ตัดน้ำมันแก่ประเทศไทย เท็บบาโก เราร่วมมือกับ สหรัฐอเมริกาเพื่อต่อสู้คอมมิวนิสต์ในแหลมอินโดจีนเท่านั้น ไม่ได้ไปเกี่ยวพันถึงเรื่องอิสราเอลด้วยครับ ก็เจรจา ท่านก็รับสั่งว่าได้ลงในบูเลทติน (Bulletin) เรียบร้อยแล้วหรือว่าลงนามในราชกิจจา แล้วว่าให้ตัดน้ำมันประเทศไทย กระผมเจรจากับท่านว่าประเทศไทยไม่ได้เกี่ยวข้องในการที่จะร่วมกับ สหรัฐ ฯ สนับสนุนอิสราเอลเพื่อรบกับกลุ่มอาหรับ และนอกจากนั้นก่อนที่กระผมจะเดินทางไปประเทศซาอุดีอาระเบียหรือกลุ่มอาหรับ กระผมก็ได้แถลงในสหประชาชาติก่อนแล้วครับล่วงหน้า เพราะเรารู้เหมือนกันว่าเราจะโดนปัญหานี้ เราก็ได้แถลงในสหประชาชาติว่า ขอให้อิสราเอลคืนแหลมซีไนให้แก่กลุ่มอาหรับ หรือประเทศอียิปต์ เราก็ไปอ้างอันนี้ว่าเราก็ได้สนับสนุนกลุ่มอาหรับอย่างเต็มที่ ท่านก็รับสั่งว่า ถ้าเช่นนั้นก็ไม่ตัดน้ำมันที่จะมาประเทศไทย นอกจากนั้นแล้วกระผมยังอ้างว่ามีประชาชนชาวไทยทางใต้หรือทั่วประเทศไทยได้ไปทำพิธีฮัจย์ที่เมกกะอยู่เป็นจำนวนมาก เพราะเรามีความใกล้ชิดกับซาอุดีอาระเบียมากเหลือเกิน เพราะฉะนั้นขอความกรุณาอย่าได้ตัด ท่านก็บอกว่าไม่แก้ราชกิจจา ฯ แต่ไม่ตัดได้หรือไม่ กระผมบอก ท่านจะแก้หรือไม่แก้ไม่เป็นอะไรครับ ขออย่าตัด ก็เลยไม่ตัดน้ำมันสำหรับประเทศไทย นี่ครับเรื่องมีอยู่เท่านี้ สำหรับการไปซื้อน้ำมันนั้นไม่ใช่เรื่องง่ายนัก เพราะเขาจะต้องถามเราว่าท่านมีโรงกลั่นหรือเปล่า ท่านแมนเน็จ (Manage) ท่านจัดการโรงกลั่นหรือเปล่า เมื่อเราไม่ได้เป็นผู้จัดการโรงกลั่น เราจะไปซื้อน้ำมันดิบได้อย่างไร เราก็เป็นนายหน้าไปด้วยซิครับ ใช่หรือไม่ เพราะฉะนั้นจำเป็นจะต้องลากเอาเจ้าของโรงกลั่นหรือว่าผู้จัดการโรงกลั่นไปด้วยไปอธิบายว่าโรงกลั่นเป็นของประเทศไทย กลั่นแล้วเช่นว่า ซัมมิท เป็นต้น ขอให้ขายเถอะ เมื่อขายให้แล้วน้ำมันจะเป็นของประเทศไทย น้ำมันที่กลั่นแล้วนะครับ นี่เป็นเรื่องที่เราเจรจาช่วยได้เพียงเท่านี้เท่านั้น คือขอให้รัฐอาหรับเข้าใจว่าเราไม่ได้สนับสนุนประเทศอิสราเอลเท่านั้น เราก็จะได้น้ำมัน นี่เป็นเรื่องที่กระผมได้เจรจามีแค่นี้เท่านั้น

ส่วนที่ท่านถามว่า เมื่อกระผมดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม มีหลายท่านขอตั้งโรงกลั่นหรืออะไรหรือเปล่า กระผมขอเรียนท่านว่า กระผมยังไม่ทันพิจารณาเลยครับ เพียงแต่ก้าวขึ้นบันไดเวที ยังไม่ทันร่ำมวย ก็มีการปฏิรูปเสียก่อนครับ ขอบคุณ

นายยุทธกิจ เจนปรมกิจ (สุราษฎร์ธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายยุทธกิจ เจนปรมกิจ จากสุราษฎร์ธานี พรรคกิจสังคม ท่านประธานครับ กระผมได้รับฟังจากคณะกรรมาธิการ ก็จับประเด็นได้ว่า โดยในเนื้อแท้นั้น ปริมาณน้ำมันดิบก็ดี หรือน้ำมันสำเร็จรูปก็ดี ที่สั่งเข้าในประเทศไทยเรานั้น มีจำนวนเพียง–พอสำหรับใช้ในประเทศไทย ถ้าเกิดภาวะขาดแคลนน้ำมันขึ้นในประเทศไทยนั้นน่าจะเกิดจากผู้ค้าน้ำมันโรงรายใหญ่ โดยเฉพาะโรงกลั่นเป็นผู้สร้างขึ้น กระผมขอขอบคุณท่านกรรมาธิการอย่างยิ่งที่ได้เปิดโปงความจริงในสภานี้ และกระผมได้รับทราบโครงการแก้ไขน้ำมันขาดแคลนของท่าน หน้า ๑๑ ดังที่ท่านชี้แจงในข้อ ๖ กระผมเห็นด้วยในการที่ท่านเสนอแนะว่าสมควรกำหนดบทลงโทษอย่างหนัก ให้แก่บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการซื้อขายน้ำมันและกักตุนน้ำมันตลาดมืด ท่านประธานครับ แต่ในเมื่อเราทราบแล้วว่าได้มีนิติบุคคลหรือบุคคลหนึ่งเป็นผู้สร้างปัญหา เป็นผู้สร้างภาวะการขาดแคลนน้ำมันขึ้นในประเทศแล้ว กระผมเห็นว่าบทลงโทษอันนี้ควรจะเขียนเน้นหนักไปลงโทษบุคคลดังกล่าวนั้น ถ้าเราเขียน ดังที่ท่านได้เสนอแนะมาแล้ว กระผมเกรงว่าบทลงโทษนี้จะไปลงโทษเอาบุคคลผู้ที่กักตุนเพียง ๕ ลิตร ๖ ลิตร คือประชาชนผู้ยากไร้

ท่านประธานครับ กระผมได้รับฟังท่านกรรมาธิการ รู้สึกจะเป็นท่านประธานคณะกรรมาธิการ ท่านเสนอแนะว่าควรจะให้ผู้ว่าราชการจังหวัดในจังหวัดต่าง ๆ นั้นเป็นผู้ควบคุมกำหนดในการใช้น้ำมัน สำหรับจังหวัดสุราษฎร์ธานีของกระผมนั้นเดิมทีผู้ว่าราชการจังหวัดของกระผมได้มีประกาศ คือประกาศโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายเกี่ยวกับการป้องกันการค้ากำไรเกินควร มีหลายมาตรการ

มีมาตรการหนึ่งคือให้บรรดาคลังน้ำมันต่าง ๆ ใน ๔ คลังที่มีในจังหวัดสุราษฎร์ธานีนั้น แจ้งจำนวนปริมาณการเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงต่าง ๆ ทุกชนิดให้ทางจังหวัดทราบ ซึ่งเดิมทีก็ควบคุมได้ดีด้วยมาตรการอันนี้ แต่ปรากฏว่าต่อมาในวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๒๒ ได้มีคำสั่งด่วนมาก ที่ มท. ๐๓๐๙/ว. ๓๓๑ ลงนามโดยนายวิญญู อังคณารักษ์ ปลัดกระทรวงมหาดไทย สั่งให้ผู้ว่าราชการจังหวัดยกเลิกมาตรการต่าง ๆ หลังจากนั้นก็เกิดมีวิกฤติการณ์ขาดแคลนน้ำมันเป็นอย่างยิ่งขึ้นในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ท่านจะเห็นได้ชัดก็คือ ระหว่างนั้นเรือของชาวประมงในจังหวัดสุราษฎร์ธานีมีจำนวนเป็นพัน ๆ ลำ ได้หยุดกิจการเพราะขาดแคลนน้ำมัน ท่านประธานครับ กระผมจึงเห็นว่าถึงแม้สภาเราก็ดี หรือคณะกรรมาธิการที่สภาเราแต่งตั้งก็ดี จะเสนอแนะวิธีการที่ดีอย่างไรก็ตาม แต่ไม่ใช้ก็ไร้ประโยชน์ ท่านประธานครับ กระผมใคร่ขอกราบเรียนท่านว่าปัญหาน้ำมันขาดแคลนนี้ กระผมเชื่อฝ่ายบริหารทราบดีว่าต้นตอเกิดขึ้นอย่างไร แต่นั่นแหละครับ ก็ปล่อยให้มีวิกฤติการณ์นี้คงต่อมาและขึ้นราคาน้ำมัน กระผมมีความสงสัยว่า เขาอาจจะกระทำลงไปโดยหวังผลประโยชน์ทางด้านใดด้านหนึ่ง ขอบคุณอย่างยิ่งครับ

นายทองหยด จิตตวีระ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมต้องขอเวลาสักนิดหน่อย เพราะเหตุที่มีท่านสมาชิกได้ถามขึ้นมาเมื่อกี้นี้ว่า ในขณะที่กระผมร่วมเป็นรัฐบาลอยู่กับ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีหม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์นั้น ได้กระทำอย่างไรในเรื่องน้ำมัน ปัญหาน้ำมันจึงไม่เกิดขึ้น กระผมอยากจะขอเรียนว่า ภาวะน้ำมันในขณะนั้นเริ่มไหวตัวเหมือนกันในต่างประเทศ นี่หมายถึงน้ำมันดิบ การซื้อน้ำมันจากต่างประเทศนั้น เราต้องอาศัยการเมืองครับ ไม่ใช่ไปซื้อกันได้เฉย ๆ เพราะเหตุว่าโรงกลั่นของเราไม่มี รัฐบาลไม่ได้เป็นพ่อค้าเอง เพราะฉะนั้นการซื้อน้ำมันจึงเป็นเรื่องที่จะต้องอาศัยหลักการเมืองระหว่างประเทศเข้าไปดำเนินการ ดังที่ท่านประธานคณะกรรมาธิการได้ชี้แจงแล้วว่า ในขณะนั้นท่านเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่างประเทศอยู่ ท่านได้ไป

พยายามเสาะหาและก็ติดต่อกับประเทศที่เป็นมิตรเพื่อชี้แจงให้เขาเข้าใจ ปัญหาของการเมืองระหว่างประเทศเท่านั้นที่เราจะทำได้ ในขณะที่กระผมเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์อยู่ก็เหมือนกัน เมื่อ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ไปเปิดสัมพันธไมตรีกับประเทศจีน พอท่านกลับมา คณะรัฐมนตรีก็ได้เริ่มปรึกษากันว่าในขณะนั้นเรามีข้าวอยู่มาก ไม่สามารถที่จะขายออกไปนอกได้ เราลองพยายามเดินทางไปประเทศจีน บางทีเราอาจจะได้เอาข้าวไปแลกกับน้ำมันมา ก็ยังเป็นไปได้ เพราะเหตุว่าประเทศจีนนั้นเขาไม่สามารถที่จะซื้อของด้วยเงินได้ เมื่อเป็นเช่นนี้ คณะรัฐมนตรีได้มีมติส่งกระผมไปเจรจาในการซื้อน้ำมันคราวนั้น โดยเอาข้าวสารไปแลกกับเขา วิธีการอย่างนี้ก็เป็นวิธีการที่เราฉวยโอกาสในขณะที่หัวหน้ารัฐบาลของเราได้ไปเปิดสัมพันธไมตรี แล้วเราก็ฉวยโอกาสในขณะใกล้ชิดนั้นเองไปติดต่อซื้อน้ำมันเพื่อเอามาสำรองเอาไว้ เราก็ได้น้ำมันมาแสนกว่าตัน อย่างนี้แหละครับเป็นวิธีการที่รัฐบาลจะต้องทำ และไม่ใช่ในขณะที่เราเห็นว่าจะขาด เราจะต้องทำล่วงหน้าไว้ก่อน เพราะการซื้อน้ำมันไม่ใช่ไปซื้อแล้วก็ได้มาทีเดียว กระผมออกจากรัฐมนตรีแล้ว น้ำมันยังมาไม่หมดเลย รัฐบาลต่อ ๆ มายังต้องรับน้ำมันเป็นช่วงกันต่อมาอีก นี่แหละครับวิธีการที่เราจะต้องดำเนินการ ไม่ได้ดำเนินการในขณะที่เกิดขาดแคลนขึ้น ถ้าหากว่าเกิดขาดแคลน เราไปติดต่อที่ไหนก็มีความลำบาก อย่างนี้กระผมขอชี้แจงสั้น ๆ เพียงเท่านี้ ขอขอบพระคุณครับ

นายอัมพล จันทรเจริญ (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายอัมพล จันทรเจริญ ผู้แทนราษฎรจังหวัดมหาสารคาม พรรคชาติประชาชน ก่อนที่กระผมจะพูดเรื่องปัญหาน้ำมันและตั้งปัญหาถามคณะกรรมาธิการในวันนี้ กระผมใคร่ขอฝากข้อคิดให้กับท่านประธานด้วย เวลาสมาชิกข้างหลังเขายกมือ มอง ๆ บ้าง เงย ๆ หน้าขึ้นบ้างครับ สมาชิกพวกข้างหลังเขาจะได้มีโอกาสพูดบ้าง ไม่ใช่ก้มดูแต่รายชื่อบนบัลลังก์เท่านั้น

ท่านประธานที่เคารพครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านประธานคณะกรรมาธิการ ปัญหาการขาดแคลนน้ำมันในขณะนี้ ก็เป็นที่รู้กันอย่างเต็มอกแล้วว่าความเดือดร้อนของประชาชนชาวไทยทั่วทั้งประเทศนั้น ได้เกิดปรากฏขึ้นในขณะนี้เสมือนกับเป็นเคราะห์กรรมอันยิ่งใหญ่ที่แผ่นดินนี้ได้รับในช่วงปัจจุบันนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านประธานที่เคารพ กระผมได้ยินท่านประธานคณะกรรมาธิการพูดบอกว่าน้ำมันนั้นหายไปที่ตลาดมืด ที่นี้เมื่อหายไปจากตลาดมืดแล้วก็ไปอยู่ในที่สว่างเหมือนเดิม ท่านจะสังเกตเห็นได้ว่ารถสิบล้อแต่ละคัน เมื่อก่อนนี้หลายปีมาแล้ว รถบรรทุกขนาดสิบล้อแต่ละคันไม่เคยมีถังบรรจุน้ำมันขนาด ๒๐๐ ลิตรตั้งไว้บนหลังคา เดี๋ยวนี้ท่านจะเห็นได้สังเกตได้นะครับ ไปยืนดูที่ถนนพหลโยธินก็ได้ รถบรรทุกสิบล้อ ซึ่งมุ่งออกสู่ทางภาคเหนือและภาคอีสานนั้น ท่านจะสังเกตเห็นได้บนหลังคารถว่าเขาบรรจุน้ำมันเต็มถังเลย ที่นี้รถสิบล้อมีเป็นจำนวนพัน ๆ คัน แต่ละคันบรรจุไว้ทั้งถังอะไหล่และถัง ๒๐๐ ลิตรตั้งบนหลังคารถ ไม่ขาดแคลน จะทำอย่างไรครับ ไม่หายจากปั๊มจะทำอย่างไร นี้ฝากไว้เป็นข้อสังเกตท่านประธานคณะกรรมาธิการ

ที่นี้กระผมได้อ่านในโครงการแก้ไขน้ำมันขาดแคลนเร่งด่วน ของคณะกรรมาธิการนั้น โดยเฉพาะข้อ ๑ ซึ่งกระผมสงสัยเหลือเกินปัญหานี้ กระผมอยากเรียนถามท่านว่า ข่าวนี้กระผมเคยได้ยินข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ที่อยู่ในระดับกระทรวงใหญ่ ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระทรวงอุตสาหกรรมได้เคยพูดว่า เหตุที่น้ำมันขาดแคลนนั้น เป็นเพราะว่ากลุ่มอาหรับในขณะนี้ได้เกิดสงครามภายในประเทศของเขา จะเป็นความจริงแค่ไหนเพียงไรนั้น ก็ขอให้ท่านประธานคณะกรรมาธิการได้แถลงให้กระผมหายข้องใจด้วย เขาบอกว่าประเทศอิหร่านในขณะนี้ฆ่ากันตายเป็นหมื่น ชาวอิหร่านก็ดี ผู้นำของประเทศก็ดี มัวแต่รบราฆ่าฟันชิงผลประโยชน์ในทางการเมืองไม่สามารถจะขายน้ำมันได้ ประเทศไทยจึงแย่ ฉะนั้นขอให้ท่านตอบปัญหานี้ของกระผมด้วย

ประการต่อไป ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอกราบเรียนถามท่านประธานคณะกรรมาธิการน้ำมันดังนี้คือ กลุ่มประเทศผู้ผลิตที่ขายน้ำมันให้แก่

ประเทศไทยซึ่งเขาเรียกกันว่าโอเปค กระผมอยากเรียนถามว่ากลุ่มประเทศผู้ผลิตขายน้ำมันให้แก่ประเทศไทยนั้นเขาขายให้ในราคาบาเรลละเท่าไร เมื่อมาถึงโรงกลั่นของเมืองไทย กลั่นเสร็จแล้ว คิดภาษีแล้ว เป็นราคาลิตรละเท่าไร ทั้งนี้เพื่อจะได้เปรียบเทียบกับราคาน้ำมันที่รัฐบาลประกาศขึ้นราคาในขณะนี้ กระผมต้องการตัวเลขที่ละเอียดแน่นอนที่สุด

ประการต่อไป กระผมได้ยินท่านพูดว่า ได้มีข้าราชการบางคนสวมเครื่องแบบอันทรงเกียรติของประชาชนสมคบกับพวกพ่อค้าน้ำมัน หาวิธีการพลิกแพลงเพื่อสร้างความเดือดร้อนให้แก่ประชาชนและกอบโกยผลประโยชน์ จากน้ำตาของประชาชนเข้ากระเป๋าตนเอง ปัญหาความเดือดร้อนเรื่องน้ำมันครับท่านประธานในขณะนี้พี่น้องชาวไร่ ชาวนาตามชนบทต่าง ๆ ลูกหลานในจังหวัดมหาสารคามของกระผมขาดโรงเรียนเป็นแถว ๆ เพราะว่าหลังจากรัฐบาลประกาศขึ้นราคาน้ำมันแล้ว รถโดยสารสองแถวต่าง ๆ ซึ่งวิ่งจากช่วงหมู่บ้าน ช่วงตำบลเข้าสู่ตัวอำเภอ และตัวจังหวัดได้เก็บค่าโดยสารซึ่งแพงที่สุดในเขตตำบลเกิ้ง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคามเช่นเดียวกันครับ จากราคาค่าโดยสารเพียง ๒ บาทถีบขึ้นมาถึง ๖ บาท ถึง ๑๐ บาท ในขณะนี้เป็นปัญหาที่สร้างความเดือดร้อนอย่างที่สุด นับว่าเป็นนิมิตที่ดีที่สุดที่คณะกรรมาธิการชุดนี้ ได้มีอดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมชอประทานโทษต้องขอเอ่ยนาม คือพลตรี ชาติชาย ชุณหะวัณ บุรุษเหล็กแห่งภาคอีสาน ได้มาเป็นประธานคณะกรรมาธิการ ณ ที่แห่งนี้ด้วย กระผมเชื่อในความสามารถของท่านผู้นี้ว่าเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้ที่สุด จะเป็นการพูดภาษาอังกฤษก็ดี ภาษาต่างประเทศก็ดี ท่านคล่อง และการปฏิบัติตัวท่านก็เหมาะสมเหมือนกับหนุ่มอเมริกาตะวันตก ท่านประธานที่เคารพ นอกเหนือกว่านั้นคณะกรรมาธิการชุดนี้ยังมี คุณวัฒนา อัศวเหม คุณทองหยด จิตตวีระ ล้วนแล้วแต่ผ่านการเป็นระดับรัฐมนตรีทั้งว่าการและช่วยว่าการ ซึ่งเคยแก้ไขปัญหาของประเทศชาติมาแล้ว แต่บัดนี้ชาติของเรา แผ่นดินของเรา เมืองไทยบ้านเกิดของพวกเราพี่น้องชาวไทย

๔๕ ล้านคนได้ประสบปัญหาภาวะอย่างหนักที่สุด จึงฝากความหวังไว้ต่อสภานี้ร่วมกับรัฐบาลช่วยแก้ปัญหาต่อไป กระผม กล้วย ลูกมหาสารคาม สวัสดีครับ

พลตรี ชาติชาย ชุณหะวัณ (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ สำหรับเรื่องน้ำมันดิบเราไม่ได้ถูกคัดหรอกครับ เราซื้อจากหลายแห่งแล้ว ตราบก่อนนี้เราซื้อแห่งเดียวคือจากตะวันออกกลาง นอกจากซื้อจากตะวันออกกลางโดยเฉพาะประเทศซาอุดิอาระเบีย และที่คูเวตแล้ว เราก็ซื้อที่ประเทศจีน กระผมเป็นคนแรกที่ไปเปิดตลาดน้ำมัน ซื้อมาจากประเทศจีนในราคามิตรภาพเป็นครั้งแรก และนอกจากนั้นเราก็ได้ซื้อจากอินโดนีเซีย ในขณะนี้ซึ่งรัฐบาลนี้ก็ได้พิจารณาที่จะซื้อในหลาย ๆ ที่ เพราะเหตุว่าถ้าเกิดสงครามในตะวันออกกลางขึ้นระหว่างอิสราเอลกับกลุ่มอาหรับแล้ว เราจะเดือดร้อนอย่างยิ่ง เพราะฉะนั้นเราถึงได้มุ่งที่จะซื้อกับประเทศจีน และประเทศอินโดนีเซียและมาเลเซียด้วย กระผมขอตอบในข้อแรก

สำหรับข้อที่ ๒ เกี่ยวกับเรื่องรถสิบล้อที่บรรทุกน้ำมัน เขาไม่มั่นใจว่าปั๊มน้ำมันระหว่างทางจะมีหรือไม่ เพราะฉะนั้นทุกคนก็พยายามที่จะสต๊อคเอาไว้ในรถของตัวเอง ต้องเป็นมาตรการของรัฐบาลที่จะควบคุม ถ้ารถทุกคันมีความมั่นใจที่จะเติมระหว่างทางได้ เขาก็ไม่จำเป็นที่จะต้องไปกักตุนในรถของเขาเองโดยถัง ๒๐๐ ลิตร ท่านจะเห็นได้ว่าเวลานี้ปั๊มน้ำมันต่าง ๆ นั้นถัง ๒๐๐ ลิตร ได้หายไปหมดแล้ว เพราะว่าประชาชนเอาไปกักตุนกัน

สำหรับตัวเลข กระผมได้กราบเรียนให้สภาทราบแล้วว่า ตัวเลขเราไม่มีทางที่จะทราบเลย เอะอะเราก็อ้างสิงคโปร์ท่าเดียว เพราะเหตุใด เพราะเราไม่เคยทำโรงกลั่นด้วยตัวเราเอง เราจะไปรู้ได้อย่างไร เพราะฉะนั้นตัวเลขเราจึงอ้างสิงคโปร์ตลอดเวลา เพราะเราไม่ทราบตัวเลขที่แท้จริง ได้แต่ว่าเขาว่ามาเท่าไรก็ว่าไปเท่านั้น โรงกลั่นบอกเท่าไรเราก็เชื่อเท่านั้น

ส่วนเรื่องที่ว่าจะซื้อพิเศษ ซื้ออย่างไร กระผมขอเรียนให้ท่านทราบเรื่องการซื้อน้ำมัน คือสมมุติว่าถ้าราคาในระยะก่อนนี้ บาเรลละ ๑๔ เหรียญ ๕๕ เซ็นต์

หรือว่าในขณะนี้มาเป็น ๑๘ เหรียญแล้ว เรามีทางเจรจากับเขาได้ในฐานะที่เราเป็นประเทศซึ่งกำลังพัฒนา เราไม่ขอจ่ายเงินสดได้หรือไม่ ขอ ๓๐ วันได้หรือไม่ ๖๐ วันได้หรือไม่ ๑๒๐ วันได้หรือไม่ หรือถึง ๑๘๐ วัน นี่เป็นการลดราคาเพื่อช่วยประเทศพัฒนาที่กำลังพัฒนาอย่างประเทศเรา สิ่งเหล่านี้เราทำได้ทั้งสิ้น แต่เรื่องที่จะให้เขาลดราคา และเราก็มักจะไม่ค่อยปิดความลับกัน เที่ยวไปเปิดเผย ก็ไม่ได้ เขาเป็นสมาชิกของโอเปคราคาที่โพสไพรซ์ (Pose price) หรือราคาทั่วไปเขาตั้งไว้เท่าไร เราก็ควรจะซื้อเขาราคานั้น แต่ขอว่าจ่ายเงินให้ระยะยาวหน่อยได้หรือไม่ ๔๐ วันก็ได้ ๑๒๐ วันก็ได้ ๑๘๐ วันก็ได้ เราก็สามารถที่จะเอาเงินนั้นมาหมุนเวียนเพื่อได้ดอกเบี้ย พูดง่าย ๆ ครับจากคนที่มาเอาน้ำมันเราไป เราก็ควรจะขายในประเภทเงินสด แล้วก็จ่ายเขาเป็นเงินระยะยาว สิ่งเหล่านี้จะช่วยพยุงราคาหรือลดราคาน้ำมันที่สำเร็จรูปจากโรงกลั่นได้ นี่กระผมขอเรียนให้ท่านทราบ ขอบคุณครับ

ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ (ราชบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดราชบุรี พรรคประชาธิปัตย์ กระผมขอเรียนถามท่านประธานสภาว่าขณะที่เรากำลังพิจารณาปัญหาเรื่องน้ำมันกันอยู่ขณะนี้นั้น รัฐบาลก็ได้ขึ้นราคาน้ำมันเรียบร้อยไปแล้ว และขณะที่เรากำลังพูดกันอยู่นี้ที่สนามหลวงมีอะไรเกิดขึ้น ท่านประธานจะทราบหรือเปล่าไม่ทราบ รวมทั้งตัวแทนรัฐบาล คณะรัฐมนตรีที่มานั่งอยู่ในห้องประชุมสภานี้จะทราบหรือเปล่า ท่านประธานครับ กระผมเองไม่มีความมั่นใจว่ารัฐบาลจะยอมรับเงื่อนไข จะยอมรับการแก้ปัญหาน้ำมันขาดแคลนจากสภานี้ ไม่ว่าจะเป็นการแก้ปัญหาเร่งด่วนหรือการแก้ปัญหาระยะยาว กระผมเองเห็นด้วยกับคณะกรรมาธิการทุกข้อ และกระผมไม่มีความมั่นใจว่า เสนอขึ้นไปแล้วรัฐบาลจะทำตามสภา เพราะสภานี้ได้มีมติออกไปแล้ว รัฐบาลก็ไม่ได้กระทำตามมติของสภา รัฐบาลได้คบหน้าสภาไปแล้วครั้งหนึ่ง นั่นคือมติการถ่ายทอดเสียงการประชุมสภา เพราะฉะนั้น

ครั้งนี้ก็เป็นอีกเรื่องหนึ่งที่กระผมไม่มีความมั่นใจว่า รัฐบาลจะดำเนินการแก้ไขปัญหาของประเทศชาติด้วยความจริงใจต่อประชาชน และด้วยความเคารพต่อมติของสภา ฉะนั้นกระผมขอเรียนถามว่า เราจะมีมาตรการอะไรให้รัฐบาลดำเนินการตามมติของสภานี้บ้าง ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอโทษครับ เรื่องนี้เป็นเรื่องที่สภาตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญชุดหนึ่งไปศึกษาปัญหาน้ำมันขาดแคลน เมื่อไปศึกษาสอบดูแล้วว่าเป็นเพราะอะไร ก็มาแถลงให้สภาทราบ เพราะฉะนั้นการซักถามในนี้ก็ดี เนื่องมาจากว่าคณะกรรมาธิการวิสามัญชุดนี้ทำรายงานไว้แล้วว่าไปศึกษาพบมาเป็นอย่างไร จึงเกิดปัญหาน้ำมันขาดแคลน ถ้าหากท่านสมาชิกจะซักในปัญหาที่ว่าไปศึกษามาอย่างไรเป็นอย่างไรแล้ว ก็จะทำให้สั้นเข้าและได้ความชัดเจนขึ้น แต่ถ้าหากว่าจะถามนอกเหนือไปกว่านั้นหรือเลยเข้าไปเหมือนคณะกรรมาธิการเป็นรัฐบาลแล้วก็ไม่รู้จักจบ กระผมก็ปล่อย ๆ ให้ซักมา เพราะฉะนั้นกระผมขอความกรุณาหน่อย ต่อไปนี้ก็ขอให้เป็นการซักถามที่ค่อนข้างจะให้สั้นเข้าไปหน่อย จะได้มีโอกาสซักแต่ว่าเมื่อซักไปแล้วสัก ๒ – ๓ ท่าน ถึงจะขอให้ทางคณะกรรมาธิการตอบสักครั้งหนึ่ง ถึงจะได้ไปทั่วถึงกันเพราะยกมือกันมากจะมองให้เห็นทุกคนนั้นไม่ได้ครับ เชิญครับ

นายศิริ ทุ่งทอง (อุทัยธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ศิริ ทุ่งทอง ส.ส.อุทัยธานี กระผมอยากจะเรียนถามท่านกรรมาธิการสั้น ๆ ครับ ที่ท่านกรรมาธิการได้มาพูดในสภานี้ กระผมขอถามสั้น ๆ ว่าที่ท่านว่าน้ำมันไม่ขาดตลาดนั้นไปอยู่ในตลาดมืด ตลาดแจ้งนั้นน่ะกระผมอยากจะรู้ว่าตลาดมืดนั้นเป็นตลาดที่ไหน ในเมืองไทยมีตลาดมืดชื่ออะไร และท่านบอกว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐบาล ขอโทษเถอะครับพอน้ำมันขึ้นราคาทีไร ไม่รู้เป็นอย่างไรกระผมมาอยู่พรรครัฐบาลทุกที สมัยก่อนอยู่พรรค ส.ป.ท. น้ำมันขึ้นราคา บอกว่าผู้แทนราษฎรได้เงินแจกคนละกระเป๋าเจมส์บอนด์ มานี่อีกแล้วหนังสือพิมพ์ลงบอกแจกคนละ ๔๐,๐๐๐ บาทอีกแล้ว น้ำมันขึ้นราคา ทีนี้กระผมอยู่ในฐานะรัฐบาลก็ควบคุมรัฐบาลเหมือนกัน เหมือนท่านผู้แทนเหมือนท่านทุกท่าน ไม่ใช่กระผมจะสนับสนุนรัฐบาล ทีนี้การพูดของคณะกรรมาธิการ

ท่านกรรมาธิการฝ่ายรัฐบาลก็มี คุณเปรม มาลากุล คุณไพโรจน์ เครือรัตน์ ที่เขาบอกว่า คณะกรรมาธิการพูดออกมาว่ามีเจ้าหน้าที่ของรัฐบาล ๗ คน เป็นคนคุมน้ำมันใช้จ่ายน้ำมันที่มีอิทธิพลเหนือกฎหมายนั่นชื่ออะไร บอกมาในสภานี้ แล้วเราจะได้เอามาชักฟอกกัน หรือจะเป็นรัฐมนตรีคนใด ที่นี้เรามาพูดกันพล่อย ๆ พูดกันแบบเด็กเลี้ยงควายอย่างนี้ แล้วเราจะไปว่าใครล่ะครับก็ไม่รู้ตัวนี่ กระผมอยากจะรู้ที่ท่านกรรมาธิการบ่งมาขอให้บ่งชื่อมา เราจะชักฟอกรัฐบาลในฐานะที่กระผมอยู่ในรัฐบาล ถ้ารัฐบาลไม่ดีกระผมจะต้องดีรัฐบาลไม่ใช่สนับสนุนรัฐบาลครับ ฉะนั้นการพูดอย่างนี้กระผมในฐานะที่อยู่ในรัฐบาลสนับสนุนรัฐบาล ออกไปข้างนอกเขาถามว่าพวกนี้ไปสนับสนุนรัฐบาลให้น้ำมันขึ้นราคา ก็เสียหาย เรามาพูดกันเอาเรื่องจริงมา ทุกคนมีเจตนาดีเหมือนกัน ที่นี้การให้อำนาจอีกอย่างหนึ่ง กรรมาธิการฝ่ายรัฐบาลก็มีการแต่งตั้งเข้าไป เมื่อวานนี้เราได้ประชุมกันก็ควรจะพูดออกมา พอดีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมก็เป็นคนของพรรคเสรีธรรม เมื่อวานนี้ท่านก็ไม่ได้ตอบ แต่กระผมอยากจะรู้เหมือนกันว่าใครเป็นคนสั่งน้ำมันเข้ามาแล้วไปกักตุนอยู่ที่ไหน แล้วกระผมอยากจะถามคณะกรรมาธิการว่าจริงหรือไม่ เขาว่าน้ำมันมาถ่ายกันกลางทะเลพอรู้ว่าน้ำมันขึ้นราคามาหอบทุ่นอยู่กลางทะเลให้ปั๊มน้ำมันต่าง ๆ ไป มีจริงหรือไม่

ที่นี้อีกเรื่องหนึ่งที่ท่านกรรมาธิการท่านพูดบอกว่ามีคุณหญิง คุณนายคนไหน คุณหญิงอะไร เอามาพูดกัน พวกกระผมฝ่ายรัฐบาลพร้อมที่จะได้ชักฟอกว่าคนไหนมีอิทธิพลเหนือกฎหมาย เราอยู่ภายใต้กฎหมายทั้งนั้น

ที่นี้มีอีกอย่างว่าที่จะให้ผู้ว่าราชการจังหวัดคอยคุมน้ำมันนั้น กระผมจะท้วงติงรัฐบาล ไม่ได้ผลหรอกครับที่รัฐบาลประกาศไปอย่างนั้น ก็บางปั๊ม ขอโทษเถอะครับ ผู้ว่า ฯ งานเยอะแยะตื่นตั้ง ๒ โมงเช้า ๓ โมงเช้า น้ำมันเริ่มขายตั้งแต่ตี ๕ แล้วครับ นี่ไม่ได้ผล เจ้าหน้าที่ของกระทรวงพาณิชย์ออกตรวจเองซิครับ แล้วบางทีเจ้าของปั๊มพูดกันจริง ๆ บางทีก็ไปใช้พวกหมู่ของจังหวัด ผู้ว่าราชการจังหวัดนั้นกล้าทำหรือไม่ กล้าไปเชือดคอไก่ให้ลิงดูได้หรือไม่ ทำไม่ได้ ที่นี้ทาง

เจ้าหน้าที่ของกระทรวงพาณิชย์ก็ควรจะจัดออกไป ฉะนั้นกระผมขอให้ฝ่ายคณะกรรมาธิการที่ได้กล่าวไปเมื่อกี้นี้ได้ตอบชี้แจงเหล่านั้นมา ขอขอบคุณครับ

นายมนตรี ด่านไพบูลย์ (ลำพูน) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม มนตรี ด่านไพบูลย์ ส.ส.ลำพูน กระผมมีความเกี่ยวเนื่องกับโครงการแก้ไขน้ำมันขาดแคลนระยะยาว ซึ่งเกี่ยวกับเรื่องนี้ในข้อ ๖ ควรให้มีสถาบันทางวิทยาศาสตร์ของรัฐทำการค้นคว้าพลังงานจากแสงอาทิตย์ มาใช้ให้เป็นประโยชน์ ซึ่งกระผมคิดว่าในสภานี้ก็ได้ให้ความสำคัญต่อนักวิชาการ ต่อนักวิทยาศาสตร์ของเรา ซึ่งกระผมได้ทราบจากหน้าหนังสือพิมพ์ว่า หม่อมราชวงศ์เทพฤทธิ์ เทวกุล ซึ่งได้ทำการค้นคว้าทดลองสูตรเกี่ยวกับการหาพลังงานเชื้อเพลิงโดยใช้น้ำทะเลมาเกี่ยวข้องนี้ ซึ่งกระผมคิดว่าเป็นส่วนหนึ่งของวิชาการ ซึ่งทางสภาน่าจะให้มีการสนับสนุนส่งเสริมให้ความสำคัญต่อนักวิทยาศาสตร์ของเราให้มากยิ่งขึ้น เพราะกระผมเองนั้นได้คิดตามดูผลงานของรัฐบาลมาตลอดแล้วว่า รัฐบาลนั้นให้ความสนใจต่อนักวิทยาศาสตร์น้อยมาก การสนับสนุนโครงการต่าง ๆ นั้น จะกระทำไปเพียงแต่ว่าให้เป็นยาหอมให้กระทำไปในลักษณะของที่ไม่เป็นรูปแบบ ฉะนั้นกระผมคิดว่าในฐานะของสภาน่าจะให้ความสำคัญของเรื่องนักวิทยาศาสตร์ให้มากยิ่งขึ้น ให้ความสนใจซึ่งจะให้กำลังใจแก่นักวิทยาศาสตร์ซึ่งยังมีอีกจำนวนมาก ซึ่งมีความสามารถสูง ซึ่งกระผมคิดว่าในทุกคณะกรรมาธิการที่มีความเกี่ยวข้องกับทางเทคโนโลยีแล้ว กระผมใคร่ขอประทานเสนอทางสภาให้ความสำคัญแก่นักวิทยาศาสตร์ของเราด้วย และในเรื่องนี้กระผมขอประทานกราบเรียนถามทางคณะกรรมาธิการว่า สำหรับเรื่องนี้ทางคณะกรรมาธิการได้ให้ความสนใจต่อเรื่องนี้มากน้อยแค่ไหน ขอบคุณครับ

นายวีรวร สิทธิธรรม (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม วีรวร สิทธิธรรม จากจังหวัดนครพนม กระผมขอขอบพระคุณท่านประธาน ที่ชี้กระผมเลื่อนมา ๓ ครั้งแล้วครับ ในประเด็นที่ท่านประธานได้เตือนว่าการซักถามของคณะกรรมาธิการนั้นขอให้อยู่ในขอบเขต กระผมก็จะซักถามเพียงสั้น ๆ เพราะกระผม

ศึกษาข้อมูลต่าง ๆ ที่คณะกรรมาธิการได้รวบรวมในข้อ ๔ นั้น กระผมคิดใจว่าจะได้ผลหรือไม่ ถ้าหากคณะกรรมาธิการยื่นไปแล้ว แต่ทั้งนี้ความเป็นธรรมที่เกิดขึ้นระหว่างทุกจุด กระผมไม่ติดใจในข้อมูลต่าง ๆ ว่าท่านจะขาดหรือมีน้ำมันหรือไม่ แต่ว่าประเด็นที่กระผมจะพูดและซักถามคณะกรรมาธิการให้ได้ตอบก็คือว่า เปอร์เซ็นต์ในการที่ท่านได้ประกาศต่อหน้าหนังสือพิมพ์ แล้วก็มีหลักฐานขึ้นมาเกี่ยวโยงไปถึงผู้ขายปลีก จากผู้ขายส่ง ผู้ขายปลีก และไปกระทบกระเทือนถึงผู้บริโภคหมายถึงประชาชน เปอร์เซ็นต์ที่ท่านได้มอบให้จะเป็นฝ่ายใดก็แล้วแต่นั้นมาขาดช่วงอยู่ที่ผู้ขายปลีกคือผู้ค้าน้ำมัน เมื่อสืบหาข้อมูลแล้วเปอร์เซ็นต์ต่าง ๆ นั้นขาดหายไป เพราะในหลักฐานปรากฏว่าทางรัฐบาลได้มอบเปอร์เซ็นต์สำหรับซุปเปอร์เบนซินนั้น ๔๐ เปอร์เซ็นต์ เบนซินธรรมดา ๔๕.๕ เปอร์เซ็นต์ น้ำมันโซล่า ๖๑.๑ เปอร์เซ็นต์ แต่หลักฐานการสั่งซื้อจากบริษัทที่ออกให้โดยซื้อเป็นเงินสดไปสู่ผู้ขายปลีก และผู้ขายปลีกนั้นจะต้องขายตามกำหนดของทางรัฐบาลได้ควบคุมเปอร์เซ็นต์ทางรัฐบาลได้ให้นั้นสูงมาก แต่เมื่อสรุปแล้วผู้ขายปลีกคือบรรดาปั๊มน้ำมันนั้นได้ยื่นหนังสือถึงกระผมว่า ถัวเฉลี่ยแล้วเหลือเพียง ๒ เปอร์เซ็นต์ครึ่ง เพราะฉะนั้นการวิกฤติซึ่งท่านยืนยันว่าน้ำมันยังมีพอนั้นกระผมเห็นด้วย แต่จะไม่ถึงมือผู้บริโภค คือประชาชนจะเดือดร้อนก็เพราะขาดช่วง กระผมใคร่ขอถามคณะกรรมาธิการพิจารณาปัญหานี้ว่า ท่านได้หยิบยกปัญหานี้เข้ามาด้วยหรือไม่ เพราะกระผมไม่เห็นอยู่ในรายงานเลย กระผมขอซักถามอันดับแรกก่อนว่า เปอร์เซ็นต์ต่าง ๆ ซึ่งขาดหายไปจากยอดเต็ม ๔๐ เปอร์เซ็น ๔๕ เปอร์เซ็นต์ และ ๖๑.๑ เปอร์เซ็นต์นั้นหายไปอยู่ที่โรงกลั่นหรือผู้ที่มีโควต้าอยู่ในมือ อย่างที่ท่านได้ชี้แจงมา ขอขอบคุณครับ

พลตรี ชาติชาย ชุณหะวัณ (ประธานคณะกรรมาธิการ) : กระผมขอเรียนให้ทราบว่า สำหรับเจ้าหน้าที่ที่ควบคุมการจ่ายน้ำมันแทนจอบเบอร์(Jobber) หรือว่าคนค้าส่งที่เราเลิกไปนั้น เราใช้ ศกก. สำหรับหน่วยที่มาขอต่างหากที่ไม่เกี่ยวข้องกับปั๊มน้ำมัน สำหรับเรื่อง ศกก. นั้น เจ้าหน้าที่ทั้งหมดได้แต่งตั้งไว้ประมาณ

๕๔ คนด้วยกัน แต่ว่าเรื่องน้ำมันเป็นเรื่องที่สำคัญที่สุด เป็นสินค้าที่สำคัญและมีค่าที่สุดของประเทศ ซึ่งกำลังจะพัฒนาและในการที่จะเร่งเพิ่มผลผลิตทางเกษตรกรรม แต่ว่าเจ้าหน้าที่นี้ได้ปฏิบัติงานประมาณ ๗ – ๘ คนเท่านั้น จาก ๕๔ คนแล้วเป็น พาสไทม์ (Post time) ทั้งสิ้น ไม่ได้ทำเต็มที่หมายความว่าไปยืมตัวจากที่อื่นมา จนเวลานี้ทำไปทำมาคุมไปคุมมาจะเหลือ ๗ – ๘ คนเท่านั้น แล้วงบประมาณก็ไม่มีแล้ว เพราะฉะนั้นการควบคุมน้ำมันที่ออกจากบริษัทค้าน้ำมันไปถึงปั๊มนั้น จึงหายไปกลางทางได้โดยสะดวก

ส่วนที่ท่านกล่าวถึงว่าเรื่องแสงอาทิตย์นั้น กระผมขอเรียนว่า เป็นเรื่องที่จำเป็นเพราะเราบ่นว่าทำไมถึงร้อนนักประเทศไทย เพราะฉะนั้นควรจะเอาความร้อนนั้นมาเป็นประโยชน์ ก็เป็นทางที่จะประหยัดได้ทางหนึ่ง เพราะว่าเราได้แต่บ่นกันว่าร้อน แต่ทำไมไม่เอาความร้อนนั้นมาใช้ทำให้เป็นประโยชน์ เราพิจารณาเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญครับ เป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่งเหมือนกัน

สำหรับเรื่องราคาน้ำมันจะตั้งอย่างไร กระผมขอเรียนดังนี้ คืออย่างตารางแสดงราคาน้ำมันราคาใหม่จากโรงกลั่นถึงราคาขายปลีก สำหรับน้ำมันเบนซินพิเศษราคาโรงกลั่น ๓.๗๒ บาท ภาษีเข้ารัฐ ๓.๒๔ บาท ค่าการตลาด ๔๕ สตางค์ กองทุนน้ำมัน ๔๓ สตางค์ ราคาขายปลีกจึงเป็น ๗.๘๔ บาท ขอบคุณ

นายสมพร จุรีมาศ (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมได้ฟังคณะกรรมาธิการชี้แจงเกี่ยวกับปัญหาน้ำมันแล้ว กระผมใคร่อยากจะขอกราบเรียนทบทวนให้ที่ประชุมได้พิจารณาว่า ข้อบังคับข้อ ๔๐ ดังที่ท่านประธานได้เรียนชี้แจงทางสภาแล้วว่า ถ้าหากคณะกรรมาธิการมีความเห็นสรุปได้ผลอย่างไรให้นำปัญหานั้นมาแจ้งให้สภาทราบ เมื่อสภาเห็นชอบอย่างไรหรือมีความเห็นอย่างไรให้บันทึกแล้วส่งให้ท่านประธาน ท่านประธานส่งให้ทางรัฐบาลพิจารณาดำเนินการต่อไป เป็นอันว่าสภานี้มีอำนาจที่จะมีความเห็นให้รัฐบาลได้พิจารณา เพื่อประโยชน์แก่ประเทศชาติเกี่ยวกับน้ำมัน กระผมใคร่อยากจะขอกราบเรียนถามท่านกรรมาธิการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งแล้วคณะกรรมาธิการได้ชี้แจงว่า น้ำมันไม่ขาด

บางท่านก็บอกว่าขาดด้วยสาเหตุอย่างนั้น บางท่านก็บอกว่าไม่ขาด แต่กระผมเชื่อเหลือเกินว่าน้ำมันที่ส่งเข้ามาจำหน่ายนั้นไม่ขาดแน่นอน แต่การขาดนั้นก็จะขาดโดยการใช้เทคนิคของผู้จำหน่าย เพราะเท่าที่ทราบในปัจจุบันนี้โรงกลั่นกับบริษัทน้ำมันนั้นเป็นนายทุนอันเดียวกัน เพราะฉะนั้นวิธีการต่าง ๆ ที่จะหาผลประโยชน์ย่อมมีวิธีการหลายอย่าง นอกจากนั้นกระผมจำได้ว่าโรงกลั่นน้ำมันไทยออยลนี้ก่อนที่จะเริ่มมีขึ้นในครั้งแรกนั้น ก็ได้ทราบนโยบายว่ารัฐบาลควรจะให้มีบุคคลหรือตั้งโรงกลั่นไว้เพื่ออนาคตของบ้านเมือง ถ้าเกิดศึกเหนือเสือใต้มาก็จะมีน้ำมันใช้และจะแก้ปัญหาในอนาคตได้อย่างแน่นอนที่สุด และเห็นงบดุลแล้วว่าโรงกลั่นไทยออยลนี้เริ่มแรกด้วยทุน ๑๐ ล้านบาท เวลานี้มีทุนเป็นพัน ๆ ล้านบาท ก็แสดงว่ากิจการน้ำมันในเมืองไทยนี้ควรที่จะได้ขยายไปเป็นของรัฐ หรือเป็นการส่งเสริมให้เอกชนเมืองไทยได้ปฏิบัติการขึ้นให้มาก ๆ กระผมใคร่อยากจะขอสรุปง่าย ๆ กระผมสงสัยเหลือเกินว่าค่าการตลาดนี้เป็นค่าอะไรกันแน่ ค่าการตลาดนี้แหละที่ทำให้ปั่นป่วนอยู่ในเวลานี้ ค่าการตลาด ๔๔ สตางค์บ้าง ๘๖ สตางค์บ้าง นี่คือค่าคอมมิสชั่น (Commission) ของผู้มีอำนาจจริงหรือเปล่า ท่านกรรมาธิการทั้งหลาย หลายท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องการซื้อ การขาย การบริหาร การลงทุน อยากจะให้ชี้แจงว่าการตลาดนี้บ่อเกิดหรือจริง ๆ นั้นคือค่าคอมมิสชั่น แต่ใช้คำว่า "คอม (Com.)" ค่าการตลาดนี้ กระผมเข้าใจว่าเป็นค่าคอมมิสชั่น ค่านายหน้าของผู้มีอำนาจ โรงกลั่นน้ำมันต่าง ๆ ที่ใช้อยู่ในปัจจุบันนี้ทำให้ปั่นป่วนขึ้น จริงหรือไม่ แล้วคุณหญิงคุณนาย คุณหญิงคุณนายของที่ไหน บอกชื่อข้าราชการบอกชื่อ ทุจริตคิดมิชอบบอกวันนี้ไม่ได้ วันหน้าบอกได้หรือเปล่า ถ้าบอกคุณหญิงคุณนายไม่มี เดี๋ยวเกิดเป็นคุณหญิงคุณนายของคณะกรรมาธิการจะว่าอย่างไร ยุ่งกันไปใหญ่อีก จะเป็นเสียอย่างนั้น เพราะเรื่องนี้เป็นเรื่องเล็กเหลือเกิน แต่เรื่องที่กระผมอยากจะขอเรียนถามอีกว่า ราคาขายที่รัฐได้กำหนดราคาอยู่เดี๋ยวนี้ เท่าที่อ่านรายงานของคณะกรรมาธิการรายงานมาจากบริษัทยักษ์ใหญ่ในเมืองไทย ประกอบกิจการกลั่นแล้วก็ขาย ซื้อขายต่างประเทศ ส่วนมากก็ทุกบริษัทที่มาชี้แจงภาคเอกชน ภาครัฐบาล แล้วมีรายงานเพียงแต่ว่าน้ำมันมาจาก

โน้นมาจากนี้ กลั่นได้เท่านั้นเท่านี้วันนั้นวันนี้ แต่ความเสียหายจริง ๆ นั้นเสียหายมาจากที่ใด คณะกรรมาธิการเชื่อหรือเปล่า เชื่อรายงานภาคเอกชนของบริษัทยักษ์ใหญ่ต่าง ๆ ที่มีรายชื่ออยู่ในรายงานของท่าน ท่านเชื่อหรือไม่ ท่านมีมาตรการจะป้องกันกำจัดอิทธิพลเหล่านี้ได้อย่างไร ถ้าหากท่านเชื่ออย่างนี้ ท่านก็เขียนมาอย่างนี้ก็ขอให้ผ่านพ้นไป แล้วก็ตกหนักอยู่ที่รัฐบาล ไม่ว่ารัฐบาล ก. รัฐบาล ข. รัฐบาลไหน ๆ ก็ตาม รัฐบาลที่ผ่านมายุ่งหมดเรื่องน้ำมัน นอกจากเอาภาษีไปชดเชยคราวนี้ก็เหมือนกัน รัฐมนตรีท่านก็ได้ชี้แจงว่าถ้าหากเอาภาษีไปชดเชย เดือนหนึ่งต้องเสียไม่ต่ำกว่า ๕๕๐ ล้านบาท แต่คณะกรรมาธิการได้แก้ข้อขัดข้องหรือได้วิจัยดูว่า ๕๕๐ ล้านบาท ที่จะต้องชดเชยนี้ ถ้าเราป้องกันโดยวิธีการ ไม่มีค่าการตลาดจะลดไปประมาณ ๒๐๐ ล้านบาท เหลือ ๓๕๐ ล้านบาท ชดเชยอย่างนี้ไม่เป็นการที่จะสร้างความเดือดร้อนให้ประชาชนหรือ การสร้างความเดือดร้อนให้ประชาชนถ้าหากเราชดเชยเดือนหนึ่ง ๓๕๐ ล้านบาท กับประกาศขึ้นเดี๋ยวนี้เสียหายเป็นวันละหมื่น ๆ ล้านบาท คณะกรรมาธิการได้พิจารณาถึงข้อนี้หรือเปล่า กระผมอยากจะให้ทบทวนในข้อนี้ด้วย ปัญหาอยู่ที่นี่ และนอกจากนั้นรัฐบาลใดก็รับกรรมมา ไม่ว่ารัฐบาลไหน เดี๋ยวนี้กรรมที่จะรับมากที่สุดก็คือผู้แทนราษฎร พบหน้าพบตาประชาชนทุกอย่างทุกหย่อมหญ้าสวดยับ เรื่องเป็นอย่างนี้ กระผมว่าถ้าหากคณะกรรมาธิการชุดนี้ไม่เชื่อในรายงานหรือตัวเลขของบริษัทยักษ์ใหญ่ ที่มาชี้แจงมาเล่นตลกมาเล่นละครกับท่าน ท่านจะแก้อย่างไร กระผมอยากจะขอให้ท่านได้ทบทวนในข้อนี้ ถ้าหากว่าท่านไม่ทบทวนข้อนี้จริง ๆ แล้ว อย่าว่าแต่จะขาดแคลนแก่ประชาชนเลย ถ้าบ้านเมืองเกิดศึกเหนือเสือใต้มา รถถังก็จะหมุนไม่ได้ขับไปไหนก็ไม่ได้ จะไปต่อสู้ข้าศึกที่ไหน แม้แต่ในกองทัพก็จะไม่มีน้ำมันใช้ กระผมเป็นห่วงอย่างนี้ เพราะฉะนั้นขอความกรุณาให้ท่านกรรมาธิการทุกท่านได้โปรดชี้แจงตัวเลข ค่าการตลาด เป็นค่าคอมมิสชั่นจริง ๆ หรือเปล่า ถ้าไม่จริง ไม่จริงอย่างไร ถ้าจริง จริงอย่างไร ต้องการทราบอย่างนี้ ถ้าหากว่าท่านรัฐมนตรีที่ผ่านเชี่ยวชาญการตลาดการอะไรมานี้ อย่าง ฯพณฯ วัฒนา ฯพณฯ ชาติชาย ฯพณฯ บุญยง และท่านผู้เชี่ยวชาญทั้งหลายลองชี้แจงข้อนี้และตัวเลข

อันนี้ให้ชัด ๆ ดูซิ แล้วนอกจากนั้น ถ้าหากรัฐบาลไม่ขึ้นราคาน้ำมันเที่ยวนี้ ซึ่งจะมีภาษีได้ถึง ๓,๐๐๐ ล้านบาท หากว่ารัฐบาลเอาแต่ทุนไม่เอาค่าตลาดไม่เอากำไร ซื้อความสุขให้แก่ประชาชนเพียงแต่ต้นทุน จะได้หรือไม่ ขอขอบคุณครับ

นายประยุทธ ศิริพานิชย์ (มหาสารคาม) : กระผมอยากจะกราบเรียนขอให้เข้าประเด็นหน่อยครับ เดี๋ยวนี้เรากำลังฟังข้อคิดเห็นของคณะกรรมาธิการเกี่ยวกับเรื่องการขาดแคลนน้ำมัน ไม่ใช่ว่าการพิจารณาให้ขึ้นราคาน้ำมันหรือไม่ กระผมอยากจะให้ท่านสมาชิกทุกท่านได้กรุณาอภิปรายให้เข้าประเด็นด้วยครับ พยายามจับประเด็นว่าคณะกรรมาธิการเหล่านี้มาพิจารณาปัญหาเรื่องการขาดแคลนน้ำมัน ไม่ใช่กำลังพิจารณาเรื่องการขึ้นราคาน้ำมัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เข้าใจครับ พอดีจบไปแล้ว เชิญคุณศรายุทธครับ

นายศรายุทธ ชะนะกุล (ชัยนาท) : ท่านประธานที่เคารพและท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม ศรายุทธ ชะนะกุล ผู้แทนราษฎรจังหวัดชัยนาท กระผมอยากจะกราบขอบพระคุณคณะกรรมาธิการชุดนี้ เนื่องจากคณะกรรมาธิการชุดนี้ได้หาข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับการขาดแคลนน้ำมันและน้ำมันขึ้นราคาในตลาดมืด กระผมได้ฟังทั้งหมดแล้วรู้สึกว่าเข้าใจและรู้สึกว่าตรงกับข้อเป็นจริงอย่างยิ่ง เพราะฉะนั้นกระผมเห็นใจท่านกรรมาธิการที่ถูกกล่าวหาว่าไม่เอ่ยชื่อคุณหญิงคุณนาย กระผมเห็นด้วยกับท่านครับ เพราะท่านเป็นเพียงคณะกรรมาธิการหาข้อมูล ไม่ได้ไปหาชื่อคุณหญิงคุณนาย ถ้าจะหาชื่อคุณหญิงคุณนาย ต้องมาถามท่านรัฐมนตรี เพราะฉะนั้นท่านประธาน ปัญหาเหตุเกิดขึ้นมาแล้ว คือน้ำมันขาดแคลน เราทุกคนทั้งประเทศก็ยอมรับว่าขาดแคลน น้ำมันแพง ทุกคนก็ทราบว่าแพง สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นจึงต้องตั้งคณะกรรมาธิการนี้ขึ้นมาเพื่อให้ข้อมูลแก่สภาผู้แทนราษฎรจะได้ไปซักถามรัฐบาล มีสองแง่ครับ กระผมเองเชื่อว่ารัฐบาลทราบ ถ้ารัฐบาลไม่ทราบรัฐบาลก็โง่ แต่กระผมไม่เชื่อว่ารัฐบาลจะโง่ ปัญหาต่าง ๆ กระผมคิดว่ารัฐบาลทราบดี เมื่อรัฐบาลไม่โง่รัฐบาลก็ต้องรู้เห็นเป็นใจกับเขา เพราะฉะนั้นเอากันตรงประเด็นเลยว่าในวันนี้เรา

ได้ทราบเหตุทราบผลของการขาดแคลนน้ำมันแล้ว เนื่องจากพ่อค้าหรือผู้ออกใบออร์เดอร์(Order) ต่าง ๆ ออกตัวน้ำมันต่าง ๆ เหตุเกิดขึ้นจากบริษัทน้ำมันกับปั๊มน้ำมัน บริษัทน้ำมันจะเป็นชิง ชิงก็ราชาก็แรง ไอ้บอนตะแคงคือประชาชนครับก็ทราบกันอยู่ทุกผู้ทุกนาม เมื่อเป็นอย่างนี้แล้วกระผมเห็นว่าควรจะเสนอรัฐบาลซึ่งเสนอข้อมูลที่ท่านทราบแล้วนี้ ให้ท่านแก้ไขต่อไป ส่วนท่านจะแกล้งโง่หรือจะไปรู้เห็นเป็นใจด้วยนั้นไม่ใช่หน้าที่ของสภาผู้แทนราษฎร เป็นหน้าที่ของรัฐมนตรีหรือรัฐบาลนี้จะเห็นด้วยกับประชาชนจะเวทนาสงสารประชาชนหรือจะสร้างความสุข ให้กับตัวเองยัดเยียดความทุกข์ให้กับประชาชนต่อไป กระผมเองนี้เห็นความเดือดร้อน แล้วประสบความเดือดร้อนแล้วก็เหลือที่จะทนทาน แต่หน้าที่ผู้แทนราษฎรครึ่งใบจะเอาอะไรกันนักกันหนา ก็มีแต่ความหวังอยู่ที่คณะรัฐมนตรีหรือรัฐบาลเท่านั้นจะแก้ไขส่วนข้อมูล กระผมทราบว่า ท่านทราบแล้ว กระผมก็ขอขอบคุณ ณ ที่นี้ครับ

นายเปรม มาลากุล ณ อยุธยา (กรรมาธิการ) ท่านประธานที่เคารพ กระผม เปรม มาลากุล จากจังหวัดอุตรดิตถ์ กรรมาธิการ ใคร่ขอกราบเรียนตอบคำถามเพื่อนสมาชิกดังต่อไปนี้ เนื่องจากคณะกรรมาธิการชุดนี้ได้รับมอบหมายจากสภาแห่งนี้ไปเป็นระยะเวลาอันสั้น ภายใน ๓๐ วัน แต่ถึงกระนั้นก็ตาม คณะกรรมาธิการชุดนี้ได้พยายามเชิญผู้เกี่ยวข้อง และหน่วยราชการที่รับผิดชอบมาชี้แจง แต่ตัวเลขที่ได้มาจากบริษัทน้ำมันนั้นอาจจะไม่ตรงตามความเป็นจริง หรือเป็นจริงอย่างไรนั้น คณะกรรมาธิการชุดนี้ไม่สามารถที่จะทราบได้ ปัญหาแรกที่ท่านสมาชิกอยากทราบว่าน้ำมันนั้นหายไปไหน ขาดแคลนอย่างไร กระผมเองทางคณะกรรมาธิการชุดนี้ได้รับรายงานจากผู้ว่าราชการจังหวัดหลายจังหวัดหลายสิบจังหวัดด้วยกัน ซึ่งรายงานเข้ามาสู่คณะกรรมาธิการชุดนี้ว่า น้ำมันของปั๊มสามทหารและทุกบริษัทได้ถูกตัดออกไป บางจังหวัดถึง ๓๐ และ ๔๐ เปอร์เซ็นต์ แต่เจ้าหน้าที่ส่วนกลางตามที่ท่านประธานได้กล่าวแล้ว คือ ศูนย์ ศกก. นั้น มีเจ้าหน้าที่เพียง ๕๔ ท่าน ไม่สามารถที่จะควบคุมดูแลการเคลื่อนย้ายน้ำมันจากโรงงานไปสู่ปลายทางได้ ดังที่

ท่านประธานได้กล่าวว่าศูนย์ ศกก. ได้สั่งให้น้ำมันออกจากคลัง น้ำมันจากกรุงเทพ ฯ ไปยังจังหวัดนครศรีธรรมราช แต่ปรากฏว่าน้ำมันนั้นได้ขายกันในกรุงเทพมหานครนี้ นี่เป็นประเด็นหนึ่งที่เป็นตัวอย่างข้อหนึ่ง ที่กระผมใคร่ขอกราบเรียนข้อมูลที่แท้จริงของคณะกรรมาธิการชุดนี้ที่ได้รับมอบหมายจากสภาแห่งนี้ไปศึกษามา ทำไมน้ำมันจึงขาดแคลน ส่วนจังหวัดตามชายแดนนั้นก็เป็นปัญหา ก็ปรากฏว่าน้ำมันขาดแคลนเช่นเดียวกัน ผู้ว่าราชการจังหวัดได้ส่งจดหมายมาสู่คณะกรรมาธิการว่า มีประชาชนได้ลักลอบเอาน้ำมันไปขายให้แก่เรือประมงก็ดี ดังนี้เป็นต้น เนื่องจากศูนย์ ศกก. มีเจ้าหน้าที่น้อยไม่สามารถที่จะทำงานควบคุมเคลื่อนย้ายน้ำมันได้ ดังที่กระผมได้กราบเรียนแล้วเมื่อเช้านี้ กระผมได้รับหนังสือสำเนาคำสั่งของรัฐบาลสั่งยุบศูนย์ ศกก. นี้แล้ว คำสั่งของนายกรัฐมนตรีที่ ๕/๒๕๒๒ ให้ยกเลิกศูนย์ ศกก. ให้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นใหม่ ตามคำสั่งของนายกรัฐมนตรีที่ ๑/๒๕๒๒ ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๒๒ นี้คณะกรรมการชุดนี้หมายความว่า คณะกรรมการแก้ไขและป้องกันภาวะการขาดแคลนน้ำมันส่วนกลาง หรือคณะกรรมการแก้ไขและป้องกันภาวะการขาดแคลนน้ำมันส่วนจังหวัดแล้วแต่กรณี คณะกรรมการส่วนกลางนั้นก็ประกอบไปด้วย

๑. รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี

๒. ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอความกรุณารวบรัดไปให้เร็วดีกว่าครับ

นายเปรม มาลากุล ณ อยุธยา (กรรมาธิการ) : ครับ ซึ่งก็เป็นข้อหนึ่งที่คณะกรรมการชุดนี้ได้เสนอแนะและตั้งข้อสังเกตขึ้นตามรายงานในมือของท่านสมาชิกทุกท่านแล้วว่า ทางรัฐบาลอาจจะคิดขึ้นเองหรือเพราะทราบข้อมูลจากคณะกรรมาธิการชุดนี้เสนอแนะว่า ให้รัฐบาลดำเนินการจัดตั้งคณะกรรมการส่วนกลางและส่วนจังหวัดและส่วนท้องถิ่น ด้วยเหตุนี้กระผมเองจึงใคร่ขอกราบเรียนว่าปัญหาน้ำมันขาดแคลนจะจริงหรือไม่นั้น ท่านประธานคณะกรรมาธิการก็ได้กล่าวและชี้แจงให้เพื่อนสมาชิกได้ทราบแล้ว กระผมขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมว่าเรื่องนี้ได้อภิปรายกันมาพอสมควรแล้ว ผมจะขอมติที่ประชุมว่าสมควรที่จะอภิปรายต่อไปอีกหรือไม่

นายศิริ ทุ่งทอง (อุทัยธานี) : คณะกรรมาธิการยังไม่ได้ตอบครับ เพราะถ้าไม่ตอบเรื่องนี้ว่า คุณหญิง คุณนายที่ไหน รัฐมนตรีคนใดและข้าราชการคนใด สถาบันผู้แทนนี้จะเสียนะครับ เขาจะหาว่าผู้แทนมีแต่ปากก็พูดไปเอ่ยชื่อเขา อยากจะให้ตอบครับ กระผมอยากได้รายชื่อจริง ๆ ครับ กระผมจะไปถามรัฐบาล ให้รัฐบาลมาชี้แจง กระผมว่าตอบก็ดีครับ พวกเราเป็นผู้แทน .....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมใคร่ขอความกรุณาชี้ให้เห็นว่า คณะกรรมาธิการเป็นแต่เพียงคณะกรรมาธิการไปศึกษารวบรวมข้อมูลต่าง ๆ เท่านั้นเอง ไม่ใช่เป็นฝ่ายผู้บริหาร ผู้ที่จะชี้อะไรได้ ไม่ใช่อย่างนั้น

นายศิริ ทุ่งทอง (อุทัยธานี) : แล้วถ้าอย่างนั้นคณะกรรมาธิการมาพูดทำไมเล่าครับ อย่างนั้นเสียหมดนะครับ ผู้แทนราษฎรนี่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็มารายงานให้ท่านสมาชิกทราบตามที่ตั้งคณะกรรมาธิการคณะนี้ไปศึกษา แล้วก็มารายงานมาเล่าให้ฟังแล้วก็เท่านั้น ไม่ใช่ฝ่ายบริหารที่จะทำงานได้ ผมจะขอมติที่ประชุมว่าเห็นสมควรที่จะอภิปรายต่อไปหรือไม่ คณะกรรมาธิการยังจะติดใจอภิปรายหรือครับ ถ้าจะอภิปรายต่อ ก็เชิญเลยครับ

นายวัฒนา อัศวเหม (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมยกมือประมาณ ๑๐ ครั้ง ท่านประธานมองไม่เห็นไม่รู้ว่าท่านประธานมีอะไรที่กระผมจะชี้แจงให้สภานี้ได้ทราบว่า ปัญหาน้ำมันที่เรากำลังถกเถียงในสภาผู้แทนราษฎรครั้งนี้เป็นปัญหาที่ใหญ่ยิ่งที่ประชาชนทั้งประเทศกำลังสนใจ แต่ปัญหาที่ท่านประธานไม่ยอมให้กระผมพูด กระผมก็ไม่เข้าใจว่ามีปัญหาอะไรประเด็นเกี่ยวกับเรื่องน้ำมันที่เรากำลังถกเถียงในสภาผู้แทนราษฎร ในวันนี้นั้น กระผมคิดว่าเรามาถกเถียงในเรื่องปลายเหตุ ต้นเหตุเราไม่ได้พูดถึงกันเลยว่า

สาเหตุที่น้ำมันขึ้นราคาในเวลานี้เนื่องจากอะไร แล้วทำไมน้ำมันจะต้องขึ้นราคา เรามาถกเถียงกันเรื่องน้ำมันขาดแคลน แล้วคณะกรรมาธิการนี้ตั้งมาเพื่ออะไร ไม่ใช่ประเด็นที่สภานี้จะต้องมาพูดกัน ปัญหาสำคัญที่สภาผู้แทนราษฎรควรจะรู้และก็ให้ประชาชนทั้งประเทศได้รู้ว่า ภาวะน้ำมันที่ขาดแคลนกับภาวะที่รัฐบาลต้องขึ้นราคาน้ำมันนั้นเป็นอย่างไร กระผมขอชี้แจงว่าการที่กระผมขึ้นมาพูดในวันนี้ กระผมในฐานะที่เป็นกรรมาธิการ แต่ไม่ใช่เป็นกรรมาธิการฝ่ายรัฐบาลนะครับ ขอชี้แจงให้สภาผู้แทนราษฎรในที่นี้ได้ทราบว่า การขาดแคลนน้ำมันที่ท่านได้ซักถามว่าคุณหญิงหรือคุณนายหรือผู้มีอิทธิพลอะไรต่าง ๆ นั้นได้เป็นผู้ก่อวิกฤติการณ์ใช่หรือไม่ ประเด็นอันนี้สำคัญกว่า กระผมขอเรียนว่าไม่มีคุณหญิงหรือคุณนายอะไร แล้วแต่ที่มีผลประโยชน์เกี่ยวกับเรื่องของน้ำมันนี้ ผลประโยชน์ที่เกี่ยวกับเรื่องน้ำมันนี้ตัวจริงคือโรงกลั่น ในขั้นตอนการดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องธุรกิจน้ำมันของประเทศไทยนั้น กระผมคิดว่าหลายรัฐบาลได้ดำเนินการเกี่ยวกับธุรกิจเรื่องน้ำมันผิดพลาด โดยให้บริษัทเอกชนต่างชาติเข้ามาดำเนินการเกี่ยวกับธุรกิจน้ำมัน ซึ่งน้ำมันนี้เป็นหัวใจของเศรษฐกิจและก็เป็นเส้นเลือดใหญ่ของประเทศ กิจการลักษณะนี้ กระผมได้เคยเรียกร้องและเคยขอร้องตลอดมาในระยะ ๓ ปีที่กระผมเป็นผู้แทนราษฎรว่า กิจการเกี่ยวกับธุรกิจเรื่องน้ำมันนี้รัฐควรดำเนินการเอง แต่ก็ยังไม่มีรัฐบาลไหนที่จะเข้ามารับกิจการต่างๆ นี้เข้ามาดำเนินการเอง กระผมยกตัวอย่างง่าย ๆกิจการโรงกลั่นน้ำมันนี้เป็นเส้นเลือดและก็เป็นหัวใจสำคัญของประเทศ รัฐไม่ดำเนินการ แต่รัฐหันกลับไปดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องธุรกิจ เช่น รถเมล์ มาเป็นธุรกิจของรัฐ โรงกลั่นที่อยู่ในประเทศไทยนั้นมีหลายโรงกลั่น วิธีดำเนินการในขั้นตอนน้ำมัน ถ้าจะพูดกันในสภาที่นี้ ๓ วันก็ไม่จบนะครับ

กระผมขอสรุปสั้น ๆ ว่า รัฐได้ดำเนินการให้ผู้ประกอบการน้ำมันอนุญาตตั้งโรงกลั่น โดยแบ่งผลประโยชน์ให้กับรัฐ เมื่อรัฐได้ผลประโยชน์โดยวิธีการเทียบเปอร์เซ็นต์จากโรงกลั่นเล็กหรือโรงกลั่นใหญ่ โรงกลั่นใหญ่ก็แบ่งเปอร์เซ็นต์ให้กับรัฐ

มาก โรงกลั่นเล็กก็แบ่งเปอร์เซ็นต์ให้กับรัฐน้อย แต่ในสัญญามีอยู่ ๒ ข้อ ที่รัฐน่าจะแก้ไขในปัจจุบันทันที เนื่องจากว่ารัฐได้ระบุวิธีการแบ่งเปอร์เซ็นต์ให้กับรัฐไว้ว่า มี ๓.๘ เปอร์เซ็นต์ ๔.๒ เปอร์เซ็นต์ หรือ ๔.๘ เปอร์เซ็นต์ ตามโรงกลั่นใหญ่น้อย และมีคำว่า "หรือ" ต่อท้ายว่า ๑๗ ล้าน แบ่งผลประโยชน์ ในฐานะที่กระผมเคยเป็นพ่อค้าน้ำมัน ตั้งแต่ขาย ๑ ลิตรจนกระทั่งถึงจะตั้งโรงกลั่นน้ำมัน ได้ขออนุญาตรัฐบาล แต่ก็มีเรื่องการเมืองมาแทรกซ้อน ไม่อย่างนั้นโรงกลั่นที่กระผมจะตั้งขึ้นมาและจะแข่งขันกับบริษัทน้ำมันต่างชาติได้แล้ว วิธีการของโรงกลั่นน้ำมันได้ดำเนินการธุรกิจตามสัญญาที่รัฐได้มอบหมายให้กับโรงกลั่นน้ำมัน คำว่า "หรือ"คือหมายความว่าขาดทุน เราจะเห็นว่าโรงกลั่นน้ำมันในประเทศไทยได้เรียกร้องและขอร้องรัฐบาลให้ขึ้นราคาทุก ๆ ครั้งที่มีวิกฤติการณ์น้ำมันว่าโรงกลั่นน้ำมันขายขาดทุน วิธีการขาดทุนของเขา กระผมขอเรียนชี้แจงสั้น ๆ วิธีการซื้อน้ำมันนั้น กระผมขอเรียนในสภานี้ว่า รัฐเป็นเจ้าของโรงกลั่นโดยถูกต้อง เนื่องจากรัฐเป็นเจ้าของประเทศ พวกที่มาขอดำเนินธุรกิจน้ำมันนั้น เมื่อขออนุญาตตั้งโรงกลั่นแล้ว โรงกลั่นต้องยกให้รัฐในทันที รัฐจะดำเนินการมอบโรงกลั่นนี้ให้กับบริษัทเอกชนในฐานะผู้ดำเนินการ ดังนั้นรัฐจึงเป็นผู้ที่จัดซื้อน้ำมันดิบได้เอง ในสัญญาระบุไว้ว่า ผู้ดำเนินการโรงกลั่นต่าง ๆ เป็นผู้จัดซื้อน้ำมันดิบเอง กระผมเห็นว่าสภานี้ที่กระผมกำลังจะเสนอกฎหมายต่อไปว่า ขอแก้รัฐเป็นผู้ดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องโรงกลั่นน้ำมันเอง และรัฐเป็นผู้จัดซื้อน้ำมันดิบเอง ในปัจจุบันรัฐน่าจะแก้ไขได้ทันที คือเป็นผู้ซื้อน้ำมันดิบเข้ามาเอง รัฐจะได้รู้ว่าราคาน้ำมันดิบที่แท้จริงคือราคาเท่าไร รัฐก็มีนักวิชาการคือกระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงการคลัง มีนักวิชาการเราก็มาคิดคอสท์ (Cost) กันให้ถูกต้องว่าค่าดำเนินการในการกลั่นน้ำมันเท่าไรจริง ค่าน้ำมันดิบเท่าไรจริง รัฐจะได้รู้ราคาที่แน่นอนว่าน้ำมันราคาต้นทุนเท่าไร รัฐควรจะให้โรงกลั่นเขามีกำไร แต่การให้กำไรต้องให้กำไรอย่างยุติธรรม ไม่ใช่อย่างปัจจุบันนี้ เราให้กำไรกับโรงกลั่น ตัวเลขซึ่งคณะกรรมาธิการชุดนี้กับรัฐบาลที่ได้มา กระผมขอเรียนชี้แจงในที่นี้เป็นความสัตย์จริงว่า

ตัวเลขที่ได้รับมานั้นเป็นตัวเลขที่ไม่จริงทั้งนั้น เป็นตัวเลขที่ถูกบวกต้นทุนกำไรมา วิธีการบวก บริษัทน้ำมันในประเทศไทยซื้อน้ำมันจากอาหรับ แต่อินวอยซ์เดินทางถึงประเทศไทยนั้น ไม่ได้มาจากอาหรับหรอกครับ เขาไปบวกต้นทุนกำไรทิ้งไว้ในต่างประเทศ เขามีบริษัทแม่อยู่ที่นิวยอร์ค อยู่ที่เฮค อยู่ที่ปานามา อินวอยซ์พวกนี้จะไปบวกต้นทุนน้ำมันให้สูงขึ้น เมื่อสูงขึ้นวิธีการกลโกงของบริษัทน้ำมันมีอยู่ ๒ วิธี วิธีที่ ๑ ทำสัญญากับรัฐไว้ว่า โรงกลั่นนี้ถ้ามีผลประโยชน์ต้องแบ่งให้รัฐ ถ้าไม่มีประโยชน์คือแบ่ง ๑๗ ล้านตามคำว่า "หรือ" ในสัญญา ท่านไปขอดูจากกระทรวงอุตสาหกรรมได้ เขาจะต้องดำเนินการธุรกิจให้ขาดทุน เพื่อเรียกร้องรัฐบาลต่าง ๆ นานาให้ขึ้นราคาน้ำมัน วิธีการของโรงกลั่น ตามที่ท่านพูดว่ามีคุณหญิงคุณนายที่มีผลประโยชน์เกี่ยวกับใบสั่งซื้อน้ำมันเรียกว่าตั๋วน้ำมันนั้น ในฐานะที่กระผมเป็นคนขายน้ำมันมาก่อนตั้งแต่ ๑ ลิตรถึง ๗๐ กว่าล้านลิตรต่อ ๑ เดือนแล้วก็สามารถจะคุยว่า กระผมขายน้ำมันมากที่สุดมากกว่าบริษัทคาลเท็กซ์บริษัทของฝรั่งด้วยซ้ำ เนื่องจากกระผมเป็นตัวแทนขององค์การเชื้อเพลิง ลักษณะการซื้อน้ำมันเขาจะต้องออกตั๋ว ท่านจะเอาที่ไหน ถ้าซื้อน้ำมัน ๗๑ ล้านลิตร ถ้าไม่ให้เขาออกตั๋ว เขาจะออกอะไรล่ะ เขาก็ต้องใช้วิธีการออกตั๋วนั้นไม่ใช่ใบหนึ่งออก ๑๐ ล้านลิตร ๒๐ ล้านลิตรไม่ใช่ ใบหนึ่งรถแท็งค์ที่บรรทุกได้คือแท็งค์หนึ่ง ๑๒,๐๐๐ ลิตร เขาจะออกเป็นใบ ๆ ให้ไป จำหน่ายโดยบริษัทใดที่มีรถนำรถเข้าไปบรรทุกที่โรงกลั่น บริษัทใดไม่มีรถก็นำใบอินวอยซ์พวกนี้จ้างรถไปบรรทุกที่โรงกลั่น วิธีการที่บริษัทน้ำมันหรือข้าราชการบางคนมาเรียกร้องให้คณะกรรมาธิการก็ดี คณะกรรมการน้ำมันของรัฐบาลก็ดี บอกว่าเป็นสาเหตุของการกักตุนน้ำมัน คือใบอินวอยซ์ มิใช่ครับ บริษัทน้ำมันได้เสียเปรียบผู้ค้าน้ำมันเนื่องจากวิธีการน้ำมันขึ้นลงอยู่ตลอดเวลา พวกนี้จะนำเงินไปซื้อน้ำมัน ไม่ใช่กักตุนโดยวิธีออกตั๋วมาเก็บไว้ บริษัทน้ำมันไม่สามารถที่จะนำน้ำมันตามตั๋วที่เขาเรียกการชำระเงินไปให้จากผู้ค้าน้ำมัน ผู้ค้าบางคนถึงกับเรียกร้องฟ้องร้องเรียกค่าเสียหายกับบริษัทน้ำมัน บริษัทน้ำมันได้นำข้อนี้ละครับเข้ามาชี้แจงคณะกรรมการ เข้ามาชี้แจง

บอกว่า อันนี้แหละเป็นวิธีการกักตุน การกักตุนที่แท้จริงกระผมขอเรียนให้สมาชิกผู้มีเกียรติแห่งสภานี้ วิธีการดำเนินการธุรกิจเรื่องน้ำมันในประเทศไทยนี้สลับซับซ้อนถ้าอธิบายกัน ๓ วันไม่จบ ตัวอย่างโรงกลั่นน้ำมันกับตัวผู้ค้าน้ำมันท่านต้องแยกออกจากกัน เวลานี้ผู้ค้าน้ำมันโรงกลั่นขออนุญาตกับรัฐ มาตั้งโรงกลั่น บริษัทน้ำมันเรียกว่าเสือนอนกิน ถ้าจะเปรียบเทียบกับคุณหญิงคุณนายเดี๋ยวนี้ก็ได้ เขามาตั้งบริษัทน้ำมันที่เวลานี้เรียกว่าค่าการตลาด ๔๐ สตางค์นั้น เขาตั้งบริษัทน้ำมันขึ้นมา คืออยู่เฉย ๆ โรงกลั่น กลั่นไปแต่มีผู้ค้านคือบริษัทต่าง ๆ ที่ค้าน้ำมันอยู่ คือเชลล์ เอสโซ่ คาลเท็กซ์ และซัมมิท อะไรที่ท่านเห็นบริษัทน้ำมัน พวกนี้ไม่มีโรงกลั่น พวกนี้เป็นตัวแทนค้าน้ำมัน ก่อให้เกิดวิกฤติการณ์ต่าง ๆ วิธีการก่อวิกฤติการณ์ให้เกิดการขาดแคลนน้ำมันนั้นก็จากเสือนอนกินพวกนี้แหละครับ ได้มาก่อวิกฤติการณ์ให้เกิดขึ้น เวลานี้เรากำลังลงโทษบุคคลเจ้าของประเทศ คนในประเทศคือผู้ค้าน้ำมันเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่ท่านได้พูดกันเวลานี้ บอกว่าพวกนี้ต้องจับมาลงโทษให้หนัก คือปลายเหตุการค้าน้ำมัน วิธีการก่อวิกฤติการณ์เพื่อให้ความเดือดร้อนกับรัฐบาลนั้น บริษัทน้ำมันเมื่อเรียกร้องราคาแก่รัฐแต่ละครั้งไม่ได้ เขาจะก่อวิธีการโดยวิธีการตัด เรียกว่าเปอร์เซ็นต์ ตัดส่วนลดค่า ดีเบส(Debase) ออกไปหรือส่งน้ำมันให้น้อยลง วิธีการอย่างนี้บริษัทต่าง ๆ ดำเนินการกันอยู่ทั่วไปโดยเรียกร้องกับรัฐบาลว่าเขาไม่สามารถที่จะซื้อน้ำมันดิบเข้ามากลั่นให้กับรัฐบาลได้ เนื่องจากราคาเขาขาดทุน รัฐบาลมีมาตรการอะไรที่จะไปเรียกร้องให้พวกนี้กลั่นน้ำมันให้ครบถ้วนตามสัญญา กระผมไม่เคยเห็นมีรัฐบาลไหนที่จะเข้าไปควบคุมให้โรงกลั่นพวกนี้ ดำเนินการตามสัญญาได้เลย เมื่อก่อวิธีการโดยวิธีการตัดโควต้าก็ดี ไม่จ่ายน้ำมันตามสัญญาก็ดี เนื่องจากบอกว่าไม่มีน้ำมันครบถ้วน น้ำมันต่าง ๆ ก็เริ่มขาดแคลนในท้องตลาด การขาดแคลนท่านต้องคิดว่าน้ำมันเป็นปัจจัยสำคัญ รถ โรงงาน อะไรต่าง ๆ ใช้น้ำมันทั้งนั้น เมื่อมีการขาดแคลน ใครเล่าจะยอมเสียเวลา เขาก็ต้องไปซื้อหลังร้าน ราคาเท่าไรเขาก็ซื้อเพื่อดำเนินธุรกิจ เขาไปรอด วิธีการต่าง ๆ ที่ถูกก่อขึ้นนั้น ผลที่ตามมาพวกเราเจ้าของประเทศต้องเสียหายเป็นจำนวนมาก เขาก่อวิธีการ รัฐบาลมี

มาตรการอะไรไปบังคับเขาก็ต้องยอมบริษัทน้ำมันตลอดมา ถ้าจะอธิบายยืดยาว กระผมจึงทำหนังสือฉบับหนึ่งในวันนี้ เรื่องน้ำมัน ถ้ารู้ไม่ทันพวกมันก็เอาไปกิน กระผมเอาหนังสือฉบับนี้มาใส่ตู้ เมื่อเช้านี้ ทุก ๆ ท่านผู้มีเกียรติจะรับหนังสือจากกระผมนี่ แต่ก็มีบุคคลที่ขัดขวางไม่ให้กระผมนำหนังสือฉบับนี้แจก นี่เป็นเพียงสั้น ๆ ที่จะนำมาชี้ให้เห็น เพียงน้ำมันซุปเปอร์อย่างเดียวว่า เราเจ้าของประเทศจะเสียเปรียบบริษัทน้ำมันอย่างไร เพียงน้ำมันซุปเปอร์อย่างเดียวเราเสียเปรียบให้เขาปีหนึ่งเป็น ๑,๐๐๐ ล้านแล้ว กระผมเอาประเด็นอันเดียว คือน้ำมันซุปเปอร์ กระผมก็คิดว่ากระผมจะไม่ขอเวลาในสภานี้มากนัก ขอความกรุณาท่านผู้มีเกียรติโปรดกรุณาไปอ่านหนังสือฉบับนี้ก็จะเข้าใจ กระผมตีตารางไว้ให้ทั้งหมดแล้ว สิ่งที่กระผมเห็นว่ารัฐน่าจะรีบทำในฐานะที่กระผมเป็นกรรมาธิการพิจารณาในการขาดแคลนน้ำมันนี้ การขาดแคลนน้ำมันในคราวนี้นั้นมี ๒ วิธี กระผมในฐานะที่เคยร่วมรัฐบาลท่านอาจารย์คึกฤทธิ์ ปราโมช กระผมยังนิยม กระผมไม่ได้มาเชียร์อาจารย์คึกฤทธิ์ในที่นี้ ต้องขอประทานโทษที่กระผมได้นำชื่อมากล่าว เพราะมีท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กล่าวถึงกระผมเมื่อสมัยนั้น ท่านเป็นบุคคลที่เสียสละและกล้าสั่งการ ในการที่ท่านเป็นรัฐบาลในครั้งนั้น รัฐบาลมี ๒ วิธีที่ดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องน้ำมันนี้ รัฐบาลจะแบกภาระเกี่ยวกับเรื่องรายได้ของน้ำมัน หรือรัฐบาลจะโยนภาระอันนี้ไปให้กับเอกชน เมื่อรัฐบาลจะโยนภาระปัจจุบันที่เราเห็นกันนี้ รัฐบาลโยนภาระน้ำมันนี้ไปให้กับเอกชนทั้งประเทศเป็นผู้รับ โดยขึ้นทั้งภาษีและขึ้นทั้งตัวน้ำมัน ที่รัฐโยนภาระให้กับประชาชนทั้งประเทศเป็นผู้แบกภาระ แต่การแบกภาระนี้มีประเทศไหนบ้างในโลกนี้ที่จะขึ้นราคาสินค้าแล้วประกาศให้เขารู้ล่วงหน้า ปัญหาตามมาคือผู้ที่เป็นพ่อค้านี้ ท่านต้องรู้สันดานของพ่อค้า พ่อค้าถ้าจะเอารัดเอาเปรียบประชาชนได้ ซื้อ ๑ บาท ขาย ๑ ล้าน เขาจะทำ รัฐเท่านั้นมีคนที่จะคอยควบคุมไม่ให้พ่อค้าพวกนี้เอารัดเอาเปรียบคนทั้งประเทศ หรือเปล่า เมื่อรัฐประกาศไป น้ำมันจะขึ้นราคา ก็มีการกักตุนเกิดขึ้นเป็นสิ่งที่แน่นอน มีการกักตุนน้ำมันก็ขาดแคลน แล้วรัฐก็ยอมตามนโยบายของบริษัทน้ำมัน วิธีการแก้ไข เมื่อรัฐโยนภาระให้กับประเทศแล้ว รัฐมีมาตรการอย่างไรหรือไม่ว่า น้ำมันที่ขึ้นราคานี้ ตามอัตราส่วนที่มีการขึ้นราคาน้ำมัน สินค้าต่าง ๆ ที่จะขึ้นตามไปนั้น รัฐมีมาตรการอย่างไรที่จะ

ควบคุมว่าเมื่อน้ำมันขึ้นราคา สินค้าจะต้องขึ้นตามแน่ แต่อัตราส่วนที่ขึ้นตามนั้นเป็นอัตราส่วนเป็นที่สมดุลย์กันหรือไม่ นี่กระผมขอฝากให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเอาไปคิดเป็นการบ้าน กระผมแน่ใจว่าอัตราส่วนในการขึ้นราคาน้ำมันนี้ไม่สมดุลย์กัน ยกตัวอย่างง่าย ๆ กระผมเป็นผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรปราการ ใกล้ ๆ นี้เอง นักเรียน ประชาชนในจังหวัดของกระผมกำลังเดือดร้อน เขาเคยขึ้นรถเมล์ในระยะ ๕๐ สตางค์ แต่ปัจจุบันเด็กเล็ก ๆ นักเรียนต่าง ๆ นี้ต้องจ่ายถึง ๒ บาท อัตราส่วนขึ้นราคาน้ำมันนั้นมี ๖๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ กับ ๔๐ เปอร์เซ็นต์ แต่ท่านพิจารณาดูซิว่าอัตราส่วนการขึ้นราคาน้ำมัน กับอัตราส่วนสินค้ากับค่าโดยสารนี้สมดุลย์กันหรือไม่ รัฐก็ไม่มีมาตรการอะไรที่จะบังคับพวกนี้ ถ้าทิ้งนานไปในกิจการเกี่ยวกับเรื่องน้ำมันนี้ รัฐไม่ฉวยโอกาสในระยะนี้เอาโรงกลั่นเข้ามาดำเนินการเอง รัฐจะแก้ไขเหตุการณ์อันนี้ให้หยุดลงได้ โดยรัฐเป็นผู้ดำเนินการเอง และมีคนของรัฐบาล คนได้ให้สัมภาษณ์ทางหนังสือพิมพ์ว่า

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมาธิการครับ ผมว่าจะนอกเรื่องไปหน่อยนะครับ ผมว่าเอาเฉพาะปัญหาน้ำมันดีกว่า

นายวัฒนา อัศวเหม (กรรมาธิการ) : ในปัญหาน้ำมันนี้ ก็เกี่ยวข้องกันครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นเรื่องของการขึ้นราคาน้ำมัน เลยปัญหาการศึกษาปัญหาไปแล้วครับ

นายวัฒนา อัศวเหม (กรรมาธิการ) : กระผมก็ขอเรียนให้สภานี้ได้ทราบว่ารัฐควรดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องโรงกลั่นน้ำมันมาเป็นของรัฐเอง วิธีการต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นนั้นก็จะหยุดลง นี่สัญญาสำหรับโรงกลั่นทอร์คกำลังจะหมดในปี ๒๕๒๔ นี้ กระผมได้ทราบว่ามีการต่อโรงกลั่นรัฐบาลนี้ไปแล้ว กระผมขอฝากฝังให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติในสภานี้ได้โปรดพิจารณาในการต่อสัญญาโรงกลั่น ถ้ารัฐเข้ามาดำเนินการเอง วิธีการต่าง ๆ รัฐก็สามารถที่จะรู้ข้อเท็จจริงอะไรต่าง ๆ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมว่าเรื่องนี้ถ้าหากว่าจะพูดกันยาว ก็จะเลื่อนไปในตอนบ่ายที่นี้จะขอมติ.....

พลตรี ชาติชาย ชุณหะวัณ (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ คือคณะกรรมาธิการไม่ได้พูดเลยนะครับว่า มีคุณหญิงคุณนายค้าขายตลาดมืด ไม่ได้พูดจากคณะกรรมาธิการครับ ขอยืนยันในที่นี้ ขอบพระคุณ

นายศิริ ทุ่งทอง (อุทัยธานี) : ท่านประธานครับ เปิดเทปดูได้ หูกระผมก็ไม่หนวกว่ามีหรือไม่มี มีเสียสถาบันครับ เขาจะไปพูดว่าบรรดาผู้แทนเรานี่พูดกันพล่อย ๆ โดยมากข้าราชการคุณหญิงคุณนายที่พูดกันนักหนาว่าผู้แทนนี่พูดกันพล่อย ๆ ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นั่งก่อน เพราะยังไม่ได้ให้พูด ก็เป็นที่ฟังกันรู้อยู่ ดีไม่ดีผมว่าถ้าหากเราจะพูดกันยังยาวอีก ก็ไปต่อในตอนบ่าย แต่ผมจะขอเรียนถามที่ประชุมว่า เราอภิปรายกันมามากนับเป็นชั่วโมง ๆ แล้ว ผมก็เห็นว่าพอควรแล้ว ก็ขอให้ที่ประชุมนี้วินิจฉัยว่าจะปิดอภิปรายหรือไม่ ถ้าหากว่าปิดอภิปรายก็จะทำให้เสร็จเสียตอนนี้ ดำเนินงานเสียให้เสร็จ ผู้ใดเห็นว่าควรจะปิดอภิปรายได้แล้ว โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๗๕ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

นายประสาทพร เทพลิบ (สระบุรี) : ปิดการอภิปรายตอนนี้ หรือปิดเลยครับท่านประธานที่เคารพ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ปิดการอภิปรายครับ

นายประสาทพร เทพลิบ (สระบุรี) : ถามมติใหม่อีกครั้งหนึ่งเถอะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้ปิดอภิปราย ทีนี้ผมก็ใคร่ขอหารือว่า จะสมควรดำเนินการในปัญหาเรื่องนี้อย่างไรต่อไป ที่จะหารือก็เพราะเหตุว่าเมื่อคณะกรรมาธิการได้ดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องนี้เสนอรายงานต่อสภาแล้ว ทีนี้เมื่อรายงานต่อสภาแล้ว สภาก็รับทราบ ก็จะมีข้อยุติไว้เพียงเท่านั้น เพราะในข้อบังคับก็ไม่มีว่าจะให้ทำอย่างไรต่อไป

ทีนี้สำหรับผมก็จะหารือสักนิดว่า ถ้าหากที่ประชุมนี้เห็นว่าเป็นเรื่องสำคัญ ควรจะส่งเรื่องนี้ไปทางรัฐบาล เพื่อรัฐบาลได้รับทราบไว้เพื่อประกอบการพิจารณา ก็จะได้จัดการส่งเรื่องนี้ไปเท่านั้นเอง จะมีความเห็นอย่างไร หรือจะให้ระงับเอาไว้ คุณสมัคร เชิญครับ

นายสมัคร สุนทรเวช (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สมัคร สุนทรเวช พรรคประชากรไทย กรุงเทพมหานคร กระผมว่าเราเอาเรื่องนี้ไว้ปรึกษากันตอนบ่ายดีหรือไม่ครับ เพราะว่าบ่าย ท่านประธานก็คงจะต้องเชิญสมาชิกเข้ามาอีก แล้วจะได้คุยกันสบาย ๆ ใจหน่อย กระผมเชื่อว่าตอนนี้สมาชิกทุกคนหิวข้าว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ให้เสร็จเรื่องไปตอนนี้เลย ถ้ามีความเห็นอย่างไรก็อีกนิดเดียวครับ จะเอาอย่างไรเท่านั้นเอง ถ้าหากว่าจะส่งไป ผมก็รับไปก็แล้วกัน

นายชุมพล ศิลปอาชา (สุพรรณบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชุมพล ศิลปอาชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี กระผมคิดว่าวันนี้ท่านกรรมาธิการท่านได้มอบอาวุธให้เราอันหนึ่ง คือมีต ข้อมูลต่าง ๆ นั้นคืออาวุธของสภานี้จะไปพูดกันในวันพรุ่งนี้ เพราะฉะนั้นวัตถุประสงค์นั้น ๑. เราได้ทราบข้อเท็จจริงเรื่องราวต่าง ๆ จากเอกสารทั้งหมดแล้ว ๒. เราก็มีเรื่องที่จะไปพูดกันพรุ่งนี้แล้วว่ามีตที่คณะกรรมาธิการให้เรามาวันนี้ จะไปพันพรุ่งนี้ จะพันได้แค่ไหน เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าตามรัฐธรรมนูญก็บอกว่าควรจะสิ้นสุดเกมอยู่ที่นี่ กระผมมีความเห็นว่า ควรจะสิ้นสุดอยู่ที่นี่ เอาเอกสารอันนี้เก็บไว้เป็นหลักฐานของทางสภาก็น่าจะเหมาะสม กระผมเกรงว่าเสนอไปรัฐบาลแล้วเพื่อทราบ รัฐบาลก็ทราบแล้ว ก็ใส่ลิ้นชัก คือทำให้กลายเป็นไม่มีความหมายไป เพราะฉะนั้นเรารักษาศักดิ์ศรีของเราไว้สักนิด เก็บไว้ที่สภานี่แหละครับ แต่พรุ่งนี้เราค่อยว่ากันให้หนักหน่อย ให้รัฐบาลได้รับรู้ ใครที่มีอารมณ์ค้างวันนี้ พรุ่งนี้ชิดรับระบายอารมณ์ได้ครับ

นายเทอดพงษ์ ไชยนันทน์ (ตาก) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม เทอดพงษ์ ไชยนันทน์ จังหวัดตาก พรรคประชาธิปัตย์ กระผมมีความเห็นว่าน่าจะนำแนวความคิดในการแก้ไขเรื่องปัญหาน้ำมันขาดแคลนนี้ได้เสนอต่อรัฐบาล ซึ่งรัฐบาลจะได้รับทราบ รับรู้ในปัญหาต่าง ๆ แล้วการทำงานของสภาเราก็ได้ทำงานอย่างดีที่สุด ส่วนรัฐบาลจะเอาอย่างไรนั้น ก็เรื่องของรัฐบาล แต่ว่าอย่างน้อย ๆ สมาชิกทั้งสภานี้ก็ได้มีแนวทางเดียวกันแล้ว ถ้ารัฐบาลไม่เอาอย่างแนวทางที่สมาชิกนี้ได้ดำเนินการไปนั้น ก็ชอบที่สมาชิกทั้งหลายในสภานี้จะได้ดำเนินการในทางสภาผู้แทนราษฎร กันต่อไป กระผมขอเสนอว่าควรจะนำเสนอต่อรัฐบาลต่อไปนะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นี่ประธานหารือนะครับ เดี๋ยวนี้ก็มีอยู่แล้ว ๒ เรื่อง ผมก็จะไม่ขอมติเสียเลย เพราะท่านหนึ่งก็บอกว่าเก็บเรื่องไว้ที่นี่ อีกท่านหนึ่งก็บอกว่าควรจะส่งเรื่องไปให้รัฐบาล เพราะฉะนั้นผมขอมติเลยนะครับ รวบรัดไปดีกว่า

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมาตย์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม เชวงศักดิ์ เศรษฐมาตย์ แห่งอุบลราชธานี สังกัดพรรคประชาธิปัตย์ กระผมขอประท้วงท่านประธาน เมื่อกี้นี้มีท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่านหนึ่ง คือคุณสมัคร สุนทรเวช ได้ปรึกษาสภาและปรึกษาท่านประธานว่า สมควรที่จะยุติไว้เท่านี้ หรือว่าเอาไว้ตอนบ่าย ไม่ใช่ว่าเราจะเสนอรัฐบาลหรือไม่ ญัตตินี้ควรจะพิจารณาก่อน ถ้าหากไม่มีใครเสนอญัตติ กระผมขอเสนอญัตติ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านไม่ได้เสนอหรอกครับ ท่านก็ปรารภมาก็จบไปแล้ว

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมาตย์ (อุบลราชธานี) : ถ้าอย่างนั้นกระผมขอปรึกษาต่อจากคุณสมัคร สุนทรเวช ว่าระยะนี้ก็เวลาล่วงเลยเกือบจะบ่ายโมงแล้ว ทุก–ท่านก็หิวข้าว เอาไว้ตอนบ่าย ทำไมท่านประธานจะร้อนนักล่ะครับ กระผมว่าเย็น ๆ ไว้บ้างเถอะครับ ปัญหาเพื่อบ้านเมือง แล้วปัญหานี้หนักนะครับ กระผมขอเสนอญัตติได้หรือไม่ครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีอะไรแล้วนะครับในปัญหาเรื่องนี้

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมาตย์ (อุบลราชธานี) : ครับ กระผมขอเสนอเป็นญัตติว่าระนี้แหละครับว่าให้มีการเลื่อนการพิจารณาปัญหานี้ไปตอนบ่าย ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับกระผมก็โปรดกรุณาให้การรับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยืนขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือเรื่องนี้ไม่ได้มีอะไรกันแล้ว เป็นแต่เพียงประธานหารือ ไม่ได้มีการอภิปรายไม่มีอะไรทั้งนั้น ความจริงประธานลุกไปก็ได้แล้วเรื่องก็ตกค้างอยู่นี่เท่านั้นเอง แต่ว่าประธานหารือว่าจะให้ทำอย่างไรหรือไม่ ๒ ข้อเท่านั้น

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมาตย์ (อุบลราชธานี) : แล้วท่านประธานจะทำอย่างไรละครับที่นี้

นายปรุงศักดิ์ ไชยหาญ (มหาสารคาม) : เมื่อสักครู่นี้ได้ลงมติไปแล้วว่าให้เปิดอภิปรายในประเด็นเรื่องกรรมาธิการน้ำมัน เพราะฉะนั้นไม่มีปัญหาอันใดเลยที่จะต้องหยิบยกขึ้นมาประท้วงว่า ท่านผู้มีเกียรติหัวหน้าพรรคประชากรไทยได้เพียงหารือเท่านั้น ไม่ได้เป็นมติอะไรอีกแล้ว กระผมขอให้ลงมติกันเดี๋ยวนี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอให้ลงมตินะครับ

นายสมัคร สุนทรเวช (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมอยากเรียนท่านประธานว่า สิ่งที่กระผมได้ทำเมื่อสักครู่นี้กระผมมีเหตุผลพอสมควร แต่กระผมก็นึกว่าท่านประธานจะรับลูกของกระผม ท่านก็ไม่รับโยนกลับมาอีก คือบ่ายวันนี้คณะกรรมาธิการเกี่ยวกับเรื่องอพยพจะต้องชี้นี้แจงอย่างเดียวกันนี่ละครับ ถ้าท่านตัดประเด็นนี้ทิ้งไปเสียทันที จบตรงนี้แล้ว ตอนบ่ายจะไม่ครบองค์ประชุม เพราะเรื่องนั้นน่าสนใจน้อยกว่าเรื่องน้ำมัน กระผมถึงว่าเรื่องน้ำมันอย่าเพิ่งจบทิ้งเอาไว้ก่อน บ่าย ๒ โมงมาพูดกันจะเอาอย่างไรค่อยมาว่ากัน ทุกคนยังจะต้องมาใช้สิทธิก็จะต้องมาเต็มที่ประชุมแล้วก็ว่ากันเรื่องอพยพสัก ๒ ชั่วโมงค่อยเลิก ถ้าท่านตัดประเด็นลงไปตรงนี้รับประกันได้บ่ายวันนี้ท่านนับดูเถอะ กระผมว่าไม่ถึงครึ่งแล้ว

ก็ประชุมไม่ได้เสร็จแล้วก็จะต้องเสียหายไปถึงสภาอีก กระผมนั่งนึกว่าพูดเรื่องนี้เมื่อกี้นี้ถูกต้องครับ ประเด็นลงไปว่าปิดอภิปรายก็แค่ปิดไว้เฉย ๆ แต่จะทำอย่างไรกับปัญหานี้น่าจะมีเวลาที่จะได้พูดกันว่าจะทำอย่างไร กระผมขอเรียนท่านประธานว่ากระผมปรึกษาก็นึกว่าท่านจะเห็นด้วยแล้วก็สั่งเลื่อนการประชุมไปตอนบ่ายก็จบเรื่อง ทีนี้ท่านไม่เลื่อนท่านจะเอาจบเสียตรงนี้ กระผมเกรงว่าถ้าจบเสียตรงนี้ ตอนบ่ายจะไม่ถึงครึ่งห้อง ขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร · เป็นเรื่องที่ประธานยกขึ้นบาหารือ ถ้าหากว่าประธานลงจากบัลลังก์ไปเสียแล้ว โดยไม่ได้หารือ เรื่องก็มีอยู่แค่นี้เองก็เลยให้ต่อ ถ้าหากจะรับกันว่าเรื่องนี้มาต่อกันให้ประธานหารือตอนบ่ายอีกครั้งหนึ่งก็ไม่เป็นอะไรครับ ตอนนี้ก็ขอเลื่อนไปตอนบ่าย ๒ โมง

พักประชุมเวลา ๑๒.๕๐ นาฬิกา

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๔.๑๕ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อครบองค์ประชุมแล้วก็ขอเปิดประชุมต่อไป เมื่อเช้านี้ประชุมกันถึงปัญหาเรื่องน้ำมัน และก็ขอปรึกษาที่ประชุมว่าจะตกลงกันอย่างไร คือคิดว่าจะส่งเรื่องนี้ไปให้รัฐบาลทราบ แล้วที่ประชุมจะว่าอย่างไร ก็ค้างอยู่ตรงนี้ว่าอย่างไรครับ คุณไกรสร เชิญครับ

นายไกรสร ศันติพงศ์ (เชียงใหม่) : ท่านประธานสภาที่เคารพ คือท่านประธานจะปรึกษาสภาอย่างนั้นรู้สึกว่าจะทำไม่ได้ ข้อบังคับข้อ ๔๐ "เมื่อคณะกรรมาธิการได้กระทำกิจการหรือพิจารณาสอบสวนหรือศึกษาเรื่องใดตามที่สภามอบหมายเสร็จแล้ว ให้รายงานต่อสภา

ในที่ประชุมสภาคณะกรรมาธิการมีสิทธิแถลงหรือชี้แจงเกี่ยวกับกิจการ ที่ได้กระทำหรือเรื่องที่ได้พิจารณาสอบสวนหรือศึกษา ในการนี้คณะกรรมาธิการจะมอบหมายให้บุคคลใด ๆ แถลงหรือชี้แจงก็ได้" นั่นหมายถึงว่าคณะกรรมาธิการนำเรื่องมาสู่สภา แต่ที่นี้ถ้าหากสภาจะส่งเรื่องไปให้รัฐบาล ข้อ ๔๑ เขียนไว้ว่า "ถ้าคณะกรรมาธิการเห็นว่ามีข้อสังเกตที่คณะรัฐมนตรีควรทราบหรือควรปฏิบัติ ก็ให้บันทึกข้อสังเกตดังกล่าวนั้นไว้ในรายงานของคณะกรรมาธิการเพื่อให้สภาพิจารณา" กระผมได้ดูรายงานของคณะกรรมาธิการวิสามัญชุดนี้แล้วปรากฏว่าไม่มีข้อสังเกตที่คณะรัฐมนตรีควรทราบ หรือควรปฏิบัติ ถ้ามีบันทึกข้อสังเกตแล้ว ในวรรคสองข้อ ๔๑ เขียนไว้ว่า "ในกรณีที่สภาเห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการ ให้ประธานสภาแจ้งไปยังคณะรัฐมนตรี" เพราะฉะนั้นถ้าดูตามข้อบังคับแล้ว ท่านประธานจะนำเรื่องนี้มาปรึกษาต่อสภานั้นรู้สึกว่ายังจะขัดต่อข้อบังคับ เว้นแต่ท่านประธานสภาผู้แทนที่เคารพ จะถามคณะกรรมาธิการวิสามัญชุดนี้ว่าเมื่อท่านนำเรื่องเข้ามาสู่สภาอย่างนี้ ได้อภิปรายกันมานานพอสมควร คณะกรรมาธิการวิสามัญชุดนี้เห็นว่าควรจะมีข้อสังเกตถึงรัฐมนตรีอย่างไร เมื่อนั้นแหละครับท่านประธานถึงจะถามสภาว่า จะอนุมัติให้ข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการนั้น นำส่งต่อรัฐบาลหรือไม่ จึงจะถามต่อสภา เดี๋ยวนี้ท่านประธานสภามาถามผิดขั้นตอนไปตอนหนึ่งครับ คือตอนนี้

ยังไม่มีข้อสังเกตจากคณะกรรมาธิการ หรือท่านประธานอยากจะให้มีข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการต่อรัฐบาล ท่านประธานก็สั่งว่าให้คณะกรรมาธิการชุดนี้ไปตั้งข้อสังเกตให้รัฐบาล แล้วก็ถามสภาว่าสภาเห็นด้วยหรือไม่คำสั่งของท่านประธานสภา ถ้าสภาเห็นด้วยก็เท่ากับท่านประธานสั่งให้คณะกรรมาธิการไปทำข้อสังเกตเสนอต่อรัฐบาล ผมมีความเห็นเพียงเท่านี้ครับ ขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่ให้เรื่องเป็นปัญหา ก็ขอพูดอย่างนี้ก็แล้วกัน ข้อสังเกตก็ไม่ได้บันทึกมา ความจริงจะต้องบันทึกมาก่อน แต่ว่าที่จะส่งรัฐบาลนี้ก็ไม่ได้ส่งไปให้รัฐบาลเพื่อปฏิบัติ เป็นแต่ส่งให้ทราบ ผมก็คิดว่าอย่างนั้นไหน ๆ ก็ทำมาแล้วก็ส่งไปให้รัฐบาลทราบเท่านั้นเอง คิดว่าหารือเพียงเท่านี้ แต่ที่ประชุมจะเห็นอย่างไร เชิญครับคุณสมัคร

นายสมัคร สุนทรเวช (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ กระผมสมัคร สุนทรเวช พรรคประชากรไทย กรุงเทพมหานคร กระผมคิดว่าที่ได้กำหนดไว้ในข้อบังคับ ข้อ ๔๑ นั้นจะเป็นเรื่องของงานที่สภาทำเกี่ยวข้องกับรัฐบาล แต่ว่าคณะกรรมาธิการวิสามัญชุดนี้เป็นเรื่องงานของสภากับสภาทำกันเอง แต่รายงานของคณะกรรมาธิการนั้นเรากำลังปรึกษากันว่าจะทำอย่างไรดี เพราะฉะนั้นจะเอาข้อบังคับมาเทียบเคียงก็พอได้ แต่ก็ไม่จำเป็นที่จะต้องเอาข้อบังคับนั้นมาใช้กับกรณีนี้ เพราะว่ารัฐบาลไม่ได้สั่งมาให้ทำ อันนี้ไม่ใช่กฎหมายที่รัฐบาลเสนอเข้ามา หรือไม่ใช่กฎหมายที่สมาชิกเสนอขึ้นมา เป็นเรื่องการปรึกษาหารือ คือเห็นว่าฝ่ายบริหารได้บริหารไปค่อนข้างจะน่าเชื่อถือไม่ได้ สภาก็เลยบอกว่า เอ้า คณะกรรมาธิการไปดูซิว่ารัฐบาลที่ทำนี่เป็นอย่างไร ต้องมารายงาน เมื่อรายงานแล้ว เราเห็นว่าเรามีข้อมูลที่ดีกว่าเราเหนือกว่า ทะมัดทะแมงกว่าที่รัฐบาลปฏิบัติ ทางสภาจะทำส่งไปอย่างไร กระผมคิดว่าท่านประธานน่าจะขอมติความเห็นเอาทั้งฉบับนี้ ไม่จำเป็นจะต้องเป็นแค่ความเห็นเป็นข้อเสนอแนะหรือว่าเป็นถ้อยคำอย่างที่ข้อบังคับเขียนไว้ทั้งชุดทั้งอันนี้แหละครับจะผ่านไปให้ แต่กระผมอยากจะเรียนฝากไว้เท่านั้นว่า ถ้าจะให้ก็ควรจะให้พรุ่งนี้เย็น ๆ ไม่ควรจะส่งไปก่อน ขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีความเห็นเป็นอย่างอื่นอีกหรือไม่ครับ ผมขอฟังหน่อย เชิญคุณชุนทองครับ

นายชุนทอง ภูผิวเดือน (กาฬสินธุ์) : กระผม ชุนทอง ภูผิวเดือน พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดกาฬสินธุ์ เพื่อหาทางออก กระผมขอเสนอเป็นญัตติให้คณะกรรมาธิการวิสามัญชุดนำมันนี้สรุปข้อสังเกต แล้วก็ส่งให้ท่านประธานเพื่อท่านประธานเสนอไปยังรัฐบาลอีกต่อหนึ่ง นี่คือญัตติ ท่านผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรองญัตตินี้ครับ

(มีสมาชิกยืนขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ที่นี้ทางคณะกรรมาธิการจะทำประการใดครับ

พลตรี ชาติชาย ชุณหะวัณ (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ทางคณะกรรมาธิการไม่ขัดข้องครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าให้ทางคณะกรรมาธิการทำเป็นข้อสังเกตส่งมา ถ้าอย่างนั้นปัญหาก็หมดไป

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : ท่านประธานครับ คือเรามีข้อบังคับการประชุมสภา ต้องทำให้ถูกต้องข้อบังคับ คือที่ท่านหัวหน้าพรรคพรรคหนึ่ง ท่านบอกว่าไม่จำเป็นต้องใช้ข้อบังคับนั้น ไม่ใช่นะครับ ถึงแม้เป็นงานของสภาที่มอบหมายก็ต้องใช้ข้อบังคับ แล้วข้อบังคับนี้เกี่ยวพันกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๙ ว่าด้วยการตั้งคณะกรรมาธิการ ท่านพลิกไปดูได้ครับ เพราะฉะนั้นเมื่อข้อบังคับเขียนไว้อย่างนี้ ไม่ใช่ว่าให้คณะกรรมาธิการตั้งข้อสังเกต แล้วส่งให้ท่านประธาน **ประธานส่งไปยังรัฐมนตรีเอง** ก็ไม่ได้ครับ ต้องปฏิบัติตามข้อบังคับ ข้อ ๙๑ วรรคสอง "บอก ในกรณีที่สภาเห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการ ให้ประธานสภาแจ้งไปยังคณะรัฐมนตรี" สภานี้ไม่ใช่สภากระจอกงอกง่อยนะครับ รัฐสภา สภาผู้แทนราษฎร สภาของปวงชนชาวไทย ถ้าไม่ยึดข้อบังคับแล้วจะบอกเทียบเคียงหลีกเลี่ยง ไม่ได้ครับ ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรท่านอาวุโสที่สุด ท่านได้รับเลือกตั้งติดต่อกันมาทุกสมัยผม ผมเชื่อว่าท่านจะต้องรักษาระเบียบข้อบังคับ เพราะฉะนั้นผมเสนอทางออกอย่างนี้ครับ คือเมื่อคณะกรรมาธิการรับไปตั้งข้อสังเกต ท่านก็ขอมติจากสภานี้เลย บอกว่าเมื่อคณะกรรมาธิการตั้งข้อสังเกต

ส่งให้ท่านประธานแล้ว ท่านประธานขอมติที่ประชุมนี้ว่าท่านจะส่งให้รัฐมนตรีให้รัฐบาลตามข้อบังคับ ข้อ ๔๑ วรรคสอง ถ้าสภาอนุมัติอย่างนี้ ถูกต้องตามข้อบังคับ แต่ถ้าจะมอบให้คณะกรรมาธิการไปทำแล้วงุบงิบส่งให้ท่าน แล้วท่านไม่ได้ขอมติอย่างนี้ ผิดข้อบังคับ ข้อ ๔๑ วรรคสอง รัฐบาลเขาท้วงติงได้ ขอประทานโทษนะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ใช่แล้วครับ แล้วที่นี้ก็มีปัญหาว่าข้อสังเกตจะต้องนำมาพิจารณาในที่ประชุมก่อนหรือไม่ อยู่ตรงนี้ ไม่ใช่ว่าเสนอไปก่อนขอให้รับเลย แต่ว่านี่ก็แล้วแต่ความเห็นของสภาในตอนนี้ ถ้าให้ไปตั้งข้อสังเกตแล้วข้อสังเกตก็ต้องเสนอเข้ามาในสภานี้

นายสมพร จุรีมาศ (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สมพร จุรีมาศ ส.ส.ร้อยเอ็ด กระผมได้ฟังปัญหาที่โต้เถียงอยู่เดี๋ยวนี้ ปัญหาว่ารายงานของคณะกรรมาธิการที่ชี้แจงที่รายงานสภานั้น สภายอมรับหรือเปล่า ถ้าสภายอมรับก็ส่งให้ท่านประธานและส่งให้รัฐบาลพิจารณาต่อไป แต่เวลานี้เท่าที่กระผมได้ฟังมาตั้งแต่ตอนเช้าและตอนบ่ายนี้ก็ยังไม่เห็นว่าสภานี้ยอมรับรายงานของคณะกรรมาธิการ เพราะว่ารายงานนั้นรู้สึกว่าแม้แต่ความเห็นของคณะกรรมาธิการก็ยังขัดแย้งกันอยู่ว่า เป็นรายงานที่ได้รับมา ไม่ใช่ข้อเท็จจริงจากกลุ่มผู้ผลิตน้ำมัน และผู้ค้าน้ำมัน และสภานี้จะรับได้อย่างไร นอกจากว่าสภานี้จะได้พิจารณาว่า ๑. จะรับความเห็นของคณะกรรมาธิการหรือไม่ ๒. ถ้าไม่รับจะเอาความเห็นของสมาชิกที่อภิปรายนี้เป็นข้อสังเกตเป็นเป้าหมายที่จะส่งให้ท่านประธานพิจารณา ให้คณะกรรมาธิการรับไปจัดการอย่างนั้นใช่หรือไม่ กระผมมีความข้องใจและมีความเห็นอย่างนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เรื่องนี้ประธานสภาสอบสวนเสร็จแล้วก็ส่งรายงานต่อสภา สภาก็รับรายงานเข้ามาแล้วคณะกรรมาธิการตั้งไปแล้วรับเข้าไปแล้ว เวลานี้ประเด็นไม่ได้อยู่ที่นั่นครับเลยมาแล้ว ประเด็นอยู่ที่ว่าจะทำอย่างไรดีเท่านั้นเอง เป็นเรื่องที่ประธานหารือว่าควรจะทำอย่างไรดี เรื่องก็เลยเข้ามาว่า ถ้าสภาหาทางออกให้คณะกรรมาธิการเขาตั้งข้อสังเกตเสีย ทีนี้ผมคิดว่าข้อสังเกตนั้นก็ควรที่จะนำมาปรึกษาสภาเสร็จแล้วก็ส่งไป ถ้าจะมาปรึกษาก่อน ข้อสังเกตก็ยังไม่มี หรือท่านมีความเห็นอย่างไร ลองฟังคณะกรรมาธิการดู

ร้อยตำรวจโท ฉรงค์ เทวคุปต์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม ร้อยตำรวจโท ฉรงค์ เทวคุปต์ ส.ส.อุบลราชธานี กรรมาธิการ กระผมใคร่ที่จะเรียนชี้แจงต่อบรรดาท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลาย ปัญหาที่ท่านพูดอยู่นั้นว่าคณะกรรมาธิการมิได้ตั้งข้อสังเกตมานั้น ที่นี้กระผมอยากจะชี้แจงว่า ในรายงานของคณะกรรมาธิการนั้นเรารับมาจากข้อมูลซึ่งเราได้มาจากหลาย ๆ ฝ่าย จริงอยู่ในการชี้แจงของคณะกรรมาธิการนั้นเราได้พูดไปว่า ข้อมูลที่เราได้มาบางประการไม่ตรงต่อข้อเท็จจริง เช่นอย่างข้อมูลที่มาจากโรงกลั่นน้ำมัน หรือบริษัทผู้ค้าน้ำมัน แต่อย่างไรก็ตามข้อมูลบางประเภท เราก็ได้มาจากหน่วยราชการ ซึ่งเป็นหน่วยที่ควบคุมการนำเข้าทั้งน้ำมันดิบและการนำเข้าของผลิตภัณฑ์น้ำมัน ซึ่งจะเป็นตัวเลขที่ชี้ให้เห็นได้ว่า ในปัจจุบันเรามีน้ำมันใช้ภายในประเทศเท่าไรและสภาพการใช้น้ำมันในแต่ละปีต่าง ๆ นั้นมีความแตกต่างกันอย่างไร การพิจารณาก็ได้อาศัยหลักฐานข้อมูลเหล่านี้ เพราะฉะนั้นเมื่อคณะกรรมาธิการได้พิจารณาแล้วในรายงานหน้า ๑๑ ซึ่งได้เขียนไว้ว่า "โครงการแก้ไขน้ำมันขาดแคลน" นั้น ถ้าทางคณะกรรมาธิการจะขอต่อท่านสมาชิกทั้งหลายว่าคณะกรรมาธิการขอเปลี่ยนจากโครงการแก้ไขน้ำมันขาดแคลนมาเป็น "ข้อสังเกตว่า" รัฐบาลควรจะแก้ไขน้ำมันตามที่คณะกรรมาธิการได้พิจารณามาแล้ว ทั้งการแก้ไขในปัญหาระยะสั้นและระยะยาว

ส่วนที่ท่านสมาชิกได้ชี้แจงมาว่าทางสภาแห่งนี้ จะยอมรับรายงานของคณะกรรมาธิการหรือไม่ ทางออกที่กระผมเห็นว่าควรที่จะกระทำได้ก็คือเรามาพิจารณาว่าที่ขอเปลี่ยนจากโครงการแก้ไขน้ำมันมาเป็นข้อสังเกตนั้น เพราะสิ่งนี้น่าจะเป็นข้อสังเกตได้ว่า คณะกรรมาธิการได้พิจารณามาแล้ว มีข้อสังเกตว่ารัฐบาลควรจะแก้ไขอย่างไร เราก็มาพิจารณาที่ทางคณะกรรมาธิการของเราได้เสนอไปในโครงการแก้ไขทั้งระยะสั้นและระยะยาวว่า ทางท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายจะรับรายงานของทางคณะกรรมาธิการหรือไม่ ขอบคุณครับ

นายสมัคร สุนทรเวช (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สมัคร สุนทรเวช พรรคประชากรไทย อยากกราบเรียนท่านประธานอย่างนี้

ครับว่า กรณีที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจากเชียงใหม่ซึ่งไม่อยากออกชื่อคำว่า "พรรคประชากรไทย" นั้น ขอกราบเรียนท่านประธานว่า ข้อสังเกตนั้นถ้าจะเล่นถ้อยคำกันข้างในเล่นได้ครับ แต่อยู่ดี ๆ ไม่มีเนื้อแล้ว รัฐบาลก็อ่านแต่ข้อสังเกตเฉย ๆ เขาจะรู้เรื่องอะไร กรณีที่อย่างกฎหมายงบประมาณนั้นมีเนื้ออยู่ทั้งฉบับแล้ว ก็มาพิจารณาทั้งฉบับเสร็จแล้วตัดทอนลิดรอนก็ตั้งข้อสังเกตต่อท้ายไป เขารู้แล้วว่าโครงสร้างทั้งหมดคืออะไร แล้วก็อ่านข้อสังเกตต่อท้าย รู้ นี่อยู่ดี ๆ เราพูดเรื่องน้ำมันมาตั้งแต่เช้าจนกระทั่งบ่ายเสร็จเรียบร้อยทำข้อสังเกต ๑๐ บรรทัดส่งให้รัฐบาล แล้วที่ว่ากันทั้งหมดละครับคืออะไร กระผมพูดนั้นไม่ใช่ว่าลวก ๆ เอาแต่ได้ กระผมก็รักสภานี้ กระผมก็เคารพสภานี้ แล้วก็อยากให้มติของสภานี้มีความหมาย แต่ว่าการที่จะมาเล่นลิ้นถ้อยคำอ้างมาตรากันเพื่อจะยึดเยื้อเพื่อจะอวดว่าตัวแม่นข้อบังคับนั้น กระผมว่าบางทีก็ไม่จำเป็นเท่าไรนัก อยากเรียนท่านประธานอย่างนี้ครับว่า ถ้าเราตกลงกันได้ ประเด็นที่ ๑ ถ้าท่านประธานถือว่าสภานี้ได้รับความเห็นของคณะกรรมาธิการแล้ว ถ้าจะเอาถ้อยคำเข้าไปในข้อบังคับ ก็เปลี่ยนรายงานของคณะกรรมาธิการเป็นข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการ ก็ยกไปได้ทั้งกระบิเขาก็ต้องอ่านหมด ไม่ต้องเป็นห่วงว่าจะต้องไปเขียนมาใหม่กลับมาขออีกทีหรือให้อนุมัติไว้ล่วงหน้า แล้วเอาไปทำแล้วมายื่นต่อประธาน ไม่ได้มีอะไรพิถีพิถันถึงขนาดนั้น ถ้อยคำเท่านี้ไม่ได้ทำให้สภาเสื่อมเสียเกียรติ ไม่มีใครคนไหนจะเห็นหรอกครับว่านี่เป็นข้อบกพร่องซึ่งถึงกับว่าทำให้สภานั้นโง่เง่า ไม่รู้จักดำเนินการตามข้อบังคับ ข้อบังคับว่าสำคัญก็สำคัญ แต่ไม่สำคัญสภานี้ยกเลิกไม่ใช้มากี่หนแล้วครับ ไม่ใช่ข้อ ๘๑ ไม่ใช่ข้อ ๑๐๐ ทำมาแล้ว เพราะฉะนั้นกระผมอยากเรียนท่านประธานว่าอะไรที่ทำได้แล้วก็เสร็จเรียบร้อยได้ ก็น่าจะตกลงใจทำกันเสีย กระผมขอเรียนเสนอว่าเมื่อมาถึงตรงนี้ถ้าจะเอาให้ถูกต้องข้อบังคับก็บอกคณะกรรมาธิการ เปลี่ยนตรงหัวรายงานของคณะกรรมาธิการเป็นข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการนำมัน แล้วก็ส่งให้ประธาน ประธานจะส่งให้ถูกต้องเรียบร้อยครับ จบคณะกรรมาธิการอยู่พยพจะได้ขึ้นมาข้างบน ขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าหากว่าจะเอารูปนี้ ก็แล้วแต่สภาจะเห็นด้วยหรือไม่ คือตกลงว่าคณะกรรมาธิการจะเป็นผู้ทำข้อสังเกต เสร็จแล้วก็ยื่นข้อสังเกตยื่นต่อประธาน ประธานจะได้ส่งต่อสภา มตินี้เห็นชอบด้วยหรือไม่ครับ ถ้าเห็นด้วยกับมตินี้ ผมก็จะได้ขอมติเสียเลย จะถูกต้องหรือไม่ ต้องขอความคิดเห็น

นายผัน บุญชิต (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ผัน บุญชิต แห่งอุบลราชธานี พรรคกิจสังคม บัดนี้เรากำลังจะทะเลาะกันเรื่องน้ำมันเสียแล้วครับ ท่านประธานที่เคารพ คณะกรรมาธิการข้างบนขอเปลี่ยนหัวข้อในหน้า ๑๑ ประเด็นมีแค่นี้ จากโครงการระยะสั้นระยะยาวเป็นข้อสังเกต แล้วก็จะเสนอให้สภานี้ทราบ เราจะเอาหรือไม่อย่างนั้น คณะกรรมาธิการเขาเสนออย่างนั้น เพราะฉะนั้นถ้าหากจะตีข้อบังคับเดี๋ยวจะตีกันครับ ท่านประธาน กระผมประทานกราบเรียนสั้น ๆ แค่นี้ คณะกรรมาธิการเขาเสนออย่างนั้น โครงการระยะสั้น โครงการระยะยาว เขาจะเสนอเป็นข้อสังเกต กระผมคิดว่าถ้าจะเอาทั้งฉบับไม่ได้ มีสถิติ มีอะไรต่าง ๆ ในหน้า ๑๑ เป็นความเห็นที่เขาเสนอ เข้าใจว่าถ้าประธานนำเข้าสู่ที่ประชุมนี้แล้วส่งไปรัฐบาล รัฐบาลก็จะได้อ่านดูว่าประหยัดน้ำมัน จะต้องทำอย่างนั้นจะต้องทำอย่างนี้ กระผมว่าจะได้ประโยชน์ ถ้าจะมาแช่อยู่แค่สภานี้จะได้ประโยชน์อะไร การตีความต้องตีให้เป็นประโยชน์ไม่ใช่ตีให้เสีย ท่านประธานที่เคารพ ขอบพระคุณ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : พอใจแล้ว ผมว่ารวบรัดมาให้สั้นดีกว่า ก็ให้สภามีมติ ให้คณะกรรมาธิการทำข้อสังเกตมาเพื่อส่งให้รัฐบาลก็แล้วกัน อย่างนี้สั้นกว่า ผมว่าสภาจะมีมติให้หรือไม่ครับ ถ้ามีมติอย่างว่าคือมีมติให้ส่งข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการมา

นายผัน บุญชิต (อุบลราชธานี) : คณะกรรมาธิการเขาจะเปลี่ยนแต่หัวเรื่องเป็นข้อสังเกต

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถูกแล้วครับ ทำเป็นหนังสือบันทึกเข้ามาไม่ต้องเปลี่ยน มอบให้ประธาน

นายผัน บุญชิต (อุบลราชธานี) : ครับ นั่นเป็นวิธีการ แต่ไม่ต้องให้เขาไปร่าง เขาจะเอาแค่ ๒ หน้า หน้า ๑๑ กับหน้า ๑๒ นี้ เป็นข้อสังเกต กระผมคิดว่าสั้นดี และจะได้ไม่ตีกัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าหากว่าสภานี้มีมติมอบให้ไปก็สิ้นเรื่อง ผมก็ขอถามมติต่อที่ประชุมว่าที่ประชุมจะมอบให้ทำอย่างนี้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าให้ที่ประชุมมอบให้คณะกรรมาธิการทำข้อสังเกตส่งมา โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๔๑ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติมอบให้คณะกรรมาธิการทำข้อสังเกตส่งมา

พลตรี ชาติชาย ชุณหะวัณ (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ คณะกรรมาธิการวิสามัญเกี่ยวกับน้ำมันขาดแคลนขอขอบคุณสภาที่ให้เกียรติแก่คณะกรรมาธิการชุดนี้ ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ระเบียบวาระต่อไป รายงานการพิจารณาปัญหาผู้อพยพ ซึ่งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

ขอเชิญคณะกรรมาธิการเข้าประจำที่

(คณะกรรมาธิการเข้าประจำที่)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ประธานคณะกรรมาธิการมีอะไรที่จะแถลงหรือไม่ครับ

พันเอก ถนัด คอมันตร์ (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ ตามที่สภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง เพื่อพิจารณาปัญหาผู้อพยพ รวมทั้งสิ้น ๑๙ ท่านนั้น บัดนี้คณะกรรมาธิการได้ทำข้อสังเกตเสร็จเรียบร้อยแล้ว ขอประทานเสนอว่าในหน้า ๒ เติมข้อความว่า "ข้อสังเกตเกี่ยวกับปัญหาเรื่องผู้อพยพลี้ภัย" กระผมขอเสนอประเด็นโดยสังเขป จะพยายามพูดให้สั้นที่สุดและให้น้อยที่สุด

ประการแรกก็คือว่า ปัญหาเรื่องการอพยพลี้ภัยนี้ไม่ใช่เป็นปัญหาธรรมดา ไม่ใช่ผู้ที่หนีร้อนมาพึ่งเย็น ไม่ใช่เป็นผู้ที่หลบหนีภัยสงครามหรือภัยความอดอยากหรือภัยธรรมชาติหรือภัยการกดขี่ แต่เป็นผลจากนโยบายของรัฐ คือ เวียดนาม นับตั้งแต่ต้นปีนี้เป็นต้นมา การที่ประเทศในภูมิภาคเอเชียอาคเนย์ ได้ใช้นโยบายผลักดันคนของตนซึ่งมีเชื้อชาติจีนนั้น ทำให้เกิดผลสะท้อน ทำให้เกิดความยุ่งยากความยากลำบากแก่ประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาคนี้เป็นอันมาก โดยเฉพาะประเทศไทย ความยุ่งยากลำบากในประการแรกก็คือ ในด้านความมั่นคงและในทางการเมือง เพราะในขบวนผู้อพยพนั้นมีบุคคลซึ่งแทรกซึมและปะปนเข้ามาเพื่อกระทำกิจกรรมบางอย่าง ซึ่งเราเรียกกันว่า "จารกรรม" และมีการประสานงานเพื่อเพิ่มความยุ่งยากในด้านสิ่งที่เราเรียกว่า "ผู้ก่อการร้าย" นี่เป็นสิ่งที่ปรากฏชัด โดยเฉพาะในบางค่ายหรือสถานที่กักกันซึ่งคณะกรรมาธิการได้ไปเยี่ยมผู้อพยพเองได้ชี้ตัวบุคคลที่มีลักษณะเป็นผู้เข้ามาเพื่อกระทำจารกรรม ให้เจ้าหน้าที่ของเราทราบ ซึ่งเจ้าหน้าที่ของเราก็ได้แยกตัวออกไปแล้วจับกุมเอาไว้ นี่ก็เป็นผลสะท้อนที่สำคัญที่หนักหน่วงที่สุด สำหรับรายละเอียดนั้นก็ปรากฏในข้อสังเกตซึ่งท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้รับทราบไปแล้ว

นอกจากนั้นก็มีผลสะท้อนในด้านการปกครอง กล่าวคือสำหรับผู้อพยพในรุ่นแรก คือตั้งแต่ปีพุทธศักราช ๒๔๘๘ ได้มีการปกครองตนเองซ้อนกับการปกครองของบ้านเมืองไทย นอกจากนั้นสำหรับผู้ที่อพยพลี้ภัยเข้ามาใหม่ ก็ได้รับการยุยงเสี้ยมสอนจากเจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศบางฝ่าย ให้กระด้างกระเดื่องต่อเจ้าหน้าที่ของฝ่ายไทย ทำให้เกิดมีการทำร้ายเจ้าหน้าที่ขึ้น เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นมาไม่ใช่เป็นสิ่งที่สมมุติเอา นอกจากนั้นได้มีการก่อความไม่สงบ เพราะเหตุว่าเจ้าหน้าที่ที่ทำการควบคุมนั้นมีอยู่ไม่เพียงพอ ตามที่คณะกรรมาธิการได้ไปเยี่ยมสถานที่กักกันต่าง ๆ นั้น ปรากฏว่าในบางคราวที่เจ้าหน้าที่ออกคำสั่งไป ฝ่ายผู้อพยพไม่พอใจแสดงอาการปฏิริยาที่จะต่อต้านถึงกับเจ้าหน้าที่ของเราต้องหลบหนีไป นี่เป็นสถานะที่น่าสมเพชมาก นอกจากนั้นก็ได้มีการทำลายป่า ได้มีการออกไปรับจ้างทำมาหากินหรือส่งหญิงออกไปประกอบอาชีพ บางอย่างซึ่งกระผมก็ไม่จำเป็นจะต้องชี้แจงให้ละเอียดนัก ท่านคงมองเห็นได้

สำหรับปัญหาผลสะท้อนในด้านเศรษฐกิจและสังคมนั้นมีอยู่มาก ขอประทานโทษ ยกแต่เพียงประเด็นสำคัญ คือว่ามีประชาชนชาวไทยเขารู้สึกว่าเขาไม่ได้รับการดูแลเหลียวแลเอาใจใส่เท่าเทียมกับผู้อพยพ ซึ่งได้รับการตรวจรักษาพยาบาล ได้รับอาหารโดยไม่ต้องเสียเงิน แต่ประชาชนชาวไทยนั้นไม่ได้รับสิ่งเหล่านี้ ก็มีความรู้สึกน้อยเนื้อต่ำใจว่ารัฐบาลไทยนั้นไม่ได้เหลียวแลแก่คนของตน กลับไปมุ่งเอาใจใส่ต่อผู้ที่เหยียบย่ำเข้ามาในดินแดนของเรา นอกจากนั้นประชาชนของเราก็ได้รับความเดือดร้อน สวนผลไม้สวนที่ปลูกมะพร้าวหรือปลูกพืชผลธัญญาหารอย่างอื่น ก็ถูกผู้อพยพขโมยลักลอบตัดเอาไปกินมิหนำซ้ำ เช่นอย่างมะพร้าวรับประทานลูกเดียวไม่พอ ยังตัดยอดไปจิ้มน้ำพริกเสียอีก สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นที่สะเทือนใจมาก เพราะฉะนั้นกระผมก็ขอประทานเสนอข้อสังเกต ซึ่งคณะกรรมาธิการได้สรุปไว้ในข้อสังเกตเหล่านั้นก็คือว่า บัดนี้ปัญหาเรื่องผู้อพยพลี้ภัยนั้นได้เปลี่ยนลักษณะหรือสภาพจากเป็นปัญหาของชาติหรือของภูมิภาค กลายเป็นปัญหาของโลกไปแล้ว เพราะฉะนั้นก็จำเป็นที่ฝ่ายไทยเราและประเทศอื่น ซึ่งต้องเผชิญกับปัญหาชนิดเดียวกัน จำต้องพิจารณาหาทางแก้ปัญหาให้ถูกต้องตามสภาพและลักษณะ

กระผมขอประทานสรุปอย่างย่อ ๆ ว่า คณะกรรมาธิการเห็นว่ารัฐบาลไทยน่าจะต้องกำหนดมาตรการภายในสำหรับใช้กับผู้อพยพลี้ภัย โดยเฉพาะรัฐบาลน่าจะต้องกำหนดนโยบายให้แน่นอน ไม่ใช่วางนโยบายไว้อย่างกว้าง ๆ แล้วปล่อยให้เป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ในท้องที่ภูมิภาคเป็นผู้ตีความเอาว่าจะปฏิบัติอย่างไร คณะกรรมาธิการได้ฟังรายงานหรือคำชี้แจงจากเจ้าหน้าที่ในท้องที่ว่า บางครั้งก็ใช้มาตรการชนิดหนึ่ง บางครั้งก็ใช้มาตรการอีกชนิดหนึ่ง เราก็ถามว่าเมื่อใดถึงจะใช้มาตรการชนิดนั้นหรือชนิดนี้ เขาก็บอกว่าต้องดูทิศทางลมดูว่าทางกรุงเทพ ฯ ว่าอย่างไร กรุงเทพ ฯ เสียงแข็งเขาก็ผลักดัน ทางกรุงเทพ ฯ เสียงอ่อนเขาก็รับเอาไว้ นี่ละครับเป็นผลของการไม่กำหนดนโยบายให้แน่นอน ในเรื่องการควบคุมก็เช่นเดียวกัน การควบคุมเท่าที่เห็นอยู่แม้แต่ในขณะนี้ซึ่งดีขึ้นกว่าเมื่อ ๖ – ๗ เดือนก่อน ก็ยังหละหลวมยังไม่รัดกุมเพียงพอ มีการหลบหนี มีการออกจากสถานที่กักกันไปประกอบกิจการต่าง ๆ ซึ่งไม่น่าจะอนุญาตให้กระทำเช่นนั้น

ประเด็นสำคัญอีกประการหนึ่งก็คือว่า ทางการของประเทศไทยน่าจะต้องพิจารณาถึงเรื่องการชะลอการเพิ่มจำนวนผู้อพยพซึ่งปรากฏว่ามีอัตราเพิ่มสูงมาก ถ้าปล่อยไว้เช่นนี้ จำนวนผู้อพยพซึ่งในขณะนี้มีประมาณ ๑๖๐,๐๐๐ คน หรือมากกว่านั้นจะเพิ่มอีกเท่าตัวภายในระยะเวลาไม่นานนัก นี่เป็นปัญหาใหญ่สำหรับประเทศไทย เพราะฉะนั้นทางราชการก็น่าที่จะให้ความสนใจและจัดเตรียมมาตรการที่เหมาะสม ในด้านการประชาสัมพันธ์ก็รู้สึกว่ายังไม่ทะมัดทะแมงไม่รัดกุมไม่เหมาะสมเพียงพอ ทำให้ประเทศไทยถูกประณามกล่าวหาว่าขาดมนุษยธรรม มีการกระทำซึ่งเขาเรียกว่าเป็นการกระทำที่ป่าเถื่อน สิ่งเหล่านี้เป็นเพราะเราไม่มีการแถลงชี้แจง ไม่มีการตอบโต้การกล่าวหาจากสื่อมวลชนต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ หรือจากแหล่งต่าง ๆ ในต่างประเทศ เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้ทางรัฐบาลน่าจะต้องสนใจ กระผมเองในฐานะที่เป็นราษฎรคนหนึ่งก็ได้พยายามเขียนไปโต้ตอบไป ชี้แจงเท่าที่สามารถจะกระทำได้ นอกจากนี้ทางราชการน่าจะต้องมีมาตรการทางกฎหมายออกพระราชบัญญัติเก็บอาวุธสงครามเพิ่มโทษแก่ผู้ที่นำอาวุธสงครามเหล่านี้ไปจำหน่าย ซึ่งจะตกไปถึงมือของผู้ก่อการร้าย

หรือไปเพิ่มโจรกรรมขึ้นในท้องที่ต่าง ๆ และน่าจะออกกฎหมายเพื่อแก้ปัญหาการป้องกันและบ่อนทำลายจากผู้อพยพ

ที่นี้มาถึงประเด็นสำคัญก็คือว่า รัฐบาลไทยมีสิทธิและอำนาจที่จะผลักดันผู้อพยพนี้หรือไม่ ในเรื่องนี้ก็ขอกราบเรียนโดยสังเขปว่า ในข้อตกลงซึ่งรัฐบาลไทยได้กระทำกับสำนักงานข้าหลวงใหญ่ผู้ลี้ภัยนั้น ในมาตรา ๓ ของความตกลงนั้นปรากฏไว้อย่างแจ้งชัดว่า "รัฐบาลไทยมีสิทธิอำนาจที่จะผลักดันผู้อพยพนั้นออกไป ถ้าหากเห็นว่าจะเป็นภัยต่อความมั่นคงของประเทศไทย" เพราะฉะนั้นก็มีปัญหาว่ารัฐบาลสามารถจะกระทำได้เมื่อปรากฏว่าอาจจะเป็นภัยแก่ความมั่นคงปลอดภัยของประเทศชาติ มาตรการภายในก็ได้กล่าวมามากมายพอสมควรแล้ว ก็ขอประทานเน้นในเรื่องการควบคุมว่าในขณะนี้การควบคุมยังไม่รัดกุม ยังไม่เหมาะสมพอ เพราะฉะนั้นจำเป็นจะต้องเพิ่มความรัดกุมนี้ให้มากขึ้น

ที่นี้มาถึงมาตรการนอกประเทศ ความเห็นของคณะกรรมาธิการก็คือว่ารัฐบาลไทยต้องมีนโยบายที่นุ่มนวล แต่หนักแน่น ไม่ใช่ทำให้เกิดความรู้สึกว่าเรากลัวฝ่ายเวียดนามเสียจนออกสั่นขวัญหาย วิธีกระทำอย่างนุ่มนวลและหนักแน่นนี้ก็ไม่ยากจนเกินไปนักสามารถที่จะกระทำได้และควรจะกระทำ นอกจากนี้คณะกรรมาธิการก็เสนอให้มีการเจรจาทางการทูตระหว่างไทยกับเวียดนาม ซึ่งมีสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างกันและกัน นอกจากนั้นก็อาจจะชวนให้ประเทศในสมาคมอาเซียนร่วมในการประชุมด้วยก็ได้ ทางคณะกรรมาธิการได้พยายามแสวงหาวิธีการซึ่งจะช่วยรัฐบาล ช่วยประเทศชาติ เช่น จัดหาสถานที่เพื่อรับผู้อพยพ สำหรับผู้ที่มาถึงในระดับแรกที่เรียกกันในภาษาฝรั่งว่าเฟิร์สท์อะไซลัม (First asylum) ก็อาจจะใช้เรือแทนที่จะใช้เกาะ เพราะเกาะของเราก็มีอยู่น้อย อย่างเกาะสุรินทร์นี้ก็ไม่น่าจะนำไปใช้ เพราะว่าเป็นสมบัติชิ้นสุดท้ายของประเทศไทยที่สามารถรักษาสิ่งแวดล้อมโดยปราศจากการถูกทำลาย เพราะฉะนั้นถ้านำเกาะสุรินทร์ไปใช้ก็จะเป็นเรื่องที่น่าเสียดายมาก นี่เป็นผลของการวิจัยจากสยามสมาคม ไม่ใช่เป็นความคิดเห็นของคณะกรรมาธิการ นอกจากนั้นอาจจะเสนอให้รัฐบาลต่างประเทศ เช่นสหรัฐหรือสหราชอาณาจักรใช้เกาะ สำหรับสหรัฐก็เกาะกลางมหาสมุทร

แปซิฟิค เช่นเกาะเวค เกาะกวม ทีเนียน ไซพัน ควาจะลีน ซึ่งอาจจะใช้เป็นสถานที่ที่จะรับผู้อพยพจากบริเวณนี้คือจากประเทศไทย มาเลเซีย และที่อื่น ๆ แล้วถ้ารัฐบาลสหรัฐเห็นว่าถ้าคณะดำเนินการเองจะสิ้นค่าใช้จ่ายมาก เพราะว่าตามที่กระผมได้พูดจากับทูตอเมริกัน เขาบอกว่าถ้าสหรัฐทำจะต้องถือมาตรฐานต้องจ่ายเงินหัวละ ๑๖ ดอลล่าร์ต่อ ๑ คน ซึ่งเขาบอกว่าเขาไม่สามารถจะหาเงินนี้มาได้ วิธีแก้ก็คือว่าให้องค์การระหว่างประเทศหรือให้องค์การสหประชาชาติเข้าไปดำเนินการแทน ก็อาจจะลดค่าใช้จ่ายลงมาได้ เพราะไม่จำเป็นจะต้องถือว่ามาตรฐานของสหรัฐ สถานที่เหล่านี้อาจจะรับผู้คนได้เป็นจำนวนมากพอที่จะผ่อนเบาภาระของประเทศในภูมิภาคนี้ แล้วได้ทราบมาว่าในระยะหลังทางอังกฤษเองก็กำลังคิดที่จะส่งผู้อพยพไปอยู่ที่เกาะเฮบริดิส ซึ่งอยู่ในทะเลเหนือ ในภาคยุโรป สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้อาจจะช่วยแก้ปัญหาในเรื่องการจัดสถานที่กักกุมผู้อพยพได้บ้าง นอกจากนั้นอาจจะใช้เรือเดินสมุทรขนาดใหญ่ อาจจะเป็นเรือเก่า ๆ ก็ได้ เช่นอย่างนอรเวก็เสนอว่ามีเรือขนาด ๖๖,๐๐๐ ตัน ซึ่งพร้อมที่จะรับผู้อพยพก่อนที่จะถูกส่งไปยังประเทศที่สาม เพื่อไปตั้งหลักแหล่งในประเทศนั้น สิ่งเหล่านี้เป็นวิธีการที่คณะกรรมาธิการได้ช่วยกันคิดค้น และซึ่งยังไม่มีการคิดค้นจากทางฝ่ายรัฐบาลเลย เพราะฉะนั้นข้อสังเกตเหล่านี้ รัฐบาลอาจจะนำไปพิจารณาได้ ถ้าสนใจ ถ้าไม่สนใจก็ไม่มีทางจะไปบังคับได้ ในที่สุดก็มาถึงเรื่องการประชุมระหว่างประเทศในวันที่ ๒๐ นี้ก็จะมีการประชุมนานาชาติที่นครเจนีวา สำหรับทางด้านคณะกรรมาธิการนั้นเห็นว่าการประชุมระหว่างประเทศนี้น่าจะกระทำกันในประเทศไทย เพราะเหตุว่าถ้าหากมีการประชุมในประเทศไทย ผู้ที่มาประชุมก็สามารถที่จะไปเห็นสภาพที่แท้จริงของผู้อพยพลี้ภัยได้ แต่ถ้าไปประชุมที่นครเจนีวาว่าจะไปดูผู้อพยพที่ไหนครับ ไม่มีที่จะให้ดู ไม่สามารถที่จะเห็นความยากลำบากหรือภาระอันหนักหน่วงที่ตกอยู่แก่ประเทศไทย และประชาชนคนไทย ซึ่งในขณะนี้เดือดร้อนทุกหย่อมหญ้า นอกจากนี้ยังอาจจะมีมาตรการอื่นอีกซึ่งเราก็จะช่วยกันคิดค้นต่อไป ถึงแม้ว่าคณะกรรมาธิการนี้จะสิ้นสุดหน้าที่ลง เราก็จะไม่ละเลย เพราะว่าเป็นหน้าที่ของคนไทย เป็นหน้าที่ของทุกคนในประเทศไทยและโดยเฉพาะเป็นหน้าที่ของผู้แทนราษฎร

ก่อนจะจบ กระผมขอรายงานให้สภาทราบว่า เมื่อ ๒ วันมานี้ได้มีผู้แทนของสมาคมนิสิตนักศึกษา ๑๘ สถาบัน ได้นำสารถึงเลขาธิการสหประชาชาติพร้อมกับลายเซ็นของคนไทย ๔๐,๐๐๐ คน มาขอร้องให้จัดส่งลายเซ็นของคนไทย ๔๐,๐๐๐ คนนี้ พร้อมกับจดหมายถึงเลขาธิการสหประชาชาติให้ส่งไปให้ถึงมือ ซึ่งกระผมในฐานะที่เป็นคนไทยคนหนึ่งและเป็นผู้แทนราษฎรก็ได้รับไว้และจะได้จัดการส่งต่อไปตามความประสงค์ของนิสิตนักศึกษาเหล่านั้น ขอขอบคุณ

จ่าสิบเอก ทรงธรรม ปัญญาดี (เชียงราย) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม จ่าสิบเอก ทรงธรรม ปัญญาดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงราย มีความเห็นว่าเมื่อคณะกรรมาธิการได้ขอเพิ่มข้อสังเกตลงไปในปัญหาผู้อพยพ และข้อสังเกตนั้นก็ได้ส่งให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อ่านกันอย่างละเอียดถี่ถ้วนทั่วถึงแล้ว ถ้าเราจะอภิปรายอะไรกันอีกก็ไม่สามารถจะเพิ่มเติมและแก้ไขอะไรอีก เพื่อประหยัดเวลาของสภา กระผมมีความเห็นว่า น่าที่จะเอาข้อสังเกตนั้นมาขอความเห็นชอบจากสภานี้ โดยท่านประธานสภาถามว่าสภาจะเห็นชอบด้วยหรือไม่กับข้อสังเกตนั้นตามข้อบังคับ ข้อ ๙๑ วรรคสอง เมื่อสภาเห็นชอบแล้วก็มอบให้ท่านประธานสภาแจ้งไปยังคณะรัฐมนตรี เพื่อรับทราบก็จะเป็นการประหยัดเวลามากกว่า ถ้าหากว่าเปิดให้มีการอภิปรายจะยืดเยื้อและก็จะไม่เกิดประโยชน์อะไร กระผมขอขอบพระคุณครับ

ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ (ราชบุรี) : ท่านประธานที่เคารพและเพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ ส.ส.จังหวัดราชบุรี กระผมเองมีความเห็นเช่นเดียวกับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่ได้อภิปรายเมื่อสักครู่นี้ และสมาชิกทุกท่านก็ได้รับรายงานของคณะกรรมาธิการเกี่ยวกับปัญหาเรื่องผู้อพยพไปแล้ว ซึ่งบัดนี้ก็ได้เปลี่ยนเป็นข้อสังเกต ถ้าหากว่าเรามาอภิปรายกันไปแล้วก็เช่นเดียวกันครับ ไม่สามารถจะไปเพิ่มข้อความใด ๆ ได้ และแน่นอนกระผมขอยืนยันอีกครั้งหนึ่งว่าคณะกรรมาธิการชุดนี้มิใช่รัฐบาล และไม่มีอำนาจที่จะไปทำอะไรได้ ฉะนั้นจึงเห็นสมควรจะขอมติที่ประชุมนี้ และส่งข้อสังเกตนี้ไปยังรัฐบาล ซึ่งขณะเดียวกันนั้นรัฐบาลจะไม่ทำอะไร ก็เป็นเรื่องของรัฐบาลอีกเช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นกระผมขอเรียนเสนอให้ให้ท่านประธานขอมติต่อที่ประชุมเลย ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าไม่มีความเห็นอะไรเป็นอย่างอื่นแล้ว เมื่อรับเป็นข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการที่เสนอมาแล้ว ผมก็ขอมติที่ประชุมว่า จะเห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการนี้หรือไม่ที่จะส่งไปยังรัฐบาล ท่านผู้ใดเห็นด้วยโปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๓๔ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติเห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการนี้ เพื่อให้ประธานสภาแจ้งไปยังคณะรัฐมนตรี ก็ขอขอบคุณท่านกรรมาธิการทุกท่าน

พันเอก ถนัด คอมันตร์ (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ ก่อนที่กระผมจะลงไปจากที่นี้ ขอขอบพระคุณท่านสมาชิกที่ได้กรุณาให้ความเห็นชอบต่อข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการเกี่ยวกับเรื่องผู้อพยพลี้ภัย และขอขอบคุณท่านสมาชิก กรรมาธิการทุกท่านที่ได้ให้ความร่วมมืออย่างเข้มแข็ง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องที่ค้างพิจารณา ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๖ เรื่องที่เสนอใหม่ ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๗ เรื่องอื่น ๆ นี่ก็ขอให้ตั้งซ่อมกรรมาธิการการวัฒนธรรมและสังคม ซึ่งว่างลง ๑ ตำแหน่ง ที่ว่างลงก็ด้วยประธานคณะกรรมาธิการการวัฒนธรรมและสังคมได้มีหนังสือแจ้งว่า คุณสำราญ วงษาจันทร์ ซึ่งเป็นกรรมาธิการในคณะกรรมาธิการการวัฒนธรรมและสังคม ได้ถึงแก่กรรม จึงเป็นเหตุให้ตำแหน่งกรรมาธิการในคณะนี้ว่างลง ๑ ตำแหน่ง ซึ่งตามข้อบังคับข้อ ๙๔ กำหนดว่า "ในกรณีที่ตำแหน่งกรรมาธิการในคณะกรรมาธิการใดว่างลง ให้ประธานคณะกรรมาธิการแจ้งต่อประธานสภาเพื่อขอให้สภาตั้งซ่อม" นี่ก็จะได้ขอให้ที่ประชุมนี้ตั้งซ่อมกรรมาธิการการวัฒนธรรมและสังคม เชิญครับ

นายโกศล ไกรฤกษ์ (พิษณุโลก) : กระผมขอเสนอคุณสันต์ อรุโณทัย ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยืนขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : จะมีท่านผู้ใดเสนอใครอีกหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกเสนอ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี ก็เป็นอันว่าที่ประชุมอนุมัติให้ตั้งกรรมาธิการแทนตำแหน่งที่ว่างลง คือตั้งคุณสันต์ อรุโณทัย

วันนี้หมดระเบียบวาระแล้ว ผมขอเลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๕.๐๕ นาฬิกา